

یه زداناسی به پئی کتیبی پیروژ

چۆن
کلیسا دلسۆزانه
په یامی ئینجیل
راده گه به نیت

نیک رۆرک و رۆبهرت کلاین

وه رگیپران:

نه ریمان تاهیر و ئەندازیار سروش

يەزدانناسى بەپىي كىتابى پىرۆز

چۆن كلىسا دىسۆزانە پەيامى ئىنجىل رادەگە يە نىت

نىك پۆرك و رۆبەرت كلاین

یەزداناسی بە پێی کتییی پیرۆز: چۆن کلێسا دلسۆزانه په یامی ئینجیل رادهگه به نیت

مافی بۆلۆکردنه وهی پارێزراوه له لایه ن نیک پۆرک و رۆبه رت کلاین، ۲۰۱۸

(کړۆسوهی) هه ستاوه به بۆلۆکردنه وهی ئەم به رهه مه.

ناونیشان: 1300 Crescent Street

Wheaton, Illinois 60186

هه موو مافه كانی پارێزراوه. هه یچ به شیکێ ئەم بۆلۆکراوه یه به بن ناگادارکردنه وهی پیشه وه ختی نووسه ر ناکریت چاپ بکریته وه، یان به هه ر پێگه یه ک و به هه ر شیوه یه ک به خشریت، ئەلیکترۆنی، فۆتۆکۆپی، تۆماری دهنگی، مه گه ر ئەوه ی که له گه ل یاسای مافی چاپ و بۆلۆکردنه وهی ویلایه ته یه کگرتووه کانی ئەمیریکادا بگۆنچیت.

دیزارینی به رگ: دێرن ویچ

روونکردنه وه: واین بریزه نیکا

چاپی به که م، ۲۰۱۸

له ویلایه ته یه کگرتووه کانی ئەمیریکا چاپ کراوه.

ئایه ته کان له وه شانی ئی تیس فی (وه شانی ستانده ری ئینگلیزی) یه وه وه رگیراوه.

ژماره ی ستانده ری ئیو ده وه لته ی په رتووکێ کاغه زی: 978-1-4335-5606-7

ژماره ی ستانده ری ئیو ده وه لته ی په رتووکێ بۆلۆکراوه ی ئەلیکترۆنی: 978-1-4335-5609-8

ژماره ی ستانده ری ئیو ده وه لته ی په رتووکێ پی دی تیف: 978-1-4335-5607-4

ژماره ی ستانده ری ئیو ده وه لته ی په رتووکێ مۆببیاکتیت: 978-1-4335-5608-1

کتیبخانه ی کۆنگرێس، که ته لۆگی دا تا و زانیاری بۆلۆکراوه

ناو: نیک پۆرک، ۱۹۷۹ – نووسه ر.

ناونیشان: یەزداناسی بە پێی کتییی پیرۆز: چۆن کلێسا دلسۆزانه په یامی ئینجیل رادهگه به نیت/ نیک پۆرک و رۆبه رت کلاین.

ناونیشانی دیکه: له سه ره وهی ناونیشانه وه: بنیادنانی کلێسای ته ندروست

ده رباره: ویۆن: کړۆسوهی، ۲۰۱۸. زنجیره: ۹ نیشانه کان: بنیادنانی کلێسا ته ندروست

ناسینه ر: LCCN 2017032136 (په رتووکێ کاغه ز) | LCCN 2018003881 (په رتووکێ ئەلیکترۆنی) | ISBN 9781433556074 (پی

دی تیف) | ISBN 978-1-4335-5608-1 (مۆبی) | ISBN 978-1-4335-5609-8 (بۆلۆکراوه ی ئەلیکترۆنی) | ISBN 4335-5606-7

978-1 (به رگی په ق).

باهه ته کان: ناونیشانی سه ردپێری کتیبخانه ی کۆنگرێس LCSH: کتییی پیرۆز – یەزداناسی. | کلێسا

پۆلینکردن: LCC BS543 (کتییی ئەلیکترۆنی) | R625 2018 | LCC BS543 (چاپ) | DDC 230/.041-dc23

تۆماری کتیبخانه ی کۆنگرێس له م مآله په رده دا ده ست ده که ویت: <https://ccn.loc.gov/2017032136>

کړۆسوهی خزمه تییکی تایه ت به چاپ و بۆلۆکردنه وهی کۆمپانیای بۆلۆکراوه کانی هه وآلی خۆشه

LB 27 26 25 24 23 22 21 20 19 18

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

9Marks ISBN: 978-1-950396-93-1

- ناوی کتیب: یه زدانناسی به پئی کتیبی پیروژ
- نووسه ر: نیک پۆرک و پۆبه رت کلاین
- وه رگپر: نه ریمان تاهیر، ئەندازیار سروش
- دیزاین و گرافیک: سه میره میرانی
- چاپی یه که م، ۲۰۱۹
- چاپخانه:
- تیراژ:
- ژماره ی سپاردن:

هه موو ئایه ته کانی له چاپی کوردیی سۆرانی ستانده ره وه (KSS) وه رگپراوه. هه موو مافه کانی پارێزراوه.

ئەم پەرتووگە پيشكەشە بە ھەموو خوشک و برا پيروۆزەکانى کليساى باپتيستى
فرانکونيا. با بە نيعمەتى خودا، مەسيحى کتیبى پيروۆزمان خوش بویت و
پەيامەكەى رابگەيەنين.

ناوه پړوك

لاپه ږه

وه رزی یه که م:

۱ ..... پښوېستې یه زداناسی به پښی کتیبی پیرۆز

وه رزی دووهم:

۱۱ ..... یه زداناسی به پښی کتیبی پیرۆز چیه؟

وه رزی سیهم:

۱۹ ..... چیرۆکی گوره ی کتیبی پیرۆز چیه؟ به شی یه که م

وه رزی چوارهم:

۴۳ ..... چیرۆکی گوره ی کتیبی پیرۆز چیه؟ به شی دووهم

وه رزی پینجه م:

۶۱ ..... یه زداناسی به پښی کتیبی پیرۆز وتار و فیرکړدنه کانی کلپسا پیکدینیت

وه رزی شه شهم:

۸۷ ..... یه زداناسی به پښی کتیبی پیرۆز ئه رکی سه ره کی کلپسا پیکدینیت

۱۰۳ ..... ده رنه جام

پاشکو:

۱۰۷ ..... نمونه ی زیاتری یه زداناسی به پښی کتیبی پیرۆز

وهرزی به که م

پيويستیی به زداناسی به پئی کتیبی پیروز

بینینی ئامانجی چیرۆکه که

کاتیک من (نیک) له قوتابخانهی سه ره تایی بووم، یه کیک له هاو پوله کانم راپورتیکی له باره ی چیرۆکیکه وه ئاماده کردبوو که نووسه ری به ناوبانگ، سی ئیس لویس نوویسیوو ی. چیرۆکه که باسی چوار مندال، به چکه شیریک، جادوگه ریکی سپی و سه رزه مینیکی جادوو یی ده کرد که له که تتۆرپکه وه بۆیان ده چوو. ئه و چیرۆکه سه رنجی زۆری راکیشام، بۆیه کۆمه له کتیبی «میژوو ی نارنیا» م کپی و به و په ری چیژ و خوشیه وه هه موویم خوینده وه. به لام له دوا ی چه ندین سال که باوه رم به مه سیح هینا، بۆم ده رکه وت که نه متوانیوه درک به ئامانجی سه ره کی نووسه ر بکه م که ئه ویش ناساندنی عیسا بووه به خوینه ره کانی.

پئی تیده چیته که چیرۆکیک بخوینیته وه و به لاته وه سه رنج راکیش و خوش بیته، به لام ئامانجی سه ره کی چیرۆکه که نه پیکیت. له وانیه له راده به ده ر تیشک بخه یته سه ر وینه و دیمه نه کان یاخود که سایه تیه لاهه کییه کان. یان ده کریته هه ر جاره و به شیکی که می بخوینیته وه، یان به بی هۆ له په رپکه وه بجیته په رپکی دیکه. یان له وانیه هه ولی ئه وه بده یته که بابه تی سه ره کی چیرۆکه که له رپگه ی له یه کدانی به شه جیاواز و په یوه ستنه بووه کانی چیرۆکه وه په یدا بکه یته. ئه گه ر هه ره یه کیک له وانیه بکه یته، ئه وا به شیمانیه کی زۆر هه م له پاله وان و هه م له ئامانجی سه ره کی چیرۆکه که به هه له تیده گه یته.

کتیبی پیروز چیرۆکیکه که خودا به سه روش پئی به خشیوین که کۆمه له چیرۆکیک، گۆرانی، هۆنراوه، وته ی دانا و ژیرانه، مزگینیه کان، نامه کان و ئاشکرکردنی خودایی له خو ده گریته. ئه م بابه ت و نووسینه جیاوازانه پیکه وه باسی چیرۆکیکی راسته قینه مان بۆ ده که ن ده رباره ی کاری رزگاریی خودا له میژوو دا. کتیبی پیروز

له شهست و شهش سپاره پیکهاتووہ که چندین نووسه‌ری جیاواز به سروشی پړوخی پیرۆز نووسیویانه. پړوخی پیرۆز که سایه‌تی و کوټتیکستی ههریه‌که‌یانی به‌کاره‌یناوه بۆ ئه‌وه‌ی کانوونی کتیبی پیرۆزمان^۱ بۆ دروست بکه‌ن که خاوه‌ن یه‌ک خال و رووداوی سه‌ره‌کیه.

شوینکه‌وتووانی مه‌سیح دان به ده‌سه‌لاتی خودایی کتیبی پیرۆزدا ده‌نین. ته‌نانه‌ت بۆ ماوه‌ی چه‌ندین سال رۆژانه ده‌یخویننه‌وه و به وردی لئی ده‌کوئنه‌وه. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا زۆر که‌س ئامانجی سه‌ره‌کی کتیبه‌که‌ ناپئکن. عیسا له (یوحنا ۵: ۳۹- ۴۰) قسه له‌گه‌ل خه‌لکیکی له‌و شیوه‌یه ده‌کات و ده‌فهرمویت: «نووسراوه پیرۆزه‌کان ده‌پشکن، چونکه‌ وا ده‌زانن ژبانی هه‌تاهه‌تایی بۆ ئیوه‌ی تیدایه. ئه‌م نووسراوانه‌ش شایه‌تیم بۆ ده‌ده‌ن، به‌لام ناتانه‌وی بینه لام تا‌کو ژبانتان هه‌بیت.»

ده‌کریت که‌ ریز له کتیبی پیرۆز بگریت و بیخوینیته‌وه، به‌لام به‌هه‌له‌ به‌کاربه‌ینیت، چونکه‌ ناتوانیت ئه‌و وینه‌ گه‌وره‌یه‌ ببنیت که‌ خودا دایناوه. به‌ سوپاسه‌وه، نووسه‌ری کتیبی پیرۆز هه‌ندیکی ئاماژه‌ی پرونی له‌باره‌ی خالی سه‌ره‌کی چیرۆکی خودا بۆ به‌جیه‌شتووین. ئه‌مه‌ی خواره‌وه ئاماژه‌یه‌کی سه‌ره‌کیه له‌لایه‌ن خودی عیسا‌ی مه‌سیحه‌وه:

«ئینجا پئی فهرموون: «ئه‌م قسانه‌م بۆ کردن کاتیک له‌گه‌لتان بووم: پئویسته هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌ ته‌وراتی موسا و پیغه‌مبه‌ران و زه‌بووردا ده‌رباره‌ی من نووسراون بینه‌دی.» ئینجا می‌شکی کردنه‌وه، تا‌کو نووسراوه پیرۆزه‌کان تییگه‌ن. پئی فهرموون: «ئاوا نووسراوه، که‌ مه‌سیح ئازار ده‌چیژیت و له‌ رۆژی سییه‌م له‌نیو مردووان هه‌لده‌ستیته‌وه، به‌ ناوی ئه‌ویش تۆبه‌کردن بۆ لیخۆشبوونی گونا‌ه بۆ هه‌موو گه‌لان جاربدریت، ئه‌مه‌ش له‌ ئۆرشه‌لیمه‌وه ده‌ستپیده‌کات. ئیوه‌ شایه‌تی ئه‌م شتانه‌ن. وا من به‌ئینه‌که‌ی باوکمتان بۆ ده‌نیرم. به‌لام له‌ شار میننه‌وه، هه‌تا له‌ ئاسمانه‌وه پڕ ده‌کرین له‌ هی‌ز.»» (لوقا ۲۴: ۴۴- ۴۹)

---

۱ به‌ ئینگیزی پئی ده‌گوتریت (Biblical Canon)، که‌ به‌ هه‌موو ئه‌و ده‌قانه‌ ده‌گوتریت که‌ زۆرینه‌ی شوینکه‌وتووانی مه‌سیح ها‌وپان له‌سه‌ر راستی و دروستبوونیان و پئوانه‌ی دروستبوونی هه‌موو په‌رتوکه‌ له‌چاپداراوه‌کانی کتیبی پیرۆزه. بۆ نمونه، زۆرینه‌ی باوه‌رداران ها‌وپان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ کتیبی پیرۆز له‌ ۶۶ سپاره پیکهاتووہ.

عیسا لهم ده قه دا دوو شت پروون ده کاته وه. یه کهم، سه رساممان ده کات کاتیک که ده فهرمویت هه موو په یمانی کوون - هه ر له ته وراته وه هه تا ده گاته نووسراوی پیغه مبه ران و زه بووره کان - له راستیدا باسی ئه و ده کهن؛ به واتایه کی دیکه، عیسا خووی وه کو مه سیحی به لئندراو ده ناسیئیت. دووهم، عیسا ده فهرمویت که شوینکه وتوانی ئه و شتانه به هه موو گهل و نه ته وه کان راده گه یه نن، واته هه موو که سیک له هه موو شوینیک.

به کورتی، ناتوانیت له چیرۆکی کتیبی پیروژ تیگهیت، مه گهر ئه وهی که بزائیت عیسا کرۆک و ناوه پرۆکیه تی! هه ر له په یدا بوونه وه هه تا ئاشکراکردن، عیسا پاله وان و ئامانجی چیرۆکه که یه. هه روه ها ناتوانیت بزائیت عیسا کییه مه گهر ئه وهی که له چیرۆکه گه وره که تیگهیت که عیسا خالی بنه ره تییه تی! عیسا کلیلی لیکدانه وهی کتیبی پیروژه، واته خوینه ری وریا ده توانیئت عیسا له سه ره تا و ناوه ند و کو تایی چیرۆکه که دا بدوژیته وه.

خودا له کتیبی پیروژدا ئامانج و پلان و به لئنه کانی پاشایانی بو ئاشکرا کردوین. به و جوړه ی که له میژوودا سه رکه وتنیان به ده ست هیناوه، ئیمه ده بیئت چاومان له سه ر ئه م چیرۆکه بیئت و به و جوړه بیخوینینه وه که عیسا داوای لیکردوین. چیرۆکی خودا چیرۆکیکی مه زنه - له راستیدا مه زنترین چیرۆکه - وه چه قی چیرۆکه که باسی پلانی رزگاریی خودا ده کات که عیسا ی مه سیح هه لده ستیئت به ئه نجامدانی.

به لام بو ئه وهی بتوانین کتیبی پیروژ به جوانی بخوینینه وه، پیویسته ئامرازی گونجاومان هه بیئت. یه زداناسی به پیی کتیبی پیروژ یه کیکه له و ئامرازه یارمه تیده رانه.

۱. یه زداناسی به پیی کتیبی پیروژ یارمه تی روونگردنه وهی ئامانجی سه ره کی کتیبی پیروژ ده دات. هه ندیک که س به جوړیک له وشه ی خودا ده روانن وه کو ئه وهی که کوکراوه ی چه ندین چیرۆکی سه ره به خو، کومه لیک ئاموژگاری و راویژی جوان، کتیبیکی خواردنی جیهانی بیئت که تییدا ره چه ته ی «ژیانیکی باش» ت پیشکه ش ده کات که به نیو شه ست و شه ش کتیبه که یدا بلاو بوو بیته وه.

به لأم ئەم پڕیگا و شیوازانه ناتوانن ئامانجی سهره کی کتیبی پیروژ دهبرخه ن.

خودای سییانه له کتیبی پیروژدا روونی دهکاتهوه که کتیه و چۆنه و چۆن به درپژایی میژوو کار دهکات له پڕیگهی پۆحه کهی و کوره کهی که عیسی مه سیحی پاشایه، ههروهها روونی دهکاتهوه که چۆن لهم جیهانهدا شکۆداری بکهین. یهزدانناسی به پئی کتیبی پیروژ یارمه تیمان ده دات که لهم ئامانجه سهره که یه تیبگه یین له پڕیگهی خویندنی هه ر ده قیک له کتیبی پیروژ به پشتبه ستن به ته وای کتیبی پیروژ تا کو له وه تیبگه یین که چۆن هه موو به شیک په یوه ندی به عیسا وه هه یه.

۲. یهزدانناسی به پئی کتیبی پیروژ یارمه تی پاراستن و پڕنماییکردنی کلێسا ده دات. خویندنه وه ی دروستی کتیبی پیروژ واته زانینی ئەوه ی که هه ر سیپاره یه ک له کوئی چیرۆکه گشتیه که دا جیگه ی ده بێته وه. وه زانینی چیرۆکه گشتیه که یارمه تیمان ده دات که هه ر رووداو و که سایه تی و وانیه ک به وردی و ده قیقی بخوینینه وه و لئی تیبگه یین، که وه کو به شیک له وشه ئاشکراکراوه کانی خودا پیمان به خشراوه. تیبگه یشتن له ته وای چیرۆکی کتیبی پیروژ روونی دهکاته وه که عیسی مه سیح کتیه و ئینجیله که ی چیه.

خودا به لئینی داوه که له پڕیگهی کوره کهی و به هوئی پۆحه ی پیروژه وه، خه لکی له هه موو هوژ و نه ته وه و زمانیک پزگار بکات به مه به ستی شکۆدارکردنی خوئی. ئەو خه لکه پزگارکراوه ئەندامی جهسته ی مه سیحن که ده کاته کلێسا. ئایا کلێسای عیسی مه سیح ده بێت چۆن بێت و چی بکات؟ عیسا به شوینکه و تووه کانی فه رموو - ئەوانه ی که تۆبه یان کرد و ته نها متمانە و باوه ریان به وه هه بوو - که ده بێت به پئی نووسراوه پیروژه کان «تۆبه کردن بۆ لیخۆشبوونی گناه بۆ هه موو گه لان جار بدریت که ئەمه ش له ئۆرشه لیمه وه ده ستپێده کات» (لوقا ۲۴: ۴۷). که واته جارپدان و بلاوکردنه وه ی په یامی عیسی مه سیح ده بێت کۆله که و چه قی ئەرکی کلێسا بگریته وه که ئەویش به قوتابیکردنی نه ته وه و گه لانی جیاوازه. به م شیوه یه، یهزدانناسی به پئی کتیبی پیروژ کلێسا ده پارێزیت له هه له ی کوشنده ی راگه یاندنی ناراستی ئینجیل و پڕنمایمی کلێسا ده کات به ناراسته ی دانانی راگه یاندنی دروستی ئینجیل له ناوه ند و چه قی ئەرکه که ی له جیهاندا که مه به ست لئی شکۆدارکردنی خودایه.

۳. یه زداناسی به پئی کتییی پیروژ له مزگینداندا یارمه تیمان ده دات. مزگیندان به وانه ی که له گه ل مه سیحیه تدا ئاشنایه تیه کی ئه و تو یان نیه، پیوستی به شتی زیاتر هه یه له پروونکردنه وهی «چوار یاسای روچی» یان «پریگای روما». خه لکی یه که م جار پیوسته له وه تیبگه ن که جیهانینی مه سیحیه ت گوپانکارییه کی ته واو له شیوازی بیرکردنه وه له خو ده گریت. له کاتی مزگینداندا، ده بیت به خودا و به دیه پنانی گه ردوون ده ست پییکه ن، بو ئه وه ی بزاین که چ هه له یه ک پرویدا. له وپوه ده توانین باسی ئه وه ی بکه ین که خودا به دریژیایی میژوو سه رقالی چ کاریک بووه، که یارمه تیمان ده دات له وه تیبگه ین که بوچی عیسا ی نارد و ئه مپو گرنگی ئه وه له کویدایه. هه تا به جوانی و له شوینی گونجاوی خویدا له و رووداوانه ی رابردوو تینه گه ین، ناتوانین بزاین ئیستا خودا چی ده کات و له داهاتوودا ده یه ویت چی بکات.

۴. یه زداناسی به پئی کتییی پیروژ یارمه تیمان ده دات که کتییی پیروژ به و جوړه بخویننه وه و لئی تیبگه ین و پاشان بو که سانی دیکه ی روون بکه ینه وه که عیسا فه رمانی پی کردووین. عیسا خو ی له (لوقا ۲۴) دا فه رموی که ئه و کیلی لیکنده وه نو سراه پیروژه کانه. که واته ئه گه ر نه توانین کتییی پیروژ به و جوړه بخویننه وه و لئی تیبگه ین که به ره و عیسامان بیات، ئه وا ئامانجی سه ره کی کتییی پیروژ له ده ست ده ده ین، له ئه نجامدا ده بینه هو ی ئه وه ی که خه لکی دیکه ش هه مان هه له بکه ن.

کاتیک کلێسا ئامانجه که ناپیکیت

ده ره نجامی کو تایی ئه مه ده بیته نه پیکانی ئامانجی سه ره کی چیرۆکی کتییی پیروژ ده بیته هو ی دروستکردنی مزگینی و کلێسا چه وت و ناراسته کان. با سه رنجی هه ندیک له وه هه لانه بده ین که خوداناسی به پئی کتییی پیروژ یارمه تیمان ده دات خو مانی لی پاریزین.

کلیسای ئینجیلی خوشگوزهرانی^۲

با به جوناتان بناسینم. ئەو رۆژانه کتییی پیروژ دەخوینتەوه، رۆژانه نوێژ و نزا دەکات، بەلام هەرگیز تەواوی کتییی پیروژی نەخویندۆتەوه. ئەگەر تەماشای کتیبە پیروژەکە ی بکەیت، دەبینیت کە لە پەیمانێ کۆندا بازنە ی بە دەوری چەندین ئایەتدا کیشاوه، هەر وهههه له پەیمانێ نویدا خەتی بەژێر چەندین ئایەتی دیکەدا هیناوه.

هاوسەری جوناتان کە ناوی پرییکایه، چەندین ئایەتی کتییی پیروژی لەبەر کردوو و یەک یەک ئەو ئایەتانه فییری مندالەکانی دەکات. جوناتان و پرییکا و مندالەکانیان ئەندامی کلیسیایه کی خۆجیبهین له شارەکهیان له ئەفریقا یان هەر قارهیه کی دیکه. کاتیک کە داوام له پرییکا کرد هەندیک لهو ئایەتانه م پئ بلیت کە ئەزبەری کردوون، (مەر قۆس ۱۱: ۲۴) ی پئ گوتم کە دەلیت: «لەبەر ئەوه پیتان دەلیم: هەموو ئەوه ی داوا ی دەکەن و نوێژی بۆ دەکەن، باوهر بکەن کە وهرتانگرتوو، بۆتان دەبیّت.» پاشان گوتی: ئەوه هەمان ئەو کارهیه کە ئیبراهیم کردی، بۆیه منیش هەمان شت دەکەم.

من (رۆبەرت) کە تۆزیک خەم دایگرتەم، بریارم دا کە سەردانیکی یه کییک له قەشەکانی کلیساکه یان بکەم. کاتیک له باره ی پهایمی سەر ه کی کتییی پیروژه وه پرسیارم لیکرد، گوتی: «زۆر ئاسانه. خودا عیسا ی نارد کە ژیا نیککی تیر و تەسەل بهوانه به خشیت کە باوهر ی پئ دەکەن. خودا ئیستا ئەو ژیا نه مان پئ ده به خشیت له گەل هەموو ده ولە مەندی و به ره که تیک کە عیسا شایانییه تی، تەنها ئەگەر باوهر مان هەبیّت. ئیمه ده توانین به ره که تەکانی خۆمان دروست بکەین، کاتیک وه کو ئیبراهیم به باوهر وه نوێژ ده که یین.»

کلیسای ئینجیلی مه ده نی^۳

من (رۆبەرت) جاریکیان سەردانی هەندیک باوهر دارم کرد له شاریکی ئەمریکا

۲ به ئینگلیزی ده بیته (The prosperity-Gospel Church)

۳ به ئینگلیزی ده بیته (The Civil-Gospel Church)

و لیم پرسین که په یامی کتیبی پیروز چییه. بهم شیوه یه وه لایمان دامه وه:

وه کو ده زانیت ئه مریکا ولایتیکی مه سیحیه، ئیمه ش وه کو ئسرائیل گه لی هه لَبزِیَر دِراوی خوداین. خودا ئه م گه لی به ره که تدار کردوه، به لام وه کو چوَن له (دووه م پوخته ی میژوو ۷: ۱۴) دا هاتووه: «ئینجا که گه له که م ئه وه ی به ناوی منه وه بانگ ده کریت، بیفیز بوون و نوژیان کرد و پروویان له من کرد و له ریگا خراپه کانیان گه رانه وه، من له ئاسمانه وه گوئی ده گرم و له گونا هه کانیان خوشده بم و خا که که یان چاک ده که مه وه.»

به رده و امییان به قسه کانیان دا و گوتیان:

کلّیسا که ی من تیشک ده خاته سه ر خودا و ولات. ئیمه ده زانین که ئه مریکا ولایتیکی مه سیحیه، به لام ئیستا ریگه ناده ن ده راسپارده که ی موسا له سه ر دیواری قوتابخانه حکومییه کان بنووسرین! ئه گه ر ئه مریکا ییه کان بنه که سانی باش، وه کو ئیبراهیم و موسا و داود، ئه وا هه موومان گه شه ده که یین و چیژ له و ئاسایش و ئاسووده یی به ره که تی خودا وهرده گرین.

کلّیسا ی شوربای چیشخانه^۴

زور نییه که (جوَن) مالی گواستوه ته وه بو شار و بووه ته به شیک له توپی کومه له کلّیسا یه ک که ئامانجیان خزمه تکردنی هه ژارانه. ئیشی سه ره کی جوَن بریتیه له به ریوه ربردنی یه کیک له و شوینانه ی که خو راکیان به سه ر هه ژاراندا دابه ش ده کرد. کلّیسا که ی جوَن ده یانه ویت ئه وه فه رمانه ی کتیبی پیروز چییه جی بکه ن که ده لیت: «ئهی مروف، یه زدان پیی راگه یاندیت که چی چاکه و داوای چیت لیده کات: دادوه ری به جیبه ئینه و هه زت له خوشه ویستی نه گو ر بیت و به بیفیزی له گه ل خودا که ت هاتو چو بکه یت» (میخا ۶: ۸). جوَن دان به وه دا ده نیت که کلّیسا که ی زورتر تیشک ده خاته سه ر ئه وه ی که ئیمه ده توانین چی بو خودا بکه یین زیاتر له وه ی که خودا به هو ی مه سیحه وه چی بو ئیمه کردوه. هه روه ها ده لیت ده بیت له هه ر شوینیک بین، هه ولی که مکردنه وه ی ئازار

۴ به ئینگلیزی ده بیته (The Soup-Kitchen Church)

و نه هامه تیبه کانی خه لکی بده یین. تیرکردنی «که مترین ئه مانه» ئه و شته یه که کلّیسا که مان پیی به ناوبانگه. ئایا کیشه ی ئه وه چیه؟

کلّیسیا پشتر استکردنه وه ی به دره وشتی^۵

یه زدانناسی به پیی کتیبی پیروژ یارمه تی باوه پرداره دلّسۆزه کان ده دات که لیکدانه وه ی هه له ی کتیبی پیروژ بنا سنه وه و په تی بکه نه وه که دژی چیرۆکی گشتی کتیبی پیروژه. (سنتیا) قوتابی زانکویه که ته واوی خیزانه که ی شوینکه وتوو ی مه سیحن. هه میسه باسی کتیبی پیروژی بو کراوه و وینه گه وره که ی کتیبی پیروژ به جوانی ده زانیت. ته نانه ت خولیکی یه ک ساله ی کتیبی پیروژی به زمانی یونانی دیتوو. ئه و باوه پرداریکی پته وه، به لام له م دوایانه دا سه ری لیشیواوه، چونکه هه ندیک باوه پرداری ها وره گه زبازی ناسیوه که زور میهره بان و دلّفراوان و خوشه ویستن.

سنتیا له خو ی ده پرسیت: «چون ده کریت کتیبی پیروژ دژی که سانی له م شیویه بیت؟» به و هوییه وه ده ستی کردوو به خویندنه وه ی ئه و بابه تانه ی که شاره زایانی کتیبی پیروژ ئه و ده قه وه رگپر دراوانه ی زمانی ئینگلیزی ده خه نه ژیر پرسیاره وه که بو به گونا ه ناساندنی ره گه خوازی به کاره اتوو. له م باره یه وه پرسیار ده کات و ده لیت: «له بهر ئه وه ی که هیچ ئایه تیک به تایبه تی هاوسه رگیری ها وره گه زخوازه کانی قه ده غه نه کردوو، چی روو ده دات ئه گه ر دوو کچ به راستی یه کتریان خوش بوویت؟»

ده ره نجام

ئه وانه ی که ئاماژه مان پیکردن چه ند کیشه یه ک بوون که یه زدانناسی به پیی کتیبی پیروژ یارمه تی باوه پرداران و کلّیسا خوچیه کان ده دات که چاره سه ری بکه ن. بئگومان کیشه ی دیکه ش هه ن. له گه ل خویندنه وه ی زیاتری ئه م کتیبه دا، ده بینین که چون یه زدانناسی به پیی کتیبی پیروژ یارمه تیمان ده دات که چیرۆکه که

^۵ به ئینگلیزی ده بیته (The Immorality-Affirming Church)

پراست بکهینهوه به دانانی عیسی پاشا له سه ره تا و ناوه ند و کو تایی چیرۆکه
پراسته قینه که ی کتیبی پیروژ.

به لام ئیمه خه ریکین به بی ئاماده کاری پیشوه خت هه نگو ده نیین. باشر وایه
که یه که م جار وه لامی ئهم پرسیاره بدهینه وه: یه زداناسی به پئی کتیبی پیروژ
چییه؟

وه رزی دووهم

یه زداناسی به پپی کتیبی پیروژ چیه؟

شوینکه وتنی نه خسه ی کتیبی پیروژ که راسته و خو به ره و عیسامان ده بات

باشتره که دان به و هدا بنیم که من (نیک) کیشم له گه ل ناراسته ی ژیا مده هه یه. هاوړیکان و خیزانه که مده توانن شایه تی بو ته وه بدن که من هه رگیز نه متوانیوه به بی رینمای ی ناراسته ی ژیانم بگر مه دست. له بهر ته م کیشه ی ناراسته یه، به راستی مایه ی ئاسو وده ییه که ده زانم تاکه شتیک پیویستمه بو ته وه ی بتوانم بگمه شوینی مه به ست، بریتیه له شوینکه وتنی پلان و نه خسه یه ک.

بینیمان که درک نه کردن به ئامانجی سه ره کی چیروکی کتیبی پیروژ ده بیته هو ی سه ره له دانی ئنجیل و کلیسای نادروست. ته وه ی که ئیستا پیویستیمان ه چوارچیه یه که بو تیگه یشتن له ته واوی کتیبی پیروژ. یه زداناسی به پپی کتیبی پیروژ ته و چوارچیه یه دابین ده کات، چونکه له کاتی خویندنه وه ی کتیبی پیروژدا رینماییمان ده کات و ده مانپار یژیت له شیکردنه وه و راقه ی هه له و خراب. یه زداناسی به پپی کتیبی پیروژ ریگایه که بو خویندنه وه ی ته واوی چیروکی کتیبی پیروژ له کاتیکدا تیشک و سه رنجمان له سه ر خاله سه ره کییه که یه تی که ته ویش عیسا ی مه سیحه. به واتایه کی دیکه، یه زداناسی به پپی کتیبی پیروژ نه خسه ریگای کتیبی پیروژه که به ره وه عیسامان ده بات.

به لام چون ده زانین که عیسا خال و ئامانجی سه ره کی ته واوی کتیبی پیروژه؟ چونکه عیسا و امان پی ده لیت.

باشترین خویندن و لیکدانه وه ی کتیبی پیروژ

بیهینه پیش چاوی خو ت که له گه ل ته و قوتا بیبانه دایت که له سه ر ریگه ی

ئەمۆس چاویان بە عیسای زیندوو بوو وە کەوت. ئەم دیمەنە نایابە لە (لۆقا ۲۴) دا تۆمار کراوە. ئەوێی کە پرویدا پێک باشتەین خۆیندن و لێکدانەوێ کتیبی پیرۆز بوو.

دووێن لە قوتابییه کان دەچوونە گوندیک کە شەست تیرهاوێژ لە ئۆرشەلیم دوور بوو. لۆقا پیمان دەلێت کە «کاتیک قسە و گفتوگۆیان دەکرد، عیسا خۆی لێیان نزیک بوو وە و لەگەڵیان دەپۆشت، بەلام چاویان لە ناسینی بەسترا (لۆقا ۲۴: ۱۵-۱۶). پاشان قوتابییه کان ئەو پرووداوە باشانەیان بە عیسا گوت کە لە ئۆرشەلیمدا روویدا بوو.

«باسی عیسای ناسیرهیی، کە پێخەمبەرێکی توانادار بوو لە قسە و کرداردا، لەلای خودا و هەموو گەل، چۆن کاهینانی بەلا و فەرمانرەواکانمان دایانە دەست سزای مردن و لە خاچیان دا. بەلام ئیمە هیوادار بووین کە ئەمە ئەو کەسە بێت کە ئیسرائیل دەکڕێتەو. لەگەڵ هەموو ئەمانەشدا ئەمڕۆ سێیەم رۆژە ئەمە پروویداوە. کەچی هەندیک لە ژانمان سەرسامیان کردین، بەیانی زوو لەسەر گۆرە کە بوون و تەرمە کەیان نەبینیوو، هاتنەو گوتیان، فریشتەمان بینیو دەلێن ئەو زیندوو. هەندیک لە ئیمە چوونە سەر گۆرە کە و بینیان وایە، وەک ژنە کان گوتیان، بەلام ئەویان نەبینیوو.» (لۆقا ۲۴: ۱۹: ۲۴)

عیساش لە وەلامدا فەرمووی:

«ئەوی گێل و دلخواوە کان لە باوەرکردن بە هەموو ئەوێ پێخەمبەرێان باسیان کردوو! نەدەبووایە مەسیح ئەم شتانە بچێژێت و بچێتە ناو شکۆمەندییه کە خۆی؟» ئەوسا دەستی کرد بە روونکردنەوێ ئەو شتانە دەربارە خۆی بوو لە هەموو نووسراوە پیرۆزەکاندا، هەر لە تەوراتی موساوە هەتا هەموو پەرتوو کەکانی پێخەمبەرێان.» (لۆقا ۲۴: ۲۵-۲۷)

دواتر عیسا بە قوتابییه کان فەرمو:

«ئەم قسانەم بۆ کردن کاتیک لەگەڵتان بووم: پێویستە هەموو ئەوانە لە تەوراتی موسا و پێخەمبەرێان و زەبووردا دەربارە من نووسراون بێنە دی. ئینجا

میشکی کردنه وه، تاكو نووسراوه پیرۆزه كان تیبگهن. پئی فهرموون: ئاوا نووسراوه، كه مه سیح ئازار ده چیژیت و له رۆژی سییه له نیو مردوووان هه لده ستیته وه، به ناوی ئه ویش تۆبه کردن بو لیخۆشبوونی گونا ه بو هه موو گه لان جار بدریت، ئەمهش له ئۆرشه لیمه وه ده ستپیده کات.» (لوقا ۲۴: ۴۴-۴۷)

به واتیه کی دیکه، کاتیک عیسا ئاماژه ی به په یمانی کۆن کرد، ده یویست ئه وه به قوتابییه کان بلیت که کتیبه کانی په یمانی کۆن هه موویان له باره ی ئه وه وه نووسراون. لوقا به م شیوه یه باسی ده کات: «عیسا دهستی کرد به روونکردنه وه ی ئه و شتانه ی ده رباره ی خو ی بوو له هه موو نووسراوه پیرۆزه کاند» (لوقا ۲۴: ۲۷).

پینگه و جینگه ی عیسا روون و ئاشکرایه. به راستی گیلانه یه که په یمانی کۆن بخوینیته وه و له وه تینه گه ی ت که عیسا خالی سه ره کییه تی. ته واوی چیرۆکی کتیبی پیرۆز ده رباره ی عیسا یه. په یمانی کۆن به لینی هاتنی مه سیح ده دات و ئاماژه به مه سیح و ئه رکه که ی ده کات، هه روه ها په یمانی نو ی ئه و به لینه شکۆدارانه ده رده خات که له مه سیحدا دینه دی.

که واته چیرۆکی کتیبی پیرۆز له باره ی پاشایه تی خودا و فهرمانه وایی و حوکمه داد په روه رانه که یه تی؛ ده رباره ی لیخۆشبوونی گونا هه یه که پاشا بو گه له گه ی ده سته ر ده کات، که هه موو هۆز و زمان و گه ل و نه ته وه یه ک سوپاس و ستایشی ده که ن. ئه گه ر به دروستی له ته واوی چیرۆکی کتیبی پیرۆز تیبگه ی ت، ئه وا ده یینیت که هه ر له سه ره تا وه هه تا کۆتایی تیشک ده خاته سه ر عیسا ی مه سیح.

یه زداناسی به پئی کتیبی پیرۆز چیه؟

ده بی ت به کورتی روونی بکه ی نه وه که مه به ستمان له ده سته واژه ی «یه زداناسی به پئی کتیبی پیرۆز» چیه؟ ئه گه ر با وه رمان به وه هه بی ت که کتیبی پیرۆز وشه ی پینگه رد و کاملی خودایه و به سروشی خودا نووسراوه، ئایا ناییت ئامانجمان ئه وه بی ت که هه موو یه زداناسییه ک به پئی کتیبی پیرۆز بی ت؟ به لئ، بینگومان. به لام کاتیک له م کتیبه دا ده سته وژه ی «یه زداناسی به پئی کتیبی پیرۆز» به کار دین، ئه وا ئیمه ئامانجمان له شتیکی وردتر و ده قیقتره.

له لایه که وه، یه زداناسی خود به خود و به شیوه یه کی سیستمه ماتیک له گه ل باه ته بنه پره تیه کانی (خودا، مرؤف، گونا، مه سیح، رزگاری، هتد) ده سته پیده کات، پاشان ده روانیته کتیبی پیروژ بو ئه وهی بزانیته چ شتیکمان له باره یانه وه فیر ده کات. له لایه کی دیکه وه، هه ول ده دات که ته واوی چیرۆکی کتیبی پیروژ بخوینته وه و پرسیار بکات ئاخو چوون هه ر به شیخ په یوه سته به ته واوی کتیه که وه.

یه زداناسی به پپی کتیبی پیروژ ریگه یه که بو خویندنه وهی کتیبی پیروژ وه ک یه ک چیرۆک که خودا نووسه ره که یه تی، که ناسنامه و کاره کانی عیسا لوتکه ی چیرۆکه که یه، بو ئه وهی هه موو به شیخی کتیبی پیروژ به گه رانه وه بو لای عیسا تینگه ین. یه زداناسی به پپی کتیبی پیروژ یارمه تیمان ده دات که وه ک یه ک کتیبی گه وره له کتیبی پیروژ پروانین که له چه ندین کتیبی بچووک پیکهاتووه، که یه ک چیرۆکی گه وره له خو ده گرن و عیسا ی مه سیح پاله وان و که سایه تی سه ره کی چیرۆکه که یه.

یه زداناسی به پپی کتیبی پیروژ بو کلئسایه که به کتیبی پیروژ ده ست پیده کات و به عیسا ی پاشا و کلئساکه ی کو تایی دیت.

یه زداناسی به پپی کتیبی پیروژ بو کلئسایه

هه ر چه نده ریکوپیکی و دیسپلنی یه زداناسی به پپی کتیبی پیروژ ده کریت له رووی ته کنیکیه وه زور پیشکه وتوو بیته، به لام ته نانه ت باوه رداره سه ره تاییه کانیش ده یانزانی که چه نده به هادار و به نرخه و له سوود و قازانجه که ی بو کلئسا تینگه یشتبوون.

له (کرداری نیردراوان ۱۷) دا ده یخویننه وه که پۆلس و سیلا مزگینیان دا به خه لکی سالونیکی و پاشان کاتیان له مزگینیدان به و جوله کانه به سه ر برد که له که نیشته بیریه بوون. پۆلس «به نووسراوه پیروژه کان گفتوگو ی له گه ل ده کردن، پروونی ده کرده وه و ده ریده خست که ده بووایه مه سیح نازار بچیزیت و له نپو مردوووان هه سته تیه وه. پپی گوتن: ئەم عیسا یه ی من پیتانی راده گه یه نم، مه سیحه که یه» (کرداری نیردراوان ۱۷: ۲-۳). پاشان چی روویدا؟ هه ندیکیان

باوه‌پریان هینا، «هه‌روه‌ها زۆر له یۆنانی خواپه‌رست و له ژنه‌خانه‌دانه‌کانیش که ژماره‌پریان کهم نه‌بوو» (۱۷: ۱۲).

خه‌لکی بیریه‌گوییان له قسه و روونکردنه‌وه و به‌لگه‌کانی پۆلس گرت که له په‌یمانی کۆنه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتبوو. ئه‌وان گوییان له‌وه گرت که پۆلس گوتی که ده‌بووایه‌پاشای به‌ئیندرای خودا، واته عیسا‌ی مه‌سیح «ئازار بچیزیت و له‌نیو‌مردووان هه‌ستیته‌وه» (کرداری نێردراوان ۱۷: ۳). پۆلسی نێردراو یارمه‌تی گوێگره‌کانی دا له‌وه تیبگه‌ن که چۆن بابته و ئامانجی سه‌ره‌کی چیرۆکی کتیبی پیرۆز تیشک ده‌خاته سه‌ر عیسا و له‌ودا ده‌گاته‌لوتکه. پۆلس نه‌خشه‌یه‌کی کتیبی پیرۆزی بو‌ده‌سته‌به‌ر کردن که به‌ره‌و مه‌سیحی ده‌بردن، به‌نیعمه‌تی خودا، زۆرێک له‌خه‌لکی بیریه‌باوه‌پریان هینا.

به‌لام سه‌رنجی ئه‌مه‌ بده: خه‌لکی بیریه‌ته‌نها باوه‌پریان به‌قسه‌کانی پۆلس نه‌کرد. لۆقا که نووسه‌ری سیپاره‌ی کرداری نێردراوانه‌پیمان ده‌لیت که «به‌لام خه‌لکی بیریه‌له‌سالۆنیکیه‌کان تیبگه‌یشتووتر بوون، به‌وپه‌ری په‌رۆشییه‌وه په‌یامه‌که‌یان وه‌رگرت، پۆژانه‌له‌نووسراوه‌پیرۆزه‌کان ورد ده‌بوونه‌وه ئاخۆ شته‌کان ئاوان» (کرداری نێردراوان ۱۷: ۱۱). خه‌لکی بیریه‌به‌وپه‌ری تامه‌زرۆیی و په‌رۆشییه‌وه په‌یامه‌که‌یان وه‌رگرت، پۆژانه‌له‌نووسراوه‌پیرۆزه‌کان ورد ده‌بوونه‌وه بو‌ئوه‌ی له‌راستی و دروستی ئه‌و په‌یامه‌ی که‌فیرکراون دلنیا بن.

باوه‌پدارانی سه‌ره‌تایی پێیان وا نه‌بوو که یه‌زدانناسی به‌پێی کتیبی پیرۆز ته‌نها بو‌نێردراوانه. هه‌روه‌ها پێیان وا نه‌بوو که یه‌زدانناسی به‌پێی کتیبی پیرۆز تایبه‌ته‌به‌و که‌سه‌ئه‌کادیمیانه‌ی که له‌قوتابخانه‌ی تایبه‌تی کتیبی پیرۆزدا ده‌خوینن. له‌جیگه‌ی ئه‌وه‌پێیان وابوو ئه‌وه‌به‌رپرسیاریه‌تی ئه‌وانه‌که‌لیکۆلینه‌وه له‌سه‌ر نووسراوه‌پیرۆزه‌کان بکه‌ن و چوارچۆیه‌کی دل‌سۆزانه‌بکیشن به‌مه‌به‌ستی تیبگه‌یشتن له‌وه‌ی که چۆن عیسا‌چه‌قی چیرۆکی کتیبی پیرۆزه و له‌ودا ده‌گاته‌لوتکه.

ئه‌وان تیبگه‌یشتن که یه‌زدانناسی به‌پێی کتیبی پیرۆز بو‌کلێسایه. ئه‌گه‌ر تو‌له‌گه‌ل مه‌سیحدا یه‌کت گرتوو، ئه‌وا یه‌زدانناسی به‌پێی کتیبی پیرۆز بو‌تۆشه.

یهزدانناسی به پئی کتییی پیروژ به کتییی پیروژ دهست پیده کات

یهزدانناسی به پئی کتییی پیروژ به نوئژ و خوئندنه وه یه کی وردی کتییی پیروژ دهست پیده کات. به بیفزیه وه دینه به ردهم کتییی پیروژ و هه ول دههین که به پئی مهرجه کانی خودی کتیه که له چیرۆکه مه زنه که ی تیبگهین.

کتییی پیروژ هه تا بلئی فره لایهن و هه مه چه شنه. له بنه ره تیدا له یه ک کتییی گه وره پیکهاتوو که چه ندین کتییی بچووک له خو ده گریت که چه ندین نووسهر له کات و سه ردهمی جیاوازا هه ستاون به نووسینی، که له چه ندین ژانری ئه ده بی جیاواز پیکهاتوون. که واته له کاتی خوئندنه وه ی کتییی پیروژدا رووبه رووی هه مه چه شنییه کی زور ده بینه وه: داستان، هونراوه، یاسا، دانایی، پیشبینی، نامه کان و مژده کان. هه ولدان بو به یه که وه به سته وه ی ئه وه هه مووه کتیه جیاوازانه، که له سه ردهم و کاتی جیاوازه وه و له لایهن که سانی جیاوازه وه بو خوئینه رانی جیاواز نووسراون، له کاریکی ئاسان ناچیت؛ له راستیشدا ئاسان نییه!

به لام له گه ل ئه وه شدا نابیت ئه وه به کاریکی مه حال بزاین. به دلنیا یه وه ده توانین یهزدانناسی به پئی کتییی پیروژ جیه جی بکهین، چونکه ته وای کتییی پیروژ یه ک کتیه و فووی خودایه: «هه موو نووسراوه پیروژه کان له سروشی خودان» (دووم تیمۆساوس ۳: ۱۶). یه کبوونی چیرۆکی کتییی پیروژ له سه ر کۆتا نووسهره که ی دامه زراوه و بنیات نراوه که ئه ویش خودی یهزدانه.

پروانه په ترۆسی نیردراو چۆن باسی کتییی پیروژ ده کات: «له سه رووی هه موو شتیکه وه ئه مه بزاین، که هیچ پیشبینیه ک له نووسراوه پیروژه کاندایه به لیکدانه وه ی خودی پیغه مبه ره که نه نووسراوه، چونکه هه رگیز پیشبینی به خواستی مروف نه هاتوو، به لکو رۆحی پیروژ رابه رایه تی مروفه کانی کردوو، بو ئه وه ی په یامی خودا رابه گه یهن» (دووم په ترۆس ۱: ۲۰-۲۱). ئه گه ر ئه م کتیه نه له فووی خوداوه سه رچاوه یان گرتیت، ئه وا ده بیت به نوئژ و وریایه وه بیان خوئینه وه و هه ولی تیبگه یشتن له ئامانج و پلانه گه وره که ی بدهین.

بیهینه پیش چاوی خو ت که هه ر یه ک له سیپاره کانی کتییی پیروژ وه کو ئه ستیره ده دره شیته وه. هه تا به پئی پیویست دوور نه که ویته وه ناتوانیت کۆمه له

ئەستىرە مەزن و شىكۆدارەكە بىنىت. يەزدانناسى بەپىي كىتپى پىرۆز ھەر ئەستىرە يەك شى دەكاتەوہ و تىكەلى دەكات، پاشان دوور دەكەوئتەوہ بۆ ئەوہى بىروائىتە وئىنە سەرسامكەرەكەى شىكۆى خودايى.

ھەرۈھەپارسارەكە ئەوہى كە ئاخۆ چ شتىك دەكەوئتە ناوئند و چەقى ئەم كۆمەلە ئەستىرە شىكۆدارەوہ؟ خوداي باوك، كۆرەكەى خۆى دەئىرئت بۆ ئەوہى لە رىگەى پۆخى پىرۆز گەلىك بۆ شىكۆى خۆى بىرئتەوہ.

يەزدانناسى بەپىي كىتپى پىرۆز بە عىساي پاشا و كلىساكەى كۆتايى دىت

تەواوى كلىسا شانازى ئەوہى پىدراوہ كە يەزدانناسى بەپىي كىتپى پىرۆز بەكاربەئىن. دەبىت بە نوئز و بە وردى ھەموو بەشەكانى كىتپى پىرۆز بخوئىنەوہ، تاكو بتوانىن لە واتاي گشتى كىتپەكە تىبگەين. كاتىك كە بەردەوام تەواوى چىرۆكى كىتپى پىرۆز دەخوئىنەوہ، ئەوہى كە روون دەبىتەوہ بىرئتەوہ لەو تىشك و سەرنجە تايبەتەى كە لەسەر عىسايە.

گوئى لە وشەكانى پۆلس بگرە كە دەلىت: «ئەو پيش ھەموو شتىكە و ھەموو شتىكىش بەھۆى ئەوہوہ يەكىگرتووە» (كۆلۆسى ۱: ۱۷). مەسىح كە پاشاي بەلىندراوہ، ئەو كەسەيە كە ھەموو شتىكى راگرتووە، بە چىرۆكى گەورەى كىتپى پىرۆزىشەوہ. پەيمانى كۆن ئامادەكارى و رىگە خۆش دەكات بۆ ھاتنى پاشا. پەيمانى نوئى ھاتنى پاشا و ئەركەكەى بۆ ھەموو جىھان رادەگەيەئىت. ھەر بۆيە، يەزدانناسى بەپىي كىتپى پىرۆز بە عىساي پاشا و بەلىنەكانى بۆ رزگار كردن و كرىنەوہى گەلىك بۆ خۆى بە مەبەستى ستايشكردنى، كۆتايى دىت.

دەرەنجام

يەزداننانى بەپىي كىتپى پىرۆز يارمەتىمان دەدات كە لەو تىبگەين چۆن نەخشەى شىكۆدارى كىتپى پىرۆز تىشك دەخاتە سەر عىساي مەسىح پاشاي زىندوو و گەلە بە خوئىن كۆردراوہكەى. ئىمەش دەمانەوئت وەكو قوتابىيەكانى سەر رىگەى ئەمواس، چاو و بىرمان بىرئتەوہ (لۇقا ۲۴: ۳۱، ۴۵) بۆ ئەوہى عىسا

له هه موو نوسراوه پيرۆزه كاندا بناسينه وه تاكو بتوانين له قوولايى دلمانه وه خوڤمان بویت (لوقا ۲۴: ۳۲). ئەگەر به شیوهیه کی دروست نه خشه پرێگای کتیبی پیرۆز بخوینینه وه، ئەوا دەبیت هه میسه به رهو عیسا و گه له که یمان ببات که ئیمه یین. با ئیستاش پیکه وه هه ندیک کات له خویندنی نه خشه ی کتیبی پیرۆزدا به سه ربه یین و به چاوی خوڤمان ببینین که چوڤن ده رباره ی پاشا و خواست و ویسته کانیه تی که ئەویش به ده سه ته پینانی شکۆمه ندیه له ریگه ی کرینه وه ی گه له که ی بوڤ خووی.

وه رزی سییه م

چیرۆکی گه وره ی کتییی پیروژ چیه؟

به شی یه که م

چیرۆکی کتییی پیروژ چیرۆکی خودایه. چیرۆکی خودای پاشایه. کتییی پیروژ به خودایه کی شکۆدار ده ست پیده کات و کۆتایی پیدیت که فه رمان په وا و حوکم پرائیکی هه ره به توانا و ده سه لاتداره و به دیهینه ری هه موو جیهانه (په یدا بوون ۱؛ ئاشکرکردن ۲۰-۲۲)، هه روه ها بۆ هه تاهه تابه وه کو باوک و کوپ و رۆحی پیروژ بوونی هه یه. ته نها خودا ده سه لاتی به سه ر به دیهینه تراواندا هه یه. ئه م جیهانه، جیهانی ئیمه، جیهانیکه که به باشترین شکل و شیواز دروستی کردوه. ئه مه جیهانی خودایه و ده سه لاتی به سه ر هه موو شتیکیدا هه یه. چیرۆکی کتییی پیروژ له چیرۆکی پاشا پینکه اتوهه. هه مووی ده رباره ی ئه و پاشایه و شکۆمه ندییه که یه تی. له سه ره تای هه موو شتیکه وه ده ست پیده کات.

پاشا گه ردون به دیده هیئیت و په یمان ده به ستیت

چیرۆکی خودا به راگه یاندنی به دیهینه نان ده ست پیده کات: «له سه ره تادا خودا ئاسمان و زه ویی به دیهینا.» (په یدا بوون ۱: ۱). خودا هه موو شتیکی به دیهینا و له بهر ئه وه ی به دیهینه ری هه موو شتیکه هه ر بۆیه ده سه لاتی به سه ر هه موو شتیکیدا هه یه.

«یه زدان ته ختی خۆی له ئاسمان چه سپاندوه و پاشایه تیه که شی به سه ر هه مووانه وه فه رمان په وایه تی ده کات.» (زه بووره کان ۱۰۳: ۱۹)

پاشا ته نها به ده رپرینی وشه مه زنه کانی، هه موو زه وی پر کرد له خاک و ده ریا و پوهه ک و بوونه وه ر، هه روه ها شوینیکی باشی بۆ جوانترین به دیهینه تراوه کانی

دروست کرد بو ئه وهی له گه ل ئه ودا بژین. سپاره ی په یدابوون به م جوړه باسی ده کات:

«خودا مروؤقی له سه ر وینه ی خو ی به دیهینا، له سه ر وینه ی خودی خو ی به دیهینا، به نیر و می به دیهینان.» (په یدابوون ۱: ۲۷)

به پیچه وانه ی بوونه وهره کانی دیکه وه، خودا مروؤقی دروست کرد بو ئه وه ی په یوه ندیه کی تایبه تی له گه لی هه بیته. ئاده م و حه وا که تاجی نیو به دیهیناوانی پاشا بوون، له وینه ی خودا دروست کران، له به رده م ئاماده بوونی پر له شکوی پاشاکه یان چیژیان له ژیان وه رده گرت. خودا ده یویست که هه لگرانی وینه که ی، وینه ی ئه و له هه موو زه ویدا بلاو بکه نه وه: «به ردار بن و زور بن و زهوی پر بکه ن و بیخه نه ژیر رکیفتانه وه. ده سه لاتدار بن به سه ر ماسی ده ریا و بالنده ی ئاسمان و به سه ر هه موو بوونه وهریکی زیندوودا که له سه ر زهوی ده جو لیته وه» (په یدابوون ۱: ۲۸).

ئاده م به تایبه تی ده بوا وه کو چاودییری خودا خزمه تی بکردبا، ده سه لاتی به سه پاندا - له باخچه ی عه ده نه وه ده سته پیده کرد و هه تا ته واوی زهوی ده گرته وه. ورده کاری ئیشه که ی له (په یدابوون ۲: ۱۵) دا هاتووه: «یه زدانی په روه ردگار پیاهه که ی هیئا و له باخچه ی عه دن داینا، بو ئیشی جوتیاری و بایه خ پیدانی. وه کو چو ن کاهین چادری په رستنی ده پاراست، ئاده م یس به هه مان شیوه له ریگه ی پاراستنی باخچه وه خودای ده په رست و خزمه تی ده کرد (سه ر ژمیتری ۳: ۸). ده بوا ریگه ی نه دابا که ه یچ شتیکی ناپاک بیته نیو شوینی پیروزی خودا وه.

به پیی وشه ی خودا، ئاده م و حه وا پیکه وه بو ئه وه دروست کران که چیژ له به دیهینانی جوانی خودا وه ربگرن. هه ر له سه ره تاوه په یمانی په یوه ندی له نیوان خودا و گه له که یدا ده بینین. هه ر چه نده وشه ی «په یمان» له (په یدابوون ۱- ۲) دا نییه، به لام زوریک له ئامازه کان ده ریده خه ن که خودا مروؤقی دروست کرد بو ئه وه ی به شیوه ی په یمان و به لی ن په یوه ندی له گه ل دروست بکات (روما ۵: ۱۲- ۲۱).

ئه وه له شتیکی خو ش و جوان ده چیته، به لام په یمان به وردی واتای چیه؟ له م روژگاره دا ئه م وشه یه زور به کار نایه ت. به کورتی و پوختی، په یمان بریتیه

له «په یوه سټوبونیکي جدی و گهرنتی ټه و به لاین و ټهرکانه ده کات که لایه نیک یان دوو لایه نی به لایندهر داویانه، به سویندیک مور ده کریت و داده خریت».^۱ پرنمایه کانی خودا بو ټادهم پروون و ټاشکرا بوون: «یه زدانی په روهردگار پیاوه که ی هیټا و له باخچه ی عهده ن داینا، بو ټیشی جوتیاری و بایه خ پیدانی. یه زدانی په روهردگار فه رمانی به پیاوه که دا و فرمووی: تو ټازادیت له هه موو دره خته کانی باخچه که بخویت، به لام بوټ نییه له دره ختی زاینی چاکه و خراپه بخویت، چونکه له و روژه ی لینی بخویت بیگومان ده مریت» (په یدابوون ۲: ۱۵-۱۷). خودا کوټه لیک ټهرک و فه رمانی بو ټادهم دیاری کرد و به لاینی دا که له کاتی گوټپرایه لیدا به رکه تدار و له کاتی سه ریچیدا نه فره تی به ینیتته سه ر.

ټاموژگاری سه باره ت به وتاردان و فیرکردن

کاتیک که وتار له سه ر (په یدابوون ۱) ده ده یت و فیرکردنی له باره وه پیشکه ش ده که یت، ده کریت به ټاسانی بابه ته گرنګ و سه ره کییه که پشتگوټی بخه یت. هه ول بده ټه م جوړه په یوه ندییه دروست بکه یت:

- خودای هه تاهه تایی که هه موو شتیکی به دیه ټنا (په یدابوون ۱: ۱) روژیک هه موو شتیکی نوټی ده کاته وه (ټیشایا ۶۵: ۱۷؛ ټاشکراکردن ۲۱: ۵).
- وتاردان و فیرکردن له باره ی ټاده مه وه، له کوټاییدا په یوه ندی هه یه به کوټا ټاده مه وه که عیسی مه سیحه (روټا ۵).
- کوټی خودا ټه و که سه یه که خودا له ریگه ی ټه وه وه هه موو شتیکی به دیه ټناوه (کوټوسی ۱: ۱۵-۲۰؛ عیبرانییه کان ۱: ۱-۳).

یه زدان له ریگه ی به لاینی زاره کی و سویند و په یمانه وه گه له که ی کو ده کاته وه. دواتر له چیروکی کتیبی پیروژدا بوټمان ده رده که ویت که په یمانه کان بو ټه وه یه حوکم و فه رمانزه وایی پاشایانه ی خودا دابه زریټیت و فراوانی بکات. به لام له گه ل ده سټیکی چیروکی کتیبی پیروژدا، هه موو شتیکی له جیهانی پاشادا جوان و ناوازه یه.

Sealed with an Oath: Covenant in God's Unfolding Purpose, New Studies in Biblical Theology ٦
(Downers Grove, IL: Intervarsity Press, 2007), 43

پاشا نه فرهنگ دهکات

چیرۆکی کتییی پیروژ به چیرۆکی شاد دهست پیدهکات. بهلام ئاسوودهیی و ئارامیی (پهیدابوون ۱ - ۲) له (پهیدابوون ۳) دا بوونی نهما. ئادهم شکستی هینا و نهیتوانی پاسبهوانی له شوین و گهلی خودا بکات و بیانپاریزیت. ئادهم و حهوا له جیگهی ئهوهی که گوئی له دهنگی باشی بهدیھینهر و پاشاکهیان بگرن، گیلانه گوئیان له دهنگی پر له فیئل و تهلهکهی بهدیھینراویک گرت. بوویه کهم جار ناشنای بهدکار، مار، ئهوهی که دواتر به شهیتان، ئیبلیس، خراپه کار و ههلههتینه دهناسریت. ماره که حهوا ی ههلههتانه. لیتی پرسی: «ئایا راسته خودا فرموویهتی: بۆتان نییه له هیچ درهختیکی باخچه که بخۆن؟» (پهیدابوون ۳: ۱).

ههتا ئهه خاله له چیرۆکه کهدا، تهنها خودای دانا پریاری لهسهه ئهوه دهده که چ شتیک بو بهدیھینراوهکانی باشه (پهیدابوون ۱: ۴، ۱۰، ۱۲، ۲۱، ۲۵، ۳۱، ۲: ۱۷- ۱۸). بهلام ماره که حهوا ی ههلههتانه به نکۆلی کردن له وشه و گومان کردن له باشی و چاکیی خودا. شهیتان تووشی پارایی کرد و بهو هۆیهوه حهوا له دژی پاشا باش و دانا کهی وهستا بهوه:

«کاتیک ئافرهته که بینی بهری داره که بو خواردن باش بوو، چاو ئاره زووی ده کرد و وات لی دهکات دانا بیت، له بهره کهی کردهوه و خواردی، دایه میرده کهشی که له گهلی بوو، ئه ویش خواردی.» (پهیدابوون ۳: ۶)

ئادهم و حهوا له جیگهی ئهوهی که دانا یانه گوئی له وشه باشهکانی پاشا چاکه کهیان بگرن، له دژی وهستانهوه و گوئیان له دهنگی ماره که گرت.

ئامۆژگاری سهبارهت به وتاردان و فیکردن

نهفرهته کهی سهه گهردون له (پهیدابوون ۳) بهستهوه به نهوهی حهوا که سهه ماره که پان دهکاتهوه، ئهوهی که له پریگهی بوون به نهفرهتهوه، ئیمه له نهفرهت پرگار دهکات (گهلاتیا ۳: ۱۳)، وه بههوی ئهوهوه «خودی بهدیھینراو له کۆیلاهیته گهندهلی ئازاد ده کریت تاکو هاوبهش بیت له سهربهستی شکومهندی مندالانی خودا» (پوما ۸: ۲۱).

ده کړیت به ئاسانی وتاریک له باره ی (په یدابوون ۳) هوه بدهیت و تیشک بڅه یته سهر پرو به پرو بوونه هوی پراپایی و تافیکردنه هوه و بلیتیت: «ئادم تافیکرایه هوه و شکستی خوارد. چوڼ ده توانین تووشی پراپایی بین و وه کو ئادم شکست نه خوین؟» به لام راستییه که نه وه یه که به پیی (رؤما ۵)، ئیمه به هوی ئادمه هوه شکستمان خواردووه. نه نو پنه ری په یمان بوو و شکستی خوارد، ئیمه به هوی نه وه هوه گونا هبارین. ئیمه پیو یستیمان به ئادم میکی دلسوژه، ئادم میک که تاقی کرایه هوه و سه لمندی که کورپکی دلسوژه. بیگومان عیسای مه سیح نه و کوره دلسوژه یه (لوقا ۴: ۱-۱۳).

ده ره نجامی گونا هه که ی ئادم و حهوا کاره ساتبار بوو. لومه و سه رزه نشترکدنی که سانی دیکه، هه ر زوو خو ی ده رخست: «نه و ئافره ته ی پی ت دام له گه لم بیت، نه و له به ری نه و داری پی دم، منیش خواردم» (په یدابوون ۳: ۱۲). نه فره ته که وینه ی نا کوکی نیوان ژن و پی اومان نیشان ده دات. به ره هه مه تاله کانی یاخیوونه گه ردونیه که یان، مردن و حوکمدان و ئاواره بوون له خو ده گری ت. به هوی نه و یاخیوونه یانه هوه، خودا له جیاتی به ره که ت، نه فره تی به سه ریاندا باراند (په یدابوون ۳: ۱۴-۱۹). به لام ته نانه ت له و روزه تاریک و په شه شدا، تیشکی ئومیدی داهاتوو به دی ده کرا. یه زدان به لینی دا که روزه تاریک نه وه ی حهوا ماره که له ناو ده بات. یه زدان فه رموی:

«دوژمنایه تیش ده خه مه نیوان تو و ئافره ته که، نیوان نه وه ی تو و نه وه ی نه وه وه. نه وه ی نه و سه رت پان ده کاته وه و تو ش پاژنه ی پی ده کو تیت.» (په یدابوون ۳: ۱۵)

نه م شه ره ی نیوان ماره که و نه وه ی حهوا هه تا کو تایی چیروکی کتبی پیروز به رده وام ده بیت. ئادم و حهوا به هوی یاخیوونیا نه وه له باخچه ی عه دن ده رکران و راپیچی روزه هلات کران و له خزه مت پاشا دوور که و ته وه. ژیان له ژیر نه فره تدا نه و جوړه نه بوو که ژیان له جیهانی باش و چاکی خودادا پلان و به رنامه ی بو داریزرابوو.

پاشا حوکم دەدات

به داخه وه ژيان له پوژه لاتى باخچهى عهدهن له خراپه وه به ره و خراپتر روښت. له گهه هاتنى گوناوه بو نيو جيهان، زور شتى خراپ له جيهانى باشى پاشادا پرويدا. له دواى چهند به شىك له به ديهيئانه وه، نووسراوه: «يه زدان بينى كه خراپه كارى مروڤ له سهر زهوى زور بووه، ههروهها هه موو بېروبوچوونه كانى دليشى به دريژايى پوژ ته نها له لاي خراپه يه» (په يدا بوون 6: 5). هه ز و ئاره زووى دلى مروڤ چيتر نايه و ښت پريز له خودا بگريت؛ به لكو ژن و پياو هه زيان له خراپه كارييه و دليان «به دريژايى پوژ ته نها له لاي خراپه يه».

به لام پياويك به ناوى نوح، جيگه ي ره زامه ندى خودا بوو (په يدا بوون 6: 8). خودا بريارى دا كه له ريگه ي لافاو يكه وه جيهان حوكم بدات به لام به زه يى به نوح و خيژانه كه يدا بيته وه (په يدا بوون 6-8). له ريگه ي يه ك كه سه وه، گه ليك پرزگارى بوو. له دواى ئه وه خودا په يمانتيكى له گهه نوح به ست و به ليني دا كه هه رگيز جاريكى ديكه جيهان به و شيوه يه ويران ناكاته وه. يه زدان فهرمووى: «من په يمانى خوڻم له گهه ئيه ده چه سپينم، هه رگيز جاريكى ديكه، هه موو گيانله به ران به ئاوى لافاو له ناو ناچن، هه رگيز جاريكى ديكه لافاو وا ناييت زهوى به ته واوى ويران بكات» (په يدا بوون 9: 11).

به لام ته نانه ت له دواى لافاو كه ش، ياخي بوونى جيهان له دژى پاشا به رده وام بوو و كيشه ي دلى مروڤ وه كو خوڻى مايه وه. له جيگه ي ئه وه ي كه خه لكى پريز له ناوى پاشا بگرن و شكودارى بكن و كاره كانيان په نگدانه وه ي ناوى ئه و بيت، هه وليان دا كه ناويك بو خوڻيان دروست بكن (په يدا بوون 11: 4). هه ر بوڻه خودا په رش و بلاوى كردنه وه، چونكه پلان و به رنامه ي ديكه ي هه بوو. ناوى خوڻى به هه موو جيهان ده ناسينيت، ئه و كاره ش له ريگه ي ئيبراهيمه وه ده كات.

ئاموژگارى سه باره ت به وتاردان و فيركردن

ته نانه ت خودا له كاتى حوكمدا نيشدا، سوژ و ميهره بانى نيشان ده دات. چيروكى پرزگار كردنى نوح و خيژانه كه ي له چنگى لافاو، به روونى فيرمان ده كات كه خودا

ئەو كەسانە پزگار دەكات كەوا متمانەى پى دەكەن، تەنانەت ئەگەر ژمارەشيان كەم بىت (يەكەم پەترۆس ۳: ۲۰؛ دووهم پەترۆس ۲: ۵). خودا بەجىماوہ كانى گەلەكەى پزگار دەكات، تەنانەت ئەگەر وا دەربەكەوئىت كە ھەمووان پشتيان تىكردووہ (رۆما ۱۱: ۲-۶).

پاشا بەرەكەتدار دەكات

وا دياربوو پلانى خودا بو فراوانکردنى شانشىنەكەى بە تەواوى جىھاندا لە لايەن مارەكە و گوناھوہ رىگى لىكرا. لەگەل ئەوہشدا، پاشا نەك تەنھا حوكمى نەدان، بەلكو بەرەكەتدارى كردن. يەزدان كەسىكى لە خاكى ئورى كلدانىيەوہ بانگ كرد كە ناوى ئەبرام بوو (دواتر بە ئىبراھىم دەناسرئىت). خودا بەلئىنى دا كە ناوى ئەم پىاوہ مەزن بكات و لە رىگەى ئەو و نەوہ كانىيەوہ جىھان بەرەكەتدار بكات. خودا پلانى دانا كە لە رىگەى ئىبراھىمەوہ گەل و نەتەوہ يەك پىكەبئىت، نەتەوہ يەكى نااسايى و پىرۆز. بەو شىوہ يە خودا پلانى دانا كە جىھان لە رىگەى نەوہى ئىبراھىمەوہ بەرەكەتدار بكات.

«دەتكەمە نەتەوہ يەكى مەزن، بەرەكەتدارت دەكەم، ناوت مەزن دەكەم، دەبىتە بەرەكەت. ئەوانەى داواى بەرەكەتت بو دەكەن بەرەكەتداريان دەكەم، نەفرەتىش لە نەفرەتكارانت دەكەم. ھەموو نەتەوہ كانى سەر زەوئىش لە رىگەى تۆوہ بەرەكەتدار دەبن.» (پەيدا بوون ۱۲: ۲-۳)

يەزدان فەرمووى كە تەنانەت چەندىن پاشاش لە خىزانى ئىبراھىمەوہ سەرھەل دەدەن (پەيدا بوون ۱۷: ۶، ۱۶). خودا بەلئىنى دا كە ئىبراھىم و خىزانەكەى بەرەكەتدار دەكات و فەرمانرەوايى و پاشايەتئىيان پى دەبەخشىت. ئەم بەلئىنانەى لە رىگەى پەيمانىكى دىكەوہ مۆر كرد (پەيدا بوون ۱۵).

بەلام كىشە يەكى پروون و ئاشكرا لە ھەموو ئەمانەدا ھەبوو: ئىبراھىم پىر بوو، سارايى خىزانى (كە دواتر بە سارا بانگ دەكرئىت)، نەزۆك بوو. بەپىنى بىرۆبوچوونى مړوئى، نەدەكرا و مەحالى بوو كە ئىبراھىم بىتتە خاوەنى كورپىك. بەلام ئىبراھىم باوہرى كرد و ئەوہى بە راستدوروستى بو دانرا (پەيدا بوون ۱۵: ۶).

خودا بەلئىنەكەى خوئى پاراست و بە پەرجوو سارا و ئىبراھىمى بەتەمەن

بوونه خاوهنى مندالېك. لهه خاله بهولاره له پهيمانى كوند، باقى چيروكه كه تيشك دهخاته سهر خيزانى ئيبراهيم: ئيسحاق (پهيدا بوون ۲۲: ۱۷-۱۸)، ياقوب (پهيدا بوون ۳۵: ۱۱) و دوازده كوره كه ي ياقوب (پهيدا بوون ۴۹). هه رچه نده سپاره ي پهيمانى كوون به خيزانى ئيبراهيم له دهره وهى خاكى به لئندراو كو تايى پي ديت، به لام داهاتوويه كى پرسنگداريان ده پيت. ياقوب، كه نه وهى گه وره ي ئيبراهيم بوو و به ئيسرائيل ناسرابوو، پيشيني نه وهى كرد كه له روظانى كو تاييدا «شيرىكى پاشا» له نه وهى يه هوداى كورپه وه ديت. له باره ي نه م پاشايه وه گوتى:

«دارده سته كه له يه هودا دانابريت، گوچانى فرمانكردنيس له تيوان قاچه كانى، هه تا نه و كه سه ديت كه خاوه نيته ي، گه لان هه ر بو نه و ملكه چ ده بن.» (پهيدا بوون ۴۹: ۱۰)

ئايا نه م پاشايه ي داهاتوو نه و كه سه ده پيت كه ماره كه پان ده كاته وه و به ره كه تى خودا بو جيهان ده گه رپنيتته وه و بو شكوى خودا حوكم و فرمانره واپى گه ليك ده كات؟

ناموزگارى سه باره ت به وتاردان و فيركردن

كاتيك كه وتار و فيركردن سه باره ت به (پهيدا بوون ۱۲) پيشكش ده كه يت، تيشك بخه ره سهر پلانى رزگارى خودا بو هه موو جيهان، بو هه موو گه لان له ريگه ي باوه ر به عيساى مه سيحه وه. ويست و خواستى دلى خودا بو به ره كه تداركردنى «هه موو نه ته وه و گه لان» له نه ركه گرنه گه كه «مه تا ۲۸» وه سه ريپه نه دا، به لكو پلانى خودا هه ر له سه ره تا وه نه وه بوو كه جيهان به ره كه تدا بكات و ئاده م و حه وا به ردار بن و جيهان پر بكن له هه لگرانى وينه ي خودا كه شكو و مه زنى خودا دهرده خه ن. وه له ريگه ي ئيبراهيم و له ئيبراهيمدا، خودا ناويك بو خو ي دروست ده كات، وه ئيبراهيم ده بيته باوكى هه موو نه وانه ي كه باوه ر ده هينن (گه لاتيا ۳: ۷-۹). خودا نه م به لينه ي به ياقوبى نه وه ي ئيبراهيم دا: «نه ته وه يه ك و كومه ليك نه ته وه له تووه ده بن، پاشايانيس له پشتى تووه دهرده چن» (پهيدا بوون ۳۵: ۱۱). خودا له ريگه ي عيساى مه سيحه وه كه له نه وه ي ئيبراهيمه، به ته واوى به لينه كان جي به جى ده كات (گه لاتيا ۳: ۱۶).

خودا به لئینی دابوو که ئیبراهیم و خیزانه کهی به ره که تدار بکات و ژماره یان له ئەستیره کانی ئاسمان زیاتر بکات. ئەم به لئینه ئەو کاته دەستی کرد به جیبه جیبوون کاتیک که ژماره ی گهلی ئیسراییل له میسردا زیاد کرد: «نه وهی ئیسراییل به ردار بوون، زۆر زیاد بوون و زۆر و توانادارتر بوون، خاکه که پر بوو له وان» (دهرچوون ۱: ۷). به لام ههر وه کو عه ده ن، پلانی خودا دژایه تی کرا. گهلی ئیسراییل له لایه ن فیرعه ونه کرایه کۆیله و له ژیر دهستی پاشایه کدا ئازار و ناخۆشیه کی زۆریان چه شت (دهرچوون ۱- ۲). گهلی خودا هاواریان بو پاشا راسته قینه که یان هینا تا کو له کوۆت و به ند رزگاریان بکات - وه خودا «په یمانه که ی» له گه ل ئیبراهیم له یاد بوو (دهرچوون ۲: ۲۳- ۲۴).

نامۆژگاری سه باره ت به وتاردان و فیرکردن

دهرچوونی گهلی ئیسراییل له کوۆت و به ندی میسریه کان ئاماژه به ده رچوونیکه مه زنتری گهلی خودا ده کات له پر یگه ی خاچی مه سیحه وه (کۆلۆسی ۱: ۱۲- ۱۴). به رخی په سخه ئاماژه یه بو به رخی بئ له که و ته واوی خودا که گوناھی جیهان لاده بات (یوحنا ۱: ۲۹). قه شه (تیم کیلهر) ده لئیت:

بیهینه پیش چاوی خوۆت که له دوای یه که م خواردنی په سخه له میسردایت. ئە گه ر ئیسراییلیه کانت رابوه ستاندا و پیت بگوتیان: «ئیه کین و لیره دا چی رووده ات؟» ئەوا ده یانگوت: «من کۆیله بووم و حوکی مردنم به سه ردا درابوو، به لام په نام بوو خوینی به رچه که برد و له کوۆت و به ندی کۆیلایه تی رزگارم بوو، وه ئیستا خودا له نێوان ئیمه دا ده ژری و ئیمه بوو خاکی به لئیندراو شوینی ده که وین.» ئەمه پر یک ئەو شته یه که ئەم پرۆ باوه رداران ده یلین.^۷

بۆیه یه زدان بوو موسا ده رکه وت (دهرچوون ۳) و به رزی کرده وه که بیته رزگارکاری گهلی ئیسراییل. به و شیوه یه یه زدان له پر یگه ی موسا و به دهستی

پر هیژ و توانای خوئی و خوینی بهرخه بی له که و تهواوه که (دهرچوون ۱۲)،
گه له که ی له میسر رزگار کرد. رزگارکردنی ئیسرائیلیه کان له دهریای سوور بووه
هوئی نهوهی که هه موو خه لکی ئاههنگی رزگاربوونیان بگپرن (دهرچوون ۱۴).
وه کو کاردانه وهیه له هه مبه ر ئه و کاره رزگارییه مهزنه، موسا له گه ل گه لدا
گورانییه کیان بو ستایشکردن پاشا مهزنه که یان گوت:

«ئهی یه زدان، کئی له ئیو خوداوه نده کان وه ک تویه؟ کئی وه ک تو پایه به رزه
له پیروزی، سامناک له شکومه ندی، دروستکه ری کاری سه رسوره پنه ر؟ یه زدان
پاشایه تی ده کات بو هه تاهه تایه.» (دهرچوون ۱۵: ۱۱، ۱۸).

رزگارکردنی گه لی خودا له کو ت و به ندی میسریه کان، به هه موو جیهان
نیشان ده دات که هیچ که سیك وه کو یه زدان نییه. ئه و پاشایه و بو هه تاهه تایه
حوکم و فه رمان په وایه تی ده کات.

پاشا فه رمان ده دات

دوای نه وهی که خودا گه لی ئیسرائیلی له میسر رزگار کرد، به و جو ره ی که به ئینی
دابوو نه وانی هینایه کتوی سینا. کاتیک که یه زدان خوئی بو موسا ده رخست،
فه رمووی: «من له گه لت ده بم، ئه مه ش ده بیته نیشانه بو ت که من تو م ناردوو،
کاتیک گه ل له میسره وه ده رده هینیت، ئیوه له سه ر ئه م کیوه خودا ده په رستن»
(دهرچوون ۳: ۱۲). پیش نه وهی که خودا بیانباته خاکه باشه که که کاتی خوئی
به ئینی به ئیبراهیم دابوو، وشه باشه کانی بو گه له که ی له کتوی سینا ئاشکرا کرد.

ئیسرائیل، که خودا به کو ره نو به ره ی خوئی ناوزه دی ده کات (دهرچوون ۴: ۲۲)،
ده بنه جو ریک له نو پنه ری کاهینه تی هه موو جیهان، پیک وه کو ئاده م. سه رنجی
ئه وه بده که یه زدان پیی فه رموون: «ئه گه ر ئیوه به ته وای گویم لی بگرن و
په یمانه که م بپاریزن، ئه وا گه نجینه یه کی تایه ت ده بن بو من له ئیو هه موو گه لان.
هه رچه نده هه موو زه وی هی منه، به لام ئیوه بو م ده بنه پاشایه تی کاهینان
و نه ته وه یه کی پیروژ.» (دهرچوون ۱۹: ۴-۶). خودا ده یویست که پیروژبوونی
ئیسرائیل په نگدانه وهی پیروژبوونی پاشا که یان بیت: «ده بیت پیروژ بن، چونکه

من پیروزم، یه زدانی په روه ردگار تانم» (لیثیه کان ۱۹: ۲). ته گهر گه لی ئیسرائیل متمانه به وشه باشه کانی یه زدان بکات و گوپراهه لی بن، نه و ده بنه گه لیکی بی هاوتا که دانای پاشاکه یان به هه موو خه لکی جیهان نیشان ده دن. گه لی ئیسرائیل به نه جامدان و پاراستنی فه رمان و راسپارده کانی پاشا، دانای خودا بو جیهان ده رده خه ن (دواوتار ۴: ۴- ۶).

به لام ئیسرائیلیش وه کو ئاده م نیشانی دا که کورپکی بی باوه ره و سه ریچی وشه باشه کانی خودا ده کات. ته نانه ت کاتیک که موسا له سه ر کیوی سینا سه رقالی سروس و وه حی خودایی بوو، گه لی ئیسرائیل له خواره وه خه ریکی دروستکردنی بت و په یکه ر بوون (ده رچوون ۳۲). پاشا په یمانیکی له گه ل گه له که ی به ست، به لام نه وان پیشیلیان کرد.

موسا په روشی ئاماده بوونی رووی خودا بوو بو نه وه ی له گه ل گه لی ئیسرائیلدا پرواته نیو خاکی به لیندراوه وه، بویه نیوانگری بو گه ل کرد (ده رچوون ۳۴). خودا به لینی دا که ئاماده یی نه و له ئیسرائیل خودا نایته وه، به لام حوکمی نه م نه وه خراپه کاره ده دات. به وه هوی وه چل سال له چوله وانیدا مانه وه، هه تا توانیان پی بخه نه نیو نه و خاکی که به لینیان پیدرابوو.

به دریزیایی نه و ماوه یه ی که گه لی خودا له چوله وانیدا بوون، پاشا له نیویان له نیو چادری چاوپیکه وتن بوو و به وپه ری پشوودرزییه وه هه نگاو به هه نگاو پرینمایی ده کردن. به لام دیسان گه لی ئیسرائیل، به پیچه وانه ی ئیراهیمه وه په تیان کرده وه که به باوه ره وه هه لسوکه وت بکه ن (سه رژمیری ۱۴: ۱۱؛ دواوتار ۱: ۳۲؛ ۹: ۲۳؛ زه بووره کان ۹۵). به راده یه ک که موسا له کو تایی ژیانیدا دلنیا نه بوو له وه ی که گه لی ئیسرائیل له دوای نه و گوپراهه لی یه زدان ده بن (دواوتار ۳۱: ۲۹).

هه تا نه م خاله ی چیرۆکه که، ده رده که ویت که نه وه کیشه ی دل که هوکاری هینانی به لا و ناخوشییه بو سه ر مرو قایه تی، که هه ر له کاتی یاخیوونی ئاده مه وه ماوه ته وه (دواوتار ۳۱: ۲۰- ۲۱). هه روه ها نه وه ش پروونه که نه گهر بریار بیت رژییک له رژان هه ر شتیک بگوردریت، ده بیت که فاره بو بیباوه ری گه لی خودا بدریت و پیویسته دلان بگوردریت.

به لأم چوون؟ ئومىدى ئەم گۆرىنە لە داھاتوودايە. قوربانىيە بەردەوامە كانى
 كەفارەت كە خودا لە كىوى سىنا فەرمانى دابوو، ئاماژە بە پىويستى كۆتا
 قوربانى لە داھاتوودا دەكات. تەنانەت موسا بە تامەزرۆيىيەو چاوەرپى ئەو پۆژە
 دەكات كە پاشا دللى گەلەكەى خەتەنە دەكات (دواوتار ۳۰: ۶)، كاتىك كە رۆحى
 خودا دىتە سەر ھەموويان (سەرژمىرى ۱۱: ۲۹).

ئامۆژگارى سەبارەت بە وتاردان و فيركردن

ئەو شەكل و شىواى قوربانىيەى كە لە شەرىعەتى موسادا ئاماژەى پى كراو،
 پىگايەك لە نىو چىرۆكى كىبى پىرۆژدا دەكاتەو كە دەمانگەيە نىت بە عىسا،
 ئەو قوربانىيە بى گوناھەى كە بوو كە فارەتى گوناھە كانى خەلكى (رۆما ۳: ۲۵؛
 عىبرانىيە كان ۲: ۱۷؛ يەكەم يۆحەنا ۲: ۲؛ ۴: ۱۰).

كاتىك كە لەسەر ئەو دەقانە فيركردن و وتار پىشكەش دەكەيت كە بەوردى
 باسى چادرى چاوپىكە وتنىان كىرەو (دەرچوون ۲۵)، پەيوەندىيەك لە گەل
 بەشە كانى دىكەى كىبى پىرۆژ دروست بكە كە باسى نىشتە جىبوونى خودا لە گەل
 گەلەكەى دەكەن و ھەول بەدە كە عىسا ناوەند و چەقى پەيوەندىيەكە بىت.
 ئەم بابەتە تەواوى چىرۆكى كىبى پىرۆژ دەگرىتەو، كە لە عەدەنەو دەست
 پىدەكات. بابەتە سەرەككىيەكە لە چادرى پەرسنەو دەستپىدەكات و دواتر دەپروات
 بو پەرسنگاى ئۆرشەلىم، ئىنجا بو خودى خودا كە لە نىو گەلەكەيدا «نىشتە جى
 بو» بەھوى مەسىحەو كە وشەى ھەتاهە تاييە و جەستەى پۆشى (يۆحەنا ۱: ۱۴).

بەھوى مەسىحەو، كلىسا بو بە پەرسنگاى نوپى خودا (يەكەم كۆرنسۆس ۳:
 ۱۶-۱۷؛ دووھم كۆرنسۆس ۶: ۱۶؛ يەكەم پەترۆس ۲: ۴-۵). رۆژىك دىت كە خودا
 لە ئۆرشەلىمى نوپدا لە گەل گەلەكەيدا نىشتە جى دەبىت (ئاشكراردن ۲۱-۲۲).
 شوپى ھەرە پىرۆژ، كە ژورىكى چوارگۆشەيە لە پەرسنگادا، رىگە بو شارىك
 خۆش دەكات كە لە شىوہى چوارگۆشەدايە (ئاشكراردن ۲۱: ۱۶). بە جورىك لە
 جورەكان تەواوى شارەكە ھەرە پىرۆژ دەبىت و بو ھەموو گەلى خودا كراو
 دەبىت، «چونكە بەزدانى پەروەردگارى ھەرە بە توانا لە گەل بەرخەكە پەرسنگاى
 ئەون» (ئاشكراردن ۲۱: ۲۲).

پاشا رینوینی ده کات

دوای نهوهی که گهلی ئیسرائیل بو ماوهی چل سال له چۆلهوانی مانهوه، له کۆتاییدا خودا له ریگه‌ی یه‌شوعی خزمه‌تکاریه‌وه رینوینی کردن و به‌ره‌و خاکی به‌لیندراوی بردن (په‌یدابوون ۱۳: ۱۵؛ ده‌رچوون ۳: ۸). یه‌زدان به‌یه‌شوعی فهرموو: «ئیس‌تا هه‌سته، خۆت و هه‌موو ئەم گه‌له له رووباری ئوردونه‌وه به‌په‌رنه‌وه بو ئەو خاکی پیان ده‌ده‌م، واته به‌نه‌وهی ئیسرائیل. هه‌ر شوینیک پیی لی بنین، به‌ئیه‌وهی ده‌ده‌م، هه‌روه‌ک به‌موسام فهرموو» (یه‌شوع ۱: ۲-۳). خودا به‌گه‌له‌که‌ی نیشان دا که ئەو پاشایه‌کی باوه‌رپیکراوه:

«جا یه‌زدان هه‌موو ئەو زه‌وییه‌ی دایه‌ نه‌وهی ئیسرائیل که سویندی خواردبوو بیداته باوباپیرانیان، ئەوانیش ده‌ستیان به‌سه‌ردا گرت و تیدا نیشه‌ته‌جی بوون ... هیچ به‌لینیک له هه‌موو ئەو به‌لینه‌ چاکانه‌ی یه‌زدان به‌بنه‌ماله‌ی ئیسرائیلی فهرموو بوو نه‌شکاوه، به‌لکو هه‌مووی هاته‌دی.» (یه‌شوع ۲۱: ۴۳-۴۵)

به‌و جوړه‌ی که له سپاره‌ی ئیشایادا هاتوو، به‌روونی ده‌بینین که هه‌ر چه‌نده‌ گه‌لی ئیسرائیل له خاکی به‌لیندراودا بوون، به‌لام هیشتا دلین له جیهاندا مابوووه. به‌دریژی‌ی داگیرکردنی که‌نعان، مه‌ترسی حوکمدان و پاپیچکردن هه‌ره‌شه‌یان له ئیسرائیل ده‌کرد. گه‌لی خودا ده‌یانزانی که ئەگه‌ر په‌یمانی خودا پیشیل بکه‌ن، ئەوا سزا ده‌درین.

دوای نه‌وه‌ی که یه‌شوع مرد، له جیگه‌ی نه‌وه‌ی که ئیسرائیل ئاگاداریه‌کانی یه‌شوع بپاریزن و گوپرایه‌لی وشه‌ی خودا بن، ئەو کاره‌یان کرد به‌لای خۆپانه‌وه دروست بوو - به‌و شیوه‌ی خرابه‌کاری په‌ره‌ی سه‌ند. نووسه‌ری سپاره‌ی دادوه‌ران به‌م شیوه‌یه‌ی باسی ئەم کیشه‌یه‌ ده‌کات:

«ئیت نه‌وه‌ی ئیسرائیل له‌به‌رچاوی یه‌زدان خرابه‌کاریان کرد و به‌عه‌له‌کانیان په‌رست. وازیان له یه‌زدانی په‌روه‌ردگاری باوباپیرانیان هینا، نه‌وه‌ی که له خاکی میسر ده‌ریه‌پنان و دوای خوداوه‌نده‌ جوړاوجۆره‌کانی گهلانی ده‌وروبه‌ریان که‌وتن و کپنۆشیان بو بردن، چونکه وازیان لی هینا و به‌عل و عه‌شتۆره‌ته‌کانیان په‌رست.» (دادوه‌ران ۲: ۱۱-۱۳)

هەر چه‌نده ئیسراییلییه‌کان ده‌یانزانی که خودا پاشایانه، به‌لام ره‌تیا‌ن کرده‌وه و ئەمانیش وه‌کو نه‌ته‌وه و گهلانی ده‌وروبه‌ریان داوای پاشایان کرد (دادوه‌ران ۱۷: ۶؛ ۱۸: ۱؛ ۱۹: ۱؛ ۲۱: ۲۵). جیگه‌ی سه‌رسامی نییه که هه‌لبژێردراوی گهل، شاول جیگه‌ی په‌سه‌ندی خودا نه‌بوو. یه‌زدان پاشایه‌کی ده‌ویست که به‌دلی خو‌ی بی‌ت (یه‌که‌م ساموئیل ۱۳: ۱۴؛ کرداری نێردراوان ۱۳: ۲۲)، بۆیه که‌سیکی له‌نه‌وه‌ی یه‌هودا هه‌لبژارد (پێشبینیه‌که‌ی یاقوبتان له‌ په‌یدا‌بوون ۴۹: ۹-۱۲ بیر نه‌چیت). ناوی ئەو پاشایه‌ داودی کوری یه‌سا بوو.

نامۆژگاری سه‌باره‌ت به‌ وتاردان و فی‌کردن

له‌ جیگه‌ی ئەوه‌ی که‌ وتار له‌باره‌ی «پێویسته‌ تێمه‌ش وه‌کو یه‌شوع به‌هی‌ز و بو‌یر بین» پێشکه‌ش بکه‌یت، تیشک بخه‌ره سه‌ر خودا وه‌فاداره‌که‌ی یه‌شوع. یه‌شوع واته‌ «یه‌هوه‌ پرزگار ده‌کات!» ته‌نها به‌هو‌ی نیعمه‌ت و هی‌زی سه‌رسامکه‌ری خوداوه، گه‌لی ئیسراییل توانیان برۆنه‌ نیو خاکی به‌ئیندراوه‌وه (یه‌شوع ۱-۵)، ده‌ستی به‌سه‌دا بگرن (یه‌شوع ۶-۱۲)، دابه‌شی بکه‌ن (یه‌شوع ۱۳-۲۱)، وه‌ له‌ خاکه‌که‌دا خزمه‌ت بکه‌ن (یه‌شوع ۲۲-۲۴). هه‌موو ئەم کارانه‌ دلسۆزی و راستگو‌ویی خودا به‌رامبه‌ر به‌ئینه‌کانی نیو په‌یماننه‌که‌ی ده‌رده‌خات. خودا پال‌ه‌وانی ئەم کتێبه‌یه، نه‌ک یه‌شوع.

پاشا فه‌رمانه‌وایی ده‌کات

یه‌زدان په‌یمانیک‌ی له‌گه‌ڵ داود به‌ست، که‌ ده‌یویست ماییک بو‌ یه‌زدان بنیات بنیت، ئەو ئه‌رکه‌ی که‌ له‌ کو‌تاییدا سلیمانی کوری جیبه‌جی‌ی ده‌کات. جیگه‌ی سه‌رسامیه‌ که‌ خودا به‌ئینی بنیاتانی ماییک به‌ داود ده‌دات؛ به‌ئینی دروستکردنی شانشینیک:

«یه‌زدان پیت راده‌گه‌یه‌نیت که‌ یه‌زدان خو‌ی بنه‌ماله‌که‌ت جیگیر ده‌کات. کاتیک ژیان‌ت ته‌واو ده‌بی‌ت و ده‌چیته‌ پال باو‌باپیرانت، من وه‌چه‌که‌ت داده‌مه‌زرینم، ئەوه‌ی له‌ داوی خو‌ت له‌ پشتی تو‌وه‌ دیت، پاشایه‌تیه‌که‌ی جیگیر ده‌که‌م. ئەو ماییک بو‌ ناوی من بنیاد ده‌نیت و منیش بو‌ هه‌تاهه‌تایه‌ ته‌ختی پاشایه‌تیه‌که‌ی جیگیر ده‌که‌م.» (دووهم ساموئیل ۷: ۱۱-۱۳)

خودا دەیویست که فەرمانرەوایی داود وە کو پاشای ئیسرائیل بە ھەموو جیھان نیشان بدات که حوکمی خودا چەندە ژیرانە و سەر سۆرھینەرە. ئومیدی حوکمپرانییەکی راستدروستی پاشایەتی ھەتاهەتایی لە سەر تەختیکی ھەتاهەتایی پەیوھندی ھەبە بە داود و نەوھکانیەوھ. دەنگی ئەم بەلینە جوانانە کہ بە داود دراوون و پەرن لە ئومید و ھیوا لە باقی پەیمانی کۆندا دەنگ دەداتەوھ. خودا داود و گەلی ئیسرائیلی بۆ ئەندازە بەرھەتدار کرد (یەکەم پوختە میژوو ۲۹). پاشا چۆن بروت، پاشایەتیش بە ھەمان شیوھ دەروت.

سلیمانی کوری داود لەدوای باوکی بووھ پاشای ئیسرائیل وە مایکی زۆر مەزن و تاییەتی بۆ خودا بنیات نا کہ ئەویش پەرستگای ئۆرشەلیم بوو. جاریکی دیکە، خودا ئامادەیی شکۆداری خۆی لەنیوگە لەکەیدا دەرخت. ئەمە وای کرد کہ سلیمان بلیت: «بەلام ئایا بەراستی خودا لەسەر زەوی نیشتەجێ دەبیت؟ ئەوھتا ئاسمان و ئاسمانی ئاسمانەکان جێی تۆیان تیدا نابیتەوھ، ئیتر چۆن ئەم پەرستگایە کہ من بنیادم ناوھ!» (یەکەم پاشایان ۸: ۲۷). پەرستگا تەواو بووھ کہ شکۆدار بوو (زەبوورەکان ۴۸: ۱-۳، ۹-۱۱)، وە ناوبانگ و مال و سامانیکی زۆری ھەبوو (یەکەم پاشایان ۱۰). «سلیمان گەورەترین پاشا بوو لەنیو پاشاکانی سەر زەوی چ لە دەولەمەندی و چ لە دانایی» (یەکەم پاشایان ۱۰: ۲۳-۲۴).

ئەو بەلینانەیی کہ خودا بە دوادی دابوو و ئەوانەشی کہ بە موسای دابوو، ھاتنە دی. «ستایش بۆ یەزدان، ئەوھی ھەرۆک بەلینی دابوو ئیسرائیلی گەلی خۆی ھەساندەوھ. تەنانەت تەنھا وشەییەکی لە ھەموو ئەو بەلینە باشانە نەشکا کہ یەزدان لە پریگەیی موسای بەندەییەوھ دابوو» (یەکەم پاشایان ۸: ۵۶). بەلام کارەسات خۆی لە کونجیکدا مەلاس دابوو، چونکە پاشای دانا گیلانە ناگادارییەکانی یەزدانی پشتگووی خست.

ئەدەبیاتی پەڕ لە دانایی کتییی پیرۆز (ئەیوب، زەبوورەکان، پەندەکانی سلیمان، ژیرمەندی، گۆرانی گۆرانییەکان) ئەوپەری دانایی داود و سلیمان و چەند کەسیکی دیکە دەر دەخات. کتیبەکانی ئەم کەسە دانایانە نیشامان دەدەن کہ ژانی پەڕ لە ژیری و دانایی لەگەڵ ترسی یەزداندا لەم جیھانە پەڕ لە گوناو و پیشینی نەکراو و ھەندیک کات ناداپەرۆر و لەگەڵ ئەوھشدا رینکوپیکەدا چۆنە. ئەم کتیبانە

دهروانه داوهوه و سهرنجی به ديهيتان و پلان و کاره کانی خودا ده دهن، ههروهه دهروانه پيشهوه و سهرنجی مه سیح و به لینه کانی خودا ده دهن.

سليمان له جيگه ی ئه وهی که گه لی ئيسرائيل به پيی وشه ی باشی خودا به پروه ببات و پرینمایان بکات، دهستی کرد به کوکردنه وهی زپرکیکی زیاتر (دووه م پوخته ی میژوو ۹: ۱۳-۲۱)، ئه سپ و گالیسکه یه که ی زور (دووه م پوخته ی میژوو ۹: ۲۵-۲۸)، ههروهه ها چه ندین ژنیشی هینا (یه که م پاشایان ۱۱: ۳). ئه وه ره چه ته ی نه هامه تی بوو، ریك به و جوړه ی که خودا ئاگاداری کردبوونه وه (دواوتار ۱۷: ۱۴-۲۰). له هه مووی خراپتر ئه وه بوو که سليمان نه ته نها نه يتوانی ئه و بهرزیایانه له ناوبات که بتیان تیدا ده په رسترا، به لکو خودی پاشا له کاتی پیریدا به ته واوی شوین یه زدان نه که وتبوو (یه که م پاشایان ۱۱: ۵-۱۰). سه ره تا پرشنگداره که ی فرمانپروه وایه تی سليمانی پاشا ئیستا به ره و کاره سات ده روات، چونکه پاشا چون بیت، شانشینه که ش به و شیوه یه ده بیت.

کاردانه وهی خودا چی ده بیت؟ یه زدان به سليمانی فهرموو: «له بهر ئه م هه لویتسته و گوپراه لئه بوونت بو پهیمان و فهرزه که ی من که فرمانم پی کردیت، پاشایه تیه که ت لی پارچه پارچه ده که م» (یه که م پاشایان ۱۱: ۱۱-۱۳). سليمان وه کو پاشای ئيسرائيل چل سال حوکمی کرد. به لام دواى مردنه که ی، شانشینه که ی بووه دوو پارچه وه، ریك به و جوړه ی که خودا به لینی دابوو (یه که م پاشایان ۱۲: ۱۶-۲۰). ئيسرائیلی دابه ش کرد به سه ر شانیشینی باکور (ئيسرائیل) له گه ل شانیشینی باشور (یه هودا). هیچ کام له پاشاکانی داهاتووی ئيسرائیل (جگه له حزقییل و یوشیا) نه یاتوانی بته رسته کانی سه ر بهرزیایه کان له ناو به بن. پاشاکان گونا هیان کرد و به دوا یاندا خه لکیش گونا هیان کرد. خه لکی ئيسرائیل «خودای دیکه یان په رست و به دوا ی به جیهیتانی نه ریتی ئه و گه لانه که وتن که یه زدان له به رده م نه وهی ئيسرائیل ده ریکردبوون، په پروه یان له کار و کرده وهی پاشاکانی ئيسرائیل کرد» (دووه م پاشایان ۱۷: ۷-۸). پاشا چون بیت، گه لیش به و شیوه یه ده بن.

نامۆزگاری سهبارت به وتاردان و فیرکردن

له وتار یان وانه که تدا ته نها تیشک مه خه ره سه ر بویری و ئازایی داود یان ئه وهی که «چۆن ده توانین رووبه پرووی شته زه به لاخته کانی ژیانته بیته وه؟». له جیگه ی ئه وه هه لێژاردنی داود که به به دلئی خودا بوو، بۆ ئه وه ی فه رمانپه وایی گه لی خودا بکات، وه کو پێگه یه ک چا و لئ بکه که خودا به هۆپه وه هوکمپرانی خۆی بۆ سه ر زه وی گه رانده وه (یه که م ساموئیل ۱۶: ۱-۱۳). خودا به لئینی به داود دا که پاشایه کی هه تاهه تاییی له خیزانه که ی ئه وه وه بۆ هه تاهه تایه فه رمانپه وایی ده کات (دووم ساموئیل ۷). ئه م پێشبینیه ی عیسا بۆ ئه وه که سانه روون بکه وه که وتاریان پێشکەش ده که یته. یارمه تیایان بده له وه تیبگه ن که ئه م کوره ی داود له که داهاتوودا دیت، په روه ردگارییه تی (زه بووره کان ۱۱۰؛ ئیشایا ۹: ۶-۷؛ حزقییل ۳۴: ۲۲-۲۳؛ مه تا ۲۲: ۴۵).

ته نانه ت پاشا داود له په یمانی نویدا وه کو پێغه مبه ری خودا ناوی هاتووه. داود له به ره ی چییه وه پێشبینی کرد؟ بێگومان له به ره ی عیساوه. «ئه ویش که پێغه مبه ر بوو، ده یزانی خودا سویندی بۆ خواردوو که له به ری پشتی ئه و له سه ر ته خته که ی داده نیشیت. پێشبینی کرد و باسی هه ستانه وه ی مه سیحه که ی کرد» (کرداری نێردراوان ۲: ۲۹-۳۱؛ زه بووره کان ۱۶).

پاشا ده رده کات

وه کو ئاده م، یاخیوونی گه لی خودا ئاواره بوون و پاپیچبوونی بۆ رۆژه لات لیکه وته وه کاتیک که ئیسراییل و یه هودا له خاکی باشی خودا ده رکران (په یدابوون ۳: ۲۴؛ دووم پاشایان ۱۷: ۱۸، ۲۳). له سالی ۷۲۲ پ. ز شانینی باکور ئاواره ی ئاشور بوون، وه شانینی باشور له سالی ۵۸۶ پ. ز. ئاواره ی بابل بوون. وه کو کاتی عه ده ن، خودا گه له که ی خۆی له ده رنه نجامه کانی یاخیوونیککی له و شیویه ئاگادار کردبووه وه. خودا به هۆی به زه یی و پشوودرژیه که یه وه پێغه مبه ر له دوای پێغه مبه ری له نیو گه له که ی به رز کرده وه بۆ ئه وه ی په یامی تۆبه کردن بۆ گه له یاخییه که ی رابگه یه نن (یه که م پاشایان ۱۴: ۱۵). ئه لیاس و ئه لیشه ع و زورپیک له پێغه مبه رانی دیکه دژی گه له نادلسۆز و بیباوه ره که ی خودا وه ستانه وه. به لام

خه لکی که لله رهق بوون و ئاگادارییه بهرده و امه کانی خودایان پشتگووی خست:

«یه زدانیش له ریگه ی هه موو پیغه مبه ران و پراگه یه نه رانی په یامی خودا ئیسرائیل و یه هودای ئاگادار کرده وه، فه رمووی: له ریگا خراپه کانتان بگه پینه وه و فه رمان و فه رزه کانم به جیهینن، به گویره ی ته و اووی ئه و ته و راته ی که باو باپیرانی ئیوه م پیی پاسپارد، ئه وه ی له ریگه ی به نده پیغه مبه ره کانه وه بۆم ناردن. به لام گوپیان نه گرت و وه ک باو باپیرانیان که لله ره قییان کرد، ئه وانیه ی بروایان به یه زدانی په روه ردگاریان نه کرد. فه رزه کانی ئه ویان په تکرده وه، هه روه ها ئه و په یمانه ی که له گه ل باو باپیرانیان به ستبووی و ئه و ئاگادار کرده وانیه ی که پییدان په تیان کرده وه. دوا ی بتی پووچ که وتن و پووچ بوون.» (دووه م پاشایان ۱۷: ۱۳- ۱۵)

له جیگه ی په رستنی خودای راسته قینه، ئه وه یان په رست که پووچ بوو بۆیه خووشیان پووچ بوون. له حیاتی ئه وه ی که ته نها کړنوش بۆ خودا بیهن، بت و په یکه ریان بۆ خوویان دروست کرد و ته نانه ت منداله کانیان کرده قوربانی ئه و بت و په یکه رانه. هه ر بۆیه پاشا گه له که ی ده رکرد، به و جوړه ی که ئاگاداری کردبوونه وه (لیقییه کان ۲۶: ۳۳؛ دواوتار ۲۸: ۶۳- ۲۶).

کاریگه ریی حوکمدانی راپیچیکردن زۆر گه و ره بوو: بتی پاشا، بتی خاک، بتی په رستگا - ته نها فرمیسک و گریان.

«له ده م رووباره کانی بابل، له وی دانیشتین، هه روه ها گریان که سییۆمان بیر که و ته وه. به شوپه بییه کانی ناوه راستی قیساره کانی خوومان هه لواسی، چونکه له وی راپیچکه راغان داوای گووانییان لیکردین، چه وسپینه راغان داوایان کرد دلخوشیان بکه ین: گووانییه کمان بۆ بلین له گووانییه کانی سییۆن. چون گووانی یه زدان بلین له خاکیکی بیگانه؟» (زه بووره کان ۱۳۷: ۱- ۴)

ئاو ره بوونی گه لی خودا له ئاشوور و بابل جاریکی دیکه پیروزیی خودا و ده ره نجامه کوشنده کانی یاخیبوون دژی ئه و ده رده خات.

وا دیار بوو که ئومید و خه ونی گه لی کۆنی خودا که له ژیر حوکمی پاشانه ی خودا گه شه ی به خوویه وه ده بینی، به ره و کوژانه وه و نه مان ده چوو.

«ئىمە گوناھمان كرد و ياخى بووين، تۆش ليمان خوش نه بوويت. خۆت به توورەيى داپۆشى و پراوتايين، بەبى بەزەيى ئىمەت كوشت. بە هەور خۆت داپۆشى بۆ ئەو هەي نوپۆزە كانمان نه گاته لات. ئىمەت كرد بە پاشەرۆ و نهويستراو لەنيو گەلان. هەموو دوژمنانمان دەميان ليمان كردهوه. ترس و تەلە بالى بەسەرماندا كيشا، لەناوچوون و وپرانى.» (شینه كانى يەرميا ۳: ۴۲-۴۷)

خودا دەريکردن. بەلام هەموو بەيانىيەك بەزەيىه كانى نوين، چونكە بەزەيىه كانى زۆر گەورهيه (شینه كانى يەرميا ۳: ۲۳).

ئامۆژگارى سەبارەت بە وتاردان و فيركردن

كارە مەزنە كانى پزگارى و حوكمدان لە ميژوودا زۆر بەي كات ئاماژە بە كارى مەزنترى پزگارى و حوكمى خودا لە داھاتوودا دەكەن. لە ئاوارەبوونى ئادەم و حەوا لە دەرەو هەي باخچەي عەدەن هەتا دەگاتە حوكمدانى خودا لە پزگەي لافاوه كەي سەردەمى نوح، بەروونى دەبينين كە «كړي گوناھ مردنە» (پۆما ۶: ۲۳). ئەم راستىيە قورسە ون مەكە كاتىك لە كتيبە پيشبنييه كانى پەيمانى كوڤن لەبارەي حوكمدانى خودا لە شيۆه ئاوارەيى و راپيچكردن، فيركردن و وتار پيشكەش دەكەيت.

پيغەمبەران وپرانبوونى ئۆرشەليم و دەركردنى گەلى ئيسرائيل بۆ بابل وەكو ترسى نيشتە جيپوون لە تاريكى تەواو وەسەف دەكەن (شینه كانى يەرميا ۳: ۱-۲)، كە پيشبيني ترس و خوڤى فزەدانە نيو تاريكى هەتاھەتايى دۆزەخ دەكات كە شوپنى ئەوپەري تاريكييه و گريان و جيره يى ددانى ليه (مەتا ۸: ۱۲؛ ۲۲: ۱۳؛ ۲۵: ۳۰).

هەرۆهەا دلنيا به له وهى كه تيشك بهخهتته سەر بارودۆخى ئاوارەيى و راپيچكردنى گەلى خودا. لەو كاتەو هەي كە ئادەم و حەوا لە بەهەشت دەركراون، گەلى خودا هەميشە «دانىشتووى كاتى» بوون (يەكەم پەترۆس ۲: ۱۱)، هەرۆهەا نامۆ و بيگانە بوون (عيرانىيە كان ۱۱: ۱۳) چونكە ئىمە هاوالاتى ئاسمانين (فيلپى ۳: ۲۰). «لەبەر ئەو هەي ليرەدا هيج شارىكمان بۆ ناميپتتهوه، داواى ئەو شارە دەكەين كە لە داھاتوودا ديت» (عيرانىيە كان ۱۳: ۱۴).

پاشا به لئین دەدات

تەنانت لە ئیو ترس و تۆقینی ئاوارەیی و پاپیچبووندا، خزمەتکارانی خودا، واتە پیغەمبەران ئومیدیکی تازەیان دەخستە ئیو دلی گەلی خودا. راستی ئازار بە خشی ئاوارەیی و پاپیچبوون تیکەل بە به لئینی گەرانەو لە ئاوارەیی بوو:

«لەبەر ئەو لەم خاکە فریتان دەدەمە دەرەو بەۆ خاکیک کە نە ئیو و نە باوای پیراتان نە تاناسیو. لەوئ بە شەو و پوژ خوداکانی دیکە دەپەرستن، چونکە من لەگەلتان میهرەیان نابم. هەر وەها یەزدان دەفەر مویت: لەبەر ئەو سەردەمیک دیت، چیتەر نالین: «بە یەزدانی زیندوو، ئەو هی نەو هی ئیسرایلی لە خاکی میسرەو دەرھینا، بە لکو دەلین: «بە یەزدانی زیندوو، ئەو هی نەو هی ئیسرایلی لە خاکی باکوورەو دەرھینا و هەر وەها لە هەموو ئەو خاكانە ی بو ئەوئ دەریکردن.» چونکە دەیانگەرینمەو بەۆ خاکی کەیان، ئەو هی دام بە باوای پیرانیان.» (یەرمیا ۱۶: ۱۳-۱۵)

پیغەمبەران بەردەوام بە لئینەکانی خودایان وەبیر ئیسرایل دەھینایەو کە بە ئیبراھیم و داودی باپیرە گەرەیان دا بوو. ئاماژەیان بە کاریکش کرد کە یەزدان لە پوژانی کۆتاییدا ئەنجامی دەدات. بە لئینەکانی رابردوو و ئومیدەکانی پوژانی دوایی پیشینی داھاتووێکی مەزن دەکەن. پیغەمبەران بە باوەرەو تەماشای کاری داھاتووێ خودایان کرد (حەبەقوق ۱: ۵؛ ۳: ۲)، وە ئەم هیوا و ئومیدە بوو هۆی دلخۆشی یەزدان.

«لەگەل ئەو هی دار هەنجیر گول ناکات و دار میوھەکان هی شوو ترییان نییە، لەگەل ئەو هی دار زەیتوون بەر ناگریت و کیلگەکان خواردن بەرھەم ناھینن، لەگەل ئەو هی مەر لە پشتیر دەبرد ریتەو و مانگا لەسەر ئاخوور نییە، بە لأم من بە یەزدان دلشاد دەبم، بە خودای رزگار کەرم دلخۆش دەبم.» (حەبەقوق ۳: ۱۷-۱۸)

ئەم ئومیدە لە سەر ووی ناخۆشی و نەھامەتی ئاوارەیی و پاپیچبوونەو بوو، وە تیشکی دەخستە سەر هاتنی پاشایەکی دیکە لە داھاتوودا وەکو داود (حزقییل ۳۴: ۲۳). خودا بە لئینی دا کە بیت و شوانایەتی گەلە کە ی بکات وە بە لئینی دا کە داود دەبیتە شوانیان. هەر وەها بە لئینی ئەنجامدانی کاریکی مەزنی دا، ئەویش بریتی بوو لە دامەزراندنی پەیمانکی نوێ. خودا بە یەرمیای پیغەمبەری فەرموو:

«ئەمە ئەو پەیمانەيە كە لەدوای ئەو پۆژانە لەگەڵ بنەمالەي ئیسرائیلدا دەبیەستم، فێرکردنەكەم دەخەمە ناو بێرکردنەوهیان و لەسەر دلیان دەینوووسم. من دەبم بە خودای ئەوان و ئەوانیش دەبن بە گەلی من. لەمەودوا كەس هاوڕێكەي خۆي یان براكەي خۆي فێرناكات و بلیت: «یەزدان بناسە،» چونكە هەموویان دەمناسن، لە بچووکیانەوه هەتا گەورەیان، چونكە لە تاوانەکانیان خۆشەبم، چیتەر گوناھەکانیان بەبیری خۆم ناھێنمەوه ئەوه فەرمايشتی یەزدانە.» (یەرمیا ۳۱: ۳۳-۳۴)

یەزدان لە شوینی دیکە دەفەرمویت كە ئەم پەیمانە نوێیە دووبارە کۆکردنەوهی گەلەكەي لە رێگەي دەرچوووتیکی دیکە (حزقییل ۳۶: ۲۶-۲۸؛ داواتار ۳۰: ۳-۴) و بەخشینی رۆحی پیرۆز بە رێگەيەكی تازه و نوێ لەخۆ دەگریت، هەروەها هەموو گەلی خودا دەبنە خاوەنی دلی نوێ بۆ متمانەکردن و گوێڕایەلیی پاشاکەیان (یوئیل ۲: ۲۸-۲۹). تەنانەت پیغەمبەرەکان بەردەوام بوون لە پێدانی ئومید و هیوای ئەوهی كە پاشای هەموو بەدیھێنان دەبیتە هۆی بنیاتانی بەدیھێنانیکی نوێ، ئاسمان و زوویەكی نوێی كە لەویدا هەموو نەتەوهەکان لەبەردەم یەزداندا کۆرئۆش دەبن (ئیشایا ۶۵: ۱۷؛ ۶۶: ۲۲-۲۳).

هاوكات ئەم هەموو ئومیدە سەرسامكەرانه تێكەڵ بە هاتنی كەسیكی پر لە راز و نەھینیی بیوو، كە ئەویش خزمەتکاری خودا بوو. ئەو لە نەوهی داودەوه دیت و بە رۆحی خودا دەستیشان دەكریت (ئیشایا ۱۱: ۱-۳). ئەم خزمەتكارە خەلكی ئیسرائیل دەبیت و گەلی ئیسرائیل دەگەرئینتەوه بۆ لای خودا (ئیشایا ۴۹: ۵).

بەلام ئەم خزمەتكارە گەلیك لە هەموو جیھان دروست دەكات. یەزدان بەم خزمەتكارەي فەرموو:

«ئەمە شتیكی كەمە بۆ تۆ كە بەندەي من بیت بۆ هەستانەوهی هۆزەكانی یاقوب و بۆ گەرانهوهی ئەوانەي كە لە ئیسرائیل ئەوانم پاراست، بەلكو دەتكمە رووناكی بۆ نەتەوهەکان تاكو رزگاریم بەوپەری زهوی بگەيەنیت.» (ئیشایا ۴۹: ۶؛ كرداری نێردراوان ۱۳: ۴۷)

پلانی پاشا بۆ بەرەكەتدارکردنی جیھان و بەجیھێنانی ئەو بەلێنەي كە بە ئیبراھیمی دا، پەيوەست بوو بەم كەسەوه كە لە داھاتوودا لە داودەوه دیت.

پیغهمبهره کان تامه زرووی هاتنی خووی و شانشینه هه تاهه تاییه که ی بوون (ئیشایا ۹: ۷-۶). کاتیک که ئەم پاشایه له کووتاییدا دیت، رزگاریی بو گه له که ی ده هیئت.

«هەر چوار لای زه ویش رزگاریی خودای ئیمه ده بینن.» (ئیشایا ۵۲: ۱۰)

به لام چون ئەم که سه مه زنه، ئەم پاشا پر له راز و نهینیه ی که له داهاتوودا له نه وه ی داوده دیت، گه له که ی له ده ست گونا ه رزگار ده کات؟ مایه ی سه رسامیه که پیغهمبهران ده لێن که پاشاکه ویران ده بیئت و ده کوژریت - نه ک به هووی خراپه کارییه کانی خوویه وه، به لکو به هووی خراپه و گونا ه ی گه له که یه وه. گووی له م وشانه ی ئیشایا بگره:

«به لام ئەو له بهر یاخبوونه کامان بریندار بوو، له بهر تاوانه کامان وردوخاشکرا. ئەو له پیناوی ئاشتبوونه وه ی ئیمه سزای چیژت، به برینه کانی ئەو چاک بووینه وه.» (ئیشایا ۵۳: ۵)

جیگه ی سه رسوپمان نییه که دوای چه ندین سه ده، په ترۆسی نێردراو له باره ی ئەو پیغهمبهرانه وه ده لیت که رۆحی پیروژ که له ناخپاندا بوو ئاگاداری ده کردنه وه سه باره ت به «ئازاره کانی مه سیح و ئەو شکۆداربوونه ی له دوای ئازاره کانه وه دیت» (یه که م په ترۆس ۱: ۱۰-۱۲). ئەم به لینه شکۆدارانه که پیغهمبهران نوسیوانه، چاوه پروانی زۆر گه وهره ی لئ ده کریت.

به لام ئەو ئومید به ره و نه مان ده چوو کاتیک که گه لی ئیسراییل له کووتاییدا له ئاواره یی و پاپیچکراوی گه پرانه وه. پروانه سپاره ی (عه زرا و نه حه میا). له راستیدا بو سه دان سال، ئەم ئومید و هیوا یانه ی که پیغهمبهران ده یاندا له وه ده چوو که وه ستابیت و چاوه ری ئەو رۆژه بکه ن که هه موو به لینه کانی پاشا له کووتاییدا دینه دی.

ئامۆزگاری سه باره ت به وتاردان و فیرکردن

کاتیک که وتار و فیرکردن سه باره ت به پیغهمبهرانی په یمانی کۆن پیشکه ش ده که ییت، په یامی ئەو سپارانه رابگه یه نه که له ریگه ی رۆحی پیروژه وه نووسراون،

نهک تیشک بখেیته سهر پیغهمبه ره کان خویان.^۸ سپاره ی ئیشایا ته نها باسی پیغهمبه ر ئیشایا ناکات، ههروه ها سپاره ی دانیال ته نها باسی پیغهمبه ر دانیال ناکات. که واته کاتیک سپاره ی پیغهمبه رانی په یمانی کۆن ده خوینیته وه، ئەم پرسپاره له خۆت بکه: په یامی گشتی ئەم سپاره یه چیه؟ کاتیک له په یامی سه ره کی سپاره که تیگه یشتی، ده توانیت له سه رتاسه ری کانۆنی کتییی پیروژدا ده ست بکه ییت به گه ران به دوای په یوه ندییه کاندا (مه تا ۵: ۱۷؛ لوقا ۲۴: ۲۵، ۲۷، ۴۴).

کتییی پیغهمبه رانی په یمانی کۆن بو ئەوه له نیو کتییی پیروژدا نییه که سه رنجمان به لای ئەو وانه ره وشتیانه دا رابکیشیت که ده توانین له ژانی چه ندین که سه وه وه ریانگرین، به لکو له جیگه ی تیشک خستنه سه ر ئەم بابته، یارمه تی به شداربووان بده که تیشک بخنه سه ر ئەو شته ی که خودی ئەو که سانه تیشکیان خستبووه سه ر، که ئەویش رزگاریی مه زنیی خودا له ریگه ی مه سیح بوو.

«چونکه ئامانجی باوه رتان به ده سته ده یین، واته رزگاری ده رووتان. ئەو پیغهمبه رانه ی که پیشینیان کرد له سه ر ئەو نیعمه ته ی که خودا بو ئیوه ی ئاماده کردبوو، به وردی لیکۆلینه وه یان له بابته ی ئەو رزگاربوونه کرد و به دوایدا گه ران، رۆحی مه سیح که تیاندابوو، ئاگاداری ده کردنه وه سه باره ت به ئازاره کانی مه سیح و ئەو شکۆداربوونه ی له دوای ئازاره کانه وه دیت، هه ولیان ده دا که بزانی رۆحی پیروژ ئامازه به چی ده کات له باره ی کاتی روودانه که ی یان بارودۆخی جیهان له کاتی روودانه که ی. بو یان ئاشکرا کرا که په یامه که بو خویان نه بوو، به لکو بو ئیوه بوو، واته رووداوه کان له سه رده می ئیوه رووده دن. ئیستا پیتان راگه یه نرا به هو ی ئەوانه ی مزگینییان پی به خشین به یارمه تی رۆحی پیروژ، که له ئاسمانه وه نیردراوه. ئەمانه ئەو رووداوانه که فریشته کانی به په روشن لیان ورد بینه وه.» (یه که م په ترۆس ۱: ۹-۱۲)

John Sailhamer, "Preaching from the Prophets," in Preaching the Old Testament, ed. Scott M. Gibson (Grand Rapids, MI: Baker, 2006), 115 - 36

وه رزی چواره م

چیرۆکی گه وره ی کتیبی پیروژ چیه؟

به شی دووهم

پاشا دیت

وه له کۆتاییدا ئه و پاشایه هات که ماوه یه کی زۆر بوو چاوه پریان ده کرد.

پاشای پاشایان خودی خوئی هات بو ئه وه ی گه له که ی پرگار بکات تا کو ستایشی بکه ن و یاخیبووان بکریته وه که ریگه ی راستیان لی ون ببوو. دوا ی چه ندین سال تاریکی، له ئاکامدا پرووناکی جیهان و پرووناکی راسته قینه هات بو ئه م جیهانه (یۆحه نا ۱: ۹). دوا ی وه رزیکی دریژ له بیده نگی، وشه هه تاهه تاییه که، که له گه لّ خودا بوو و خودی خودا بوو، بوو به مروّف و له نیوانماندا نیشته جئ بوو بو ئه وه ی باوکی ئاسمانیمان پئ بناسینیت (یۆحه نا ۱: ۱۴، ۱۸). ریگ به و جوړه ی که خودا به لینی دابوو، پاشاکه به دلنیا ییه وه نه وه ی داود و ئیبراهیم بوو (مه تا ۱: ۱). له گه لّ ئه وه شدا، پاشاکه به جهسته خودایه و پئی ده گو تریت خودا له گه لمانه، وه کو چۆن پیغه مبه ران پیشینیان کرد:

«ئه مانه هه مووی پرویدا تا کو ئه وه ی یه زدان له ریگه ی پیغه مبه ره که فهرموویه تی بیته دی: ئه وه تا پاکیزه یه ک سکی ده بیته و کوریکه ده بیته، ناوی لی ده نین ئیمانویل، که به واتای خودا له گه لمانه دیت.» (مه تا ۱: ۲۲-۲۳)

کورپی ئه زه لی خودا بوو به مندالیککی ساوا. کورپی هه تاهه تایه ی خودا بووه مروّف. وه به م مروّفه که پاشایه ده گو تریت عیسا «چونکه گه له که ی له گوناوه کانیا ن پرگار ده کات» (مه تا ۱: ۲۱). عیسا که وشه ی هه تاهه تایه ی خودایه جهسته ی پۆشی، واته خودی پهروه ردگار هات بو ئه وه ی له گه لّ گه له که ی بیته و ئه و ئه رکه جیه جئ بکات که باوکی پئی سپارد بوو. عیسا کورپی خو شه ویستی

خودایه، ئهوهی که باوک دلشاده پئی (لوقا ۳: ۲۲). به پیچه وانه وهی ئادهم و ئیسرائیله وه، عیسا هه میسه دهژی بو ئه وهی باوکی دلخووش و شکو دار بکات. دوا ی ئه وهی که عیسا له ئاو هه لکیشرا و پوچی پیروزی وه رگرت، کوری خودا برا بو چۆله وانی تا کو دژی شهیتان بجه نگیت، که دوژمنی سه ره کی خودا و گه له که یه تی (لوقا ۴: ۱-۲).

شهیتان، واته ماره که، هه ولی دا هه ر له سه ره تا وه کار و خزمه ته که ی عیسا رباگریت. به لام له و شوپنه ی که ئادهم و ئیبراهیم و موسا و داود و سلیمان و ئیسرائیل شکستیان خوارد، عیسا له ریگه ی متمانه کردن به وشه ی راست و دروستی خودا سه رکه وتنی به ده ست هینا. عیسا به هه مووانی نیشان دا که ئه و کوری راسته قینه و وه فاداری خودایه (لوقا ۴: ۱-۱۳). عیسا دوا ی ئه و سه رکه وتنه ی که له چۆله وانی به ده ستی هینابوو، ده ستی کرد به راگه یانندی مزگینی خودا و ده یفه رموو: «کاته که هاتوو ته دی و پاشایه تی خودا نزیک بووه ته وه. تۆبه بکه ن، باوهر به م مزگینییه بهینن» (مهرقوس ۱: ۱۵). شوپنکه وتوووه کانی کو ده کرده وه و باسی شانشینی خودای بو ده کردن (مه تا ۱۳). به درپژایی کار و خزمه ته که ی عیسا، حوکم و فه رمانه واییکردنی خودا زور به هیزه وه نیشان درا.

عیسا وه کو پیغه مبه ریک که له موسا ده چوو، چه ندین جوړ نیشانه و په رجووی له نیو ئیسرائیلدا ئه نجام دا و هیزه مه زنه که ی خودای به هه مووان نیشان دا (دواوتار ۱۸: ۱۵؛ ۳۴: ۱۰-۱۲). عیسا نه خووشی چاک کرده وه، هه زاران که سی به نانی ئاسمانی تیر کرد و ته نانه ت مردووی زیندوو کرده وه. وه له گه ل ئه وه شدا، عیسا ئه و جوړه پاشایه نه بوو که جیهان چاوه رپیان ده کرد. ئه و شانشینه ی که عیسا رایگه یاند، به شیواز و ریگه ی دنیایی بنیات نانریت و دانامه زریت. عیسا فه رموو: «پاشایه تی من له م جیهانه نییه. ئه گه ر پاشایه تی من له م جیهانه بووایه، خزمه تکارانم ده جه نگان تا کو نه دریمه ده ست رابه رانی جوله که» (یوحنا ۱۸: ۳۶).

نامۆژگاری سه باره ت به وتاردان و فیرکردن

سیپاره ی مزده و مزگینییه کان (مه تا، مهرقوس، لوقا، یوحنا) تیشک ده خه نه سه ر عیسا، به لام له گه ل ئه وه شدا ده کریت به ئاسانی چاومان له سه ر ئه و

نه مینیت و له وتار و فیږکردنه کافاندا باسی شتیک بکهین که گرنگیه کی نه وتوئی نه بیت. بو نمونه، نه گهر دهر باره ی ئینجیلی مه تا وتار بدهیت و بگه یته (مه تا ۸: ۲۳- ۹: ۸)، نهوا چوڼ مامه له له گه ل نه مه ده قه دا ده که یته؟ لیږه دا سی وه سفی نه نجامدانی چنه د پهر جوو ی کمان له لایه ن عیسا وه هیه، وه چه ندین بابه تی له ریلا دهر و لاوه کیمان هه یه، چونکه نهو سی پرو دا وه ی که له م به شه ی کتییی پیروزدا تو مار کراوه، به راستی سه رسور هینه رن: نارامکردنه وه ی ره شه با (۸: ۲۳- ۲۷)، چاککردنه وه ی پیاویک که رو حی پیسی تیدا بوو (۸: ۲۸- ۳۴) و چاککردنه و به خشینی ئیفلیجیکی گونا هبار (۹: ۱- ۸). مه به ستی سه ره کی نه م ده قانه چین؟ نه وه یه که عیسا خاوه ن هیز و ده سه لاته! نهو ده سه لاتی به سه ر ته واوی به دیهینان و رو حه پیسه کان و گونا ه و نه خو شیدا هه یه. کاتیک که وتار و فیږکردن له سه ر ئینجیله کان پیشکه ش ده که یته، زیاتر له هه ر شتیک دیکه، تیشک بخه ره سه ر عیسا.

نه وه ی که زیاتر جیگه ی سه رسورمانه نه وه یه که عیسا ته نانه ت نهو جو ره پاشایه نه بوو که گه له که ی چاوه رپیان ده کرد: «نهو بو لای گه له که ی هات، به لام نه وان پیشوازیان لی نه کرد» (یو حه نا ۱: ۱۰- ۱۱). ته نانه ت قوتابیه کانی عیسا ه له سه ره تادا سه ریان لی شو بوو و پرسیاریان هه بوو له باره ی سروشتی نه رک و خزمه تی عیسا و نه وه ی که ده یویست جیبه جیی بکات. عیسا به رده وام به قوتابیه کانی ده فهرموو که له جیگه ی نه وه ی قبولی بکه ن و پیشوازی لی بکه ن، ره ت ده کریته وه. له جیگه ی نه وه ی که شکو داری بکه ن و ریزی بگرن، یه که م جار ناپاکی به رامبه ر ده کریت و ته نانه ت وه کو تاوانباریک له سه ر خاچی پرومانی گیانی ده سپیږیت.

نهو پاشایه ی که بو ماوه یه کی زور چاوه رپی هاتنی ده کرا، ده بو له خاچ بدرابا.

پاشا نازار ده چیژیت و رزگار ده کات

پلانی سه رکه وتنی عیسا ی پاشا راسته و خو به ره و خاچی برد. وه کو چوڼ یه زدان له ریگه ی پیغه مبه ره کانیانه وه به لینی دا بوو، خزمه تکاری خودا له ریگه ی

چەشتنى سزا لە شوپىنى ياخييه كان خەلكى رزگار دەكات. ھەروەھا ھەكو چۆن لە (پەيدا بوون ۳: ۱۵) شدا بەلپنى دا، نەوھى ھەوا پوژيک سەرى مارە كە پان دەكاتەو، بەلام پاژنەى پپى شين دەبپتەو. عيسا لەسەر خاچ نەفرەتى زۆر ناخۆشى گوناھى گرتە خو و لە جىگەى گوناھاران لە خاچ درا. عيسا لەسەر خاچ بە دەنگى بەرز فەرمووى: «خوای من، خودای من، بو وازت لى ھپنام؟» (مەتا ۲۷: ۴۶). عيسا لەسەر خاچ خوپنى خووى ھەكو قوربانى بو گوناھاران پرشت و پەيمانى نوپى دامەزراند كە بەلپنى درابوو (لوقا ۲۲: ۲۰). لەسەر خاچ، خوپنى پاشا «لە پپناوى خەلكىكى زۆر بو گوناھ بەخشين پزا» (مەتا ۲۶: ۲۸).

عيسا ژيانى خووى لە پپناو كپنەوھى خەلكىكى زۆر دانا (مەرقوس ۱۰: ۴۵) ھەو بە سروشتى خووى خودايە، نەيوست يەكسانىيەكەى لەگەل خودا بو خووى بقوژپتەو، بەلكو خووى كرده ھيچ، شپوھى بەندەى ھەرگرت، ھەك مروفي لپھات، كە بە روخسارى مروف بينرا، خووى نزم كردهوھ و تاكو مردن ملكەچ بوو، تەنانەت مردنى سەر خاچ» (فيلپى ۲: ۶-۸).

عيسا بوو بە جىگرەوھى كالم و تەواو، لەگەل جىگرەوھەكەى سزا كە گەلەكەى بى ئەندازە پپويستيان پى بوو.

ھەموو ئەوھى سىستەمى قوربانى ئاماژەى پپدەكرد لە «بەرخى خودادا ھاتە دى، كە گوناھى جپھان لادەبات» (يۆحنا ۱: ۲۹). ھەكو چۆن پۆلس بو كپساي كۆرنسۆس دەنووسپت: «بەلپنەكانى خودا ھەرچپپەك بن، بە يەكبوون لەگەل مەسپح دەبن بە «بەلپ». بۆيە بەھووى ئەوھو دەلپين «ئامين» بو شكۆمەندى خودا. « (دووھم كۆرنسۆس ۱: ۲۰). نووسەرانى ئىنجىلى پپروژ روونيان كرددوھتەوھ كە عيسا بەرخى بى لەكەى قوربانىيە، كە لە پپناوى سپرنەوھى گوناھى گەلەكەى و رزگار كردنپان لە ھوكمدان بە ئەنجامدانى دەرچوونپكى نووى و باشتەر سەربردرا (لوقا ۹: ۳۱؛ يۆحنا ۱۹: ۳۶).

ھيچ شتپك، تەنانەت مەرگپش ناتوانپت بپتە رپگر لەبەردەم رزگار كردنى گەلى خودا لەلایەن عيساوھ. خووشەوېستى عيسا سەلماندى كە لە مردن بەھپزترە و لە دۆزەخ قوولترە.

دوای تپه‌رپوونی سۆ پۆژ به‌سه‌ر مردنه‌که‌یدا، زیندوو بووه‌وه. یه‌که‌م سه‌ردانکه‌رانی گۆره‌که‌ی که ئیستا به‌تاله، رووبه‌رووی فریشته‌کان بوونه‌وه که ئه‌م هه‌واله سه‌رسامکه‌ره‌یان راگه‌یاند: «مه‌ترسن، چونکه ده‌زانم به شوپن عیسی له‌خاچدراودا ده‌گه‌رپن. ئه‌و لی‌ره نییه، هه‌روه‌ک خۆی فه‌رمووی، هه‌ستاوه‌ته‌وه. وه‌رن سه‌یری ئه‌و شوپنه‌ بکه‌ن که لێی درێژکرا‌بوو. خیرا برۆن و به‌قوتابییه‌کانی بلین: ئه‌و له‌نیو مردوواندا هه‌ستاوه‌ته‌وه، پێش ئیوه ده‌چپته‌ جه‌لیل، له‌وێ ده‌بیینن. ئه‌وه‌تا پیم گوتن» (مه‌تا ۲۸: ۵-۷).

عیسی پاشا به‌هه‌ستانه‌وه‌ی له‌نیو مردووان ده‌ستی کرد به‌ئیشکردن له‌سه‌ر به‌دییه‌تانیکی نوێ، کارپک که له‌په‌یمانی کۆندا به‌لینێ درابوو. له‌رێگه‌ی هه‌ستانه‌وه‌ی مه‌سیحه‌وه، ئه‌م راستییه‌ی پۆژانی کۆتایی، سه‌رده‌می هاوچه‌رخ‌ی داگیر کرد. ته‌نانه‌ت نه‌فره‌تی گونا‌ه و هی‌زی مردن نه‌یان‌توانی پاشای پاشایان له‌گۆر به‌پلنه‌وه. هه‌ستانه‌وه‌ی عیسا نیشانی دا که ریک ئه‌وه‌یه که خۆی به‌دریژایی ئه‌رک و خزمه‌ته‌ زمینییه‌که‌ی فه‌رموو‌بووی.

ئیستا دوای تپه‌رپوونی زیاتر له‌ دوو هه‌زار سال، عیسی په‌روه‌ردگار داوا له‌هه‌موو یاخیووان ده‌کات که واز له‌گونا‌هه‌کانیان به‌ین و باوه‌ر و متمانه‌ به‌و بکه‌ن. ئه‌و کاردانه‌وه و وه‌لامه‌ی که عیسا داوا ده‌کات جیهان هه‌بییت ئه‌وه‌یه که باوه‌ری پێ به‌ین یان حوکم بدرین (یۆحه‌نا ۳: ۱۶-۱۸). پاشای زیندوو‌بووه‌وه به‌لینێ دا که هه‌موو ئه‌وانه‌ پرگار بکات که باوه‌ری پێ ده‌هینن، جا ئیدی جوله‌که‌ بن یان ناجوله‌که‌.

ئامۆژگاری سه‌باره‌ت به‌ وتاردان و فیکردن

زیکه‌ی یه‌ک له‌سه‌ر سی ئینجیله‌کان تیشکیان خستوه‌وه سه‌ر کۆتا‌حه‌فته‌ی ژبانی عیسا، ئه‌و حه‌فته‌یه‌ی که له‌خاچدان و هه‌ستانه‌وه‌که‌ی به‌دواوه‌ دیت. دوو له‌سه‌ سییه‌که‌ی دیکه‌ی ئاماده‌مان ده‌که‌ن که له‌وه‌ که‌سه‌ تیبگه‌ین که ده‌روات بۆ ئۆرشه‌لیم و ده‌دریته‌ ده‌ست کاهینانی بالا و مامۆستایانی ته‌ورات، پریاری مردنی ده‌ده‌ن، ده‌یده‌نه‌ ده‌ست ناجوله‌که‌کان، گالته‌ی پێ ده‌که‌ن و تفی لێده‌که‌ن و به‌ قامچی لێی ده‌ده‌ن و له‌خاچی ده‌ده‌ن (مه‌رقۆس ۱۰: ۳۳-۳۴).

وه عيسا كه دهسه لاتى ته واوى هه بوو، بهوپه ږى بېفيزييه وه ده پراوته سهر خاچ و له پېناو كړېنه وهى گه لېكى ياخيدا ده مریت كه دهسه لاته كه يان په ت كړدوو ته وه (مه تا ۲۰: ۲۵-۲۸). وه هه مان عيسا كه له پوژى سييه مدا له مردن هه ستايه وه و «هه موو دهسه لاتى كه له ئاسمان و زه ويدا هه بوو»، شايانى هه موو په رستن و ستايشيكي ئيمه يه (مه تا ۲۸: ۱۷-۱۸). له پراستيدا داوا ده كات و شايانى ئه وه شه كه هه موو جيهان بيه رستن (مه تا ۲۸: ۱۸-۲۰). به دلنيايييه وه هه موو وتار و فير كړدنه كا ئمان كه له ئينجيله كانه وه سهر چاوه ده گرن، ده بيت تيشك بخاته سهر عيسا!

پاشا ده نيرت

عيسا له ږيگه ي زيندوو بوونه وهى له مردن، به ئاسمان و زهوى نيشان دا كه ئه و پاشاى هه ره به توانايه كه ته نانه ت مردن ش ناتوانيت پرابگرېت. عيساى زيندوو بووه وه به قوتابيه كانى فهرموو:

«هه موو دهسه لاتى كم له ئاسمان و له سهر زهوى دراوه تى. كه واته بږون، هه موو نه ته وه كان بكه نه قوتابى، به ناوى باوك و كوږ و پوڅى پيروز له ئاويان هه لېكيشن، فيريان بكه ن با كار بكه ن به هه موو ئه و شتانه ي كه رامسپاردوون. دلنيا بن من هه موو پوژيكي له گه ئانم، هه تا كوټايى زه مان. (مه تا ۲۸: ۱۸-۲۰)

عيسا داوا له قوتابيه كانى ده كات كه بږون و خه لكى بكه نه قوتابى. شوينكه وتنى پاشا، واته يارمه تيدانى كه سانى ديكه بو ئه وهى ئه وانيش شوين پاشا بكه ون. هه ر بويه عيسا قوتابيه كانى راده سپيرت كه بږون و هه موو نه ته وه كان بكه نه قوتابى. ئه م كوږه ي داود (عيسا) ده يه وپت هه موو نه ته وه كان به ږيوه ببات، وه كوږى ئيبراهيم (عيسا) ده يه وپت له ږيگه ي مزگينيه كه يه وه هه موو نه ته وه كان به ره كه تدار بكات.

جييه جي كړدى ئه ركه قورسه كه ي مه سيح به دلنيايييه وه به تاك و ته نها كار يكي مه حاله. بويه عيساى پاشا دهسه لاته مه زنه كه ي و تاماده بوونى هه تاهه تايى خو ي وه بير شوينكه وتوانى هينا يه وه، كه دلنه وايى و ئاسووده يى به داوا ده بيت. عيسا

قوتابییه کانی به جیپهپشت، بۆ ئه وهی بتوانیت بۆ هه تاهه تایه له گه لیان مینیتته وه. عیسا قوتابییه کانی «بۆ گوندی بیتعه نیا برده دهره وه، دهستی بهرز کرده وه و بهر که تداری کردن. کاتیک بهر که تداری ده کردن، لیان جیا بووه وه و بهر زکرایه وه بۆ ئاسمان» (لوقا ۲۴: ۵۰-۵۱).

عیسا پیشه وه خت پروونی کرد بووه وه که ده بیت بگه رپته وه بۆ ئاسمان بۆ ئه وهی ئه وه که سه بنیریت که هیزیان پیده به خشیت بۆ ئه وهی شوین عیسا بکه ون له سهرتاسه ری جیهاندا شایه تی بۆ بدهن. ههروه ها به پروونی ئاماژه ی به وهش کرد که ده بیت کلپسا به جیپهپلپت که ده سه لاتی ئه وه یان هه بوو که هه رشتیک له سهر زه وی بکه نه وه یان دایخه ن له ئاسمانیش به هه مان شیوه بکرپته وه یان دابخرپت (مه تا ۱۶: ۱۹؛ ۱۸: ۱۸). عیسا پلان و بهرنامه ی دانا که له دوای خوی بآلیوز و نوینه ر بۆ ده سه لات و حوکمرانییه بالاده سه ته که ی به جیپهپلپت.

پیش ئه وهی که عیسا بهرز بکرپته وه بۆ ئاسمان، به قوتابییه کانی فهرموو: «کاتیک رۆحی پیروژتان دپته سه ر، هیز وهرده گرن و بۆ من ده بنه شایه ت، له ئورشه لیم و هه موو یه هودیا و سامیره، تاکو ئه وه پهری زه وی» (کرداری نیردراوان ۱: ۸). به پپی عیسا، هاتنی رۆحی پیروژ سه رزه نشتکردنی جیهانی به دواوه ده بیت (یوحه نا ۱۶: ۷-۱۱).

ئه وه بوو عیسا بهرز کرایه وه بۆ ئاسمان و له گه ل خودای باوک رۆحی پیروزی به لپندر او یان له کاتی جه ژنی په نجاهه میندا (جه ژنی په سخه) به سه ر کلپسادا باراندا (کرداری نیردراوان ۲: ۱-۴۱). وه به وه جوړه ی که به لپنی دا، ده بینین که رۆحی خودا بویری له باوه پداراندا دروست ده کات تاکو بتوانن په یامی ئینجیل رابگه یه نن، وه رۆحی خودا گونا بهاران سه رزه نشت ده کات بۆ ئه وهی تۆبه بکه ن و باوه ر بهینن.

ئه م نمونه یه باسه که مان بۆ پروونتر ده کاته وه: په ترۆس که رۆژگار یک ده ترسا و شه وی ده ستگیرکردنی عیسا، ترسنۆکانه سی جار نکۆلی له ناسینی کرد، پر بوو له رۆحی پیروژ و رایگه یاند که عیسا به پپی بهرنامه و پلانی خودا گیانی سپارد، وه به ده سه لاته وه زیندوو بووه وه و ئیستا له ئاسمانه. په ترۆس بهرده وام بوو

له و قسانه و گوتی: «با هه موو مائی ئیسرائیل به دئیایی بزانی، ئەم عیسا یه ئیوه له خاچتان دا، خودا کردی به مه سیحی خاوهن شکۆ» (کرداری نێردراوان ۲: ۲۲-۲۴، ۳۳-۳۶).

په یامی په ترۆس له جه ژنی په نجایه میندا پروون و ئاشکرا بوو: عیسا مرد و زیندوو بووهوه، وه ته نها ئەو پاشای هه ستاوه و ده سه لاتداره. ته نها عیسا بهرز کرایه وه و له دهسته راستی پرتوانای باوک دانیشته. له و کاته دا سی هه زار که سی یاخی باوه ریان به عیسا پاشا هینا (کرداری نێردراوان ۲: ۴۱). ئەوان راستیان وه رگرت و له ئاو هه لکیشران، ریک به و جوړه ی که عیسا فه رمانی کرد بوو.

ئهو هی که له و پوژده دا له ئور شه لیم سه ریبه لدا، له کو تاییدا نه ته نها له نیو جوله که کاندا بلاو بووهوه، به لکو له نیو ناجوله که کانی شدا بلاو بووهوه. پلان و به رنامه ی خودا بو به ره که تدر ا کردنی جیهان له ریگه ی نه وه ی ئیبراهیمه وه، هاته دی. کلئسای خو جیی و ناو خویی دامه زرا و ئەو کلئسایانه ش کلئسای دیکه یان دامه زراند. ئەم کلئسایانه رووبه پرووی کیشه و گرفتیکی زور بوونه وه، به لام له گه ل هه بوونی چه وسانه وه و کیشه ی ناو خویی و ده ره کی، هیچ شتیک نه ی توانی پیش به شه پۆلی مزگینیدان بگریته.

ده سه لات و نیعمه تی خودا به هیزه وه ده رکه وت کاتیک که عیسا ی زیندوو بووه، شاولی بانگ کرد، ئەو پیاوه ی که «هه ره شه ی له قوتابیه کانی عیسا ی خاوهن شکۆ ده کرد و هه ولی کو شتنی ده دان»، بو ئەوه ی بیته ئامی ریکی هه لبژێردراو بو هه لگرتنی ناوی عیسا له به رده م ناجوله که کان و پاشایان و نه وه ی ئیسرائیل (کرداری نێردراوان ۹: ۱، ۱۵). عیسا چه وسینه ره وه یه کی کلئساکه ی هه لبژارد به نیعمه تی خودا کردی به نێردراویک که له زور به ی شان شینی پو مانیدا شایه تی بو عیسا ی پاشا ده دات.

که واته، له ریگه ی شایه تی و کاری نێردراوان، به سه رو کایه تی په ترۆس و پۆلس (که پیشتر ناوی شاول بوو)، به هاوکاری له گه ل هه زاران باوه پردای نه ناسراودا، مزگینی مه سیح به ده سه لاته وه په ره ی سه ند و کلئسا گه شه یه کی به رچاوی به خو یه وه بینی. «کلئساش له هه موو یه هودیا و جه لیل و سامیره دا له ئارامیدا

پاشا فه‌مانره‌وایی ده‌کات

له په‌یمانی کۆندا ده‌بینین که پیغه‌مبه‌ران داوا له گه‌لی خودا ده‌کهن که متمانه به په‌روه‌ردگار بکه‌ن و به خۆشه‌ویستی و گوپراه‌لییه‌وه دلسۆزانه له‌ژیر ده‌سه‌لات و فه‌مانره‌وایی په‌روه‌ردگادا بژین. به هه‌مان شیوه، نامه‌کانی په‌یمانی نوێ ئه‌وه روون و جیبه‌جی ده‌کهن که ژيانی له‌ژیر ده‌سه‌لات و حوکمرانی عیسی‌ی پاشای هه‌ستاه و شکۆدار وه‌کو گه‌لی خودا چۆنه.

به‌م شیوه‌یه، هه‌موو نووسراوه‌ پیرۆزه‌کان ده‌توانن دانایی و ژیری به‌ باوه‌رداران به‌خشن که له‌ ریگه‌ی باوه‌ر به‌ عیسی‌ی مه‌سیح‌ رزگاریمان بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌کات. پۆلس‌ دلێت: «هه‌موو نووسراوه‌ پیرۆزه‌کان له‌ سروشی خودان، سوودبه‌خشن بۆ فێرکردن و سه‌ره‌نشست و راسته‌رێکردن و لێراهێنان له‌ راستودروستی، تاکو پیاوی خودا ته‌واو ناماده‌ بێت بۆ هه‌موو کاریکی باش» (دووهم تیمۆس‌اوس ۳: ۱۶-۱۷).

هه‌موو نووسه‌رانی نامه‌کانی په‌یمانی نوێ، شیوازیکی دیاریکراویان په‌یره‌و کردووه. هه‌موویان تیشکیان خستووه‌ سه‌ر عیسی‌ی پاشا و ناسنامه‌که‌یان ئاشکرا کردووه، وه‌ ئه‌وه‌ی که به‌ دلفراوانییه‌وه‌ چ شتیکی بۆ گوناها‌به‌ره‌ ناشیسته‌کان کردووه. له‌ کۆتاییشدا داوا له‌ خوێنه‌ره‌کانیان ده‌کهن که به‌ متمانه‌ و گوپراه‌لییه‌وه‌ له‌پێناو شکۆدارکردنی ئه‌ودا شوینی بکه‌ون.

پۆلس‌ له‌ نامه‌که‌یه‌دا بۆ کۆلۆسی، یه‌که‌م جار دێته‌ سه‌ر وه‌سفی مه‌زنی و گه‌وره‌یی عیسی‌ی په‌روه‌ردگار، ئه‌وه‌ی که ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو به‌دییه‌تراوان و به‌دییه‌تراوانی نویدا هه‌یه:

«کوره‌که‌ وێنه‌ی خودای نه‌بیزاوه، نۆبه‌ریه‌ و له‌ سه‌رووی هه‌موو به‌دییه‌تراوانه، چونکه‌ به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ هه‌موو شتیکی به‌دییه‌ترا: له‌ ئاسمان و له‌سه‌ر زه‌وی، بیزاو و نه‌بیزاو، ته‌خت‌یان ده‌سه‌لات، سه‌رۆکایه‌تی‌یان حوکمرانی، هه‌مووی به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ و بۆ ئه‌و به‌دییه‌تران. ئه‌و پێش‌هه‌موو شتیکی و هه‌موو شتیکی‌ش به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ یه‌کیگرتووه.» (کۆلۆسی ۱: ۱۰-۱۷)

وه كو پهروهردگاری هه موو به ديهيترانوان، ئه و مهزنترينه. وه زور ناوازيه كه ده بينين ئه م پهروهردگاره هه مان ئه و كه سه يه كه له ريگه ي «خويي سهر خاچه كه ي» ناشتبي نايه وه (كولوسي ۱: ۲۰).

عيساي پهروهردگار ئه وه يه. عيسا ئه و كه سه يه كه باوهرداران ئوميد و متمانهي هه تا هه تا بيان له سهر هه لچنيوه. عيسا ئه و كه سه يه كه مرد و زيندوو بووه وه، به ليني په يماني نوئي و گوشه نيگاي به ديهيترانواني نوئي به جيھينا.

كليسا ئه مه يه: گه ليك كه به خويي عيسا كپردراون، روي پيروز پري كردوون و كوي كردوونه ته وه، به باوهر به ئنجيل يه كخراون، وشه ي خودا به پروه يان ده بات و دانايي فراواني خودا به فرمانپه ووا و ده سه لاتداران له شوينه كاني ناسمان نيشان ده دن (ئه فه سوس ۳: ۱۰). كليسا گه ليكي هه لبيتردراون، كاهيني تي شاهانه، نه ته وه يه كي پيروز، گه لي تايه تي خودان (يه كه م په ترؤس ۲: ۹).

كه واته وه لامى گونجاو و دروستي گه لي خودا كه كليسان بو ئه م پاشا شكوداره چيه؟ «ئيت هر وه ك چون عيساي مه سيحطان به پهروهردگاري خوتان وه رگرتووه، به يه كبوون له گه ل ئه و به رده وام بن له ژيان، له ئه ودا ره گ دابكوتن و خوتان بنياد بنين. وه ك چون فيربوون چه سپاو بن له باوهردا، هه روه ها با دلتن پير له سواسگوزاري بيت» (كولوسي ۲: ۶-۷). پؤلس به شه كاني ديكي سياره ي كولوسي بو ئه وه ي ته رخان كرد كه ژيرانه ئه وه به باوهرداران بلت كه ژيان له پيناو شكودار كرنى مه سيحدا له نيوان ئه م نه وه خوار و خيچه و له جيھانتيكدا كه دوژمني خودان چونه.

هه ر چه نده عيسا زيندوو بووه وه و فرمانپه ووي ده كات، به لام شوينكه وتووه كاني له نيوا كيشمه كيشي «ئستا و هيشتا نه» دا ده زين. عيساي پاشا ئستا كليسا كه ي بنياد ده نيت، به لام هيشتا شانسيه كه ي به شكوه بنياد نه راوه. عيسا سزاي چه شت و شكودار كرا؛ ئه وانه ي كه شويني ده كه ون، ده بيت هه مان شت بكه ن.

په ترؤس نامه بو كومه له باوهرداريك ده نووسيت كه له سه رتاسه ري ئيمرا توره تي رومانيدا په رشوبلاو ببوونه وه و تيشك ده خاته سهر به ره كه تي ئستا و ميراتي داها توو كه له ريگه ي ميهره باني و به زه يي خودا و به يه كبوون له گه ل مه سيحدا

دهسته بهر كراوه: «ستایش بۆ خودا، باوكی عیسی مەسیحی پهروهردگارمان! بههۆی بهزه بیه فراوانه كه یه وه له دایك بوونه وهی پێ به خشین بۆ هیوایه کی زیندوو به ههستانه وهی عیسی مەسیح له تێو مردووان...» (یه كه م په ترووس ۱: ۳-۹).

شوینكه وتووانی عیسی پاشا هیوایه کی زیندوو یان ههیه. باوه پداران پێشوهخت ئەم ئومیده یان تاقی کردوو هه وه - به لام هیشا زۆر شتی دیکه ماوه كه رووبدهن. تێستا باوه پداران ئازار ده چیژن، به لام له کاتی گه پانه وهی مەسیحدا شکۆدار ده بن. ئەم ئومیده شکۆداره، ته نانهت له ناوه پراستی تاقیکردنه وهی سهخت و چهوسانه وه دا، باوه پداران هان ده دات كه متمانه به پهروهردگار و پاشا كه مان بکهین و گوپراهی لی بین.

سه رنجی ئەوه بده كه په ترووس چۆن باسی ژبانی باوه پداران ده کات:

«بۆیه با میشکتن ئاماده بیت بۆ چالاکی، خۆراگر بن، هیواتان به ته وای له سه ر ئەو نیعمه ته بیت كه له ئاشکراردنی عیسی مەسیحه وه دیت. وه ک مندالی گوپراهی ل، وه ک کاتی نه زانی خۆتان له گه ل هه وه سه کۆنه کانتان مه گونجین، به لکو وه ک ئەوهی بانگی کردوون پیرۆزه، ئیوه ش له هه موو هه ل سوکه وتیک پیرۆز بن، چونکه نووسراوه: پیرۆز بن، چونکه من پیرۆزم.» (یه كه م په ترووس ۱: ۱۳-۱۶)

جاریکی دیکه، ناسنامه و کاره کانی عیسی پاشا باوه پداران هان ده دات و ده بنه هۆی ئەوهی كه له پیناو شکۆدار کردنی گوپراهی لی بن.

ئهو ئه رکهی كه عیسا به کلیسا کانی به خشیوه، زه حمه ته و باج و به های ده ویت. شوینكه وتنی عیسا به باوه ر و گوپراهی لیه وه، به دنیا بیه وه به رگه گرتنی چهوسانه وه و ئازار چه شت له پیناو ئینجیلدا ده ویت. به لام کاتیک كه باوه پداران به ئومیده وه چاویان له گه پانه وهی مەسیح ده بیت، ته ماشای رابردوو ده کهن و ئەوه یان له بیر ده بیت كه عیسی مەسیح كه تێستا زیندوو بووه ته وه و له سه ر تهختی پاشایی دانیشتوو، ئه ویش خزمه تکاریک بوو كه ئازاری چه شت و مرد.

عیسا به شوینكه وتووانی فەرموو: «خۆزگه ده خوازی ت به وانهی له پیناوی راستو دروستی ده چهوسینێنه وه، چونکه شانشین ئاسمان بۆ ئەوانه. خۆزگه

ده خوارزیت به ئیوه کاتیک خه لکی جنیوتان پیده دهن و ده تانچه وسیننه وه، له بهر من هه موو جوړه بوختانیکتان بو هه لده به ستن. دلخوښ و شادمان بن، له بهر ئه وهی له ئاسمان پاداشتتان گوره یه، چونکه پیش ئیوه پیغه مبه رانشیان ئاوا چه وساندووه ته وه» (مه تا ۵: ۱۰-۱۲). پوښ دواتر ده نووسیت: «هه موو ئه وانهی ده یانه وی به له خواتر سییه وه به یه کبون له گه ل عیسای مه سیح بژین، ده چه وسینرینه وه» (دووه م تیمو سوس ۳: ۱۲). باوه دارانش له م جیهانه پر له گونا هه دا، وه کو هه موو که سانی دیکه، ئازار ده چیژن. به لام به پیچه وانهی ئه وانهی که هی شا له نیو گونا هه دا ده ژین، شوینکه وتوانی عیسای پاشا به لینی سزای زیاتریان له لایهن جیهانه وه پیدراوه که دوژمنی ئه وانه و رقی له په روه ردگار و دژی گه له که ی ده وه ستنه وه.

که واته شوینکه وتوانی پاشا ده بیته چی بکه ن؟ جار یکی دیکه، کلپسا ده روانیته په روه ردگار و رزگار که ره که ی که عیسای مه سیحه.

ناموژگاری سه بارهت به وتاردان و فیگردن

کاتیک که وتار و فیگردن له باره ی نامه کانه وه پیشکه ش ده که یت، پاسپارده کانی ئیردراوان به سته وه به راستیه کانی ئینجیلی ئیردراوانه وه. یه ک له سهر سیی ته وای په یمانی نوئی له نامه ی ئیردراوان پیکهاتووه. کاتیک که ئه و نامانه پروون ده که یته وه، تیشک بخه ره سهر ئه وه ی که چون ئه و شتانه ی که ده بیته ئه نجامیان بده ین ره گ و بناغه ی دا کوتاوه له سهر ئه و شتانه ی که راستین. پاسپارده و په نده کانی ئینجیل (رسته ی داخوازی: «ده بیته ئه و کاره ئه نجام بده یت!») ده بیته له شیکردنه وه و لیکدانه وه ی ناعمته ی خودا له ئینجیلدا سه ره له بدات (رسته ی هه والی: «خودا پیشو هخت ئه و کاره ی کردووه»).

بو نمونه، په ترؤس فرمان به خوینه ره کانی ده دات و ده لیته: «له هه موو هه ل سوکه و تیک پیروژ بن» (یه که م په ترؤس ۱: ۱۵). ئه وه پسته یه کی داخوازییه. به لام سه رنجی ئه وه بده که په ترؤس چون ئه م داخوازییه بو پیروژ بوون ده به سته یته وه به شکوی فه رمانی هه والی بانگه یشتی رزگاری خودا و پیروژ بوونی. «وه ک مندالی گوپرایه ل، وه ک کاتی نه زانی خو تان له گه ل هه وه سه کو نه کانتان مه گونجین، به لکو

وهك ٺهوهى بانگى كردوون پيروژه، ٺيوهش له هه موو هه لسو كه و ٺيٺك پيروژ بن، چونكه نووسراوه: پيروژ بن، چونكه من پيروژم» (يه كهه مه ترؤس ١: ١٤-١٦). ٺيمه ده بيت به تايبه تى پيروژ بين چونكه ٺهوهى كه بانگى كردووين بو پرزگاريى، پيروژه. خودا خوئ پيروژه. گه رانى ٺيمه به دواى پيروژيدا پشت ده به ستيت به و بناغهى پتهوى پيروژبوونى خودا. ٺه گهر ٺيمه مندالى ٺهوين، ٺهوا ده بيت هه ول بدهين هه موو هه لسو كه و ٺيٺكمان وه كو ٺه و بيت.

شيوازى داخوازى و هه والى، پيٺكهاته يه كى باوى نامه كانى په يمانى نوئشه. به گشتى نامه ي روٺما و ٺه فه سوٺس ٺه و شيوازه يان په يره و كردووه. پوٺس له (ٺه فه سوٺس ١-٣) دا به روونى باسى ده وه له مهندي نيعمه تى خودا ده كات كه به هوئى يه كبوون له گه ل عيسادا هه مانه. ٺه وه ده قٺيكي هه والييه، واته بارو دوخه كه به و چه شنه يه. پاشان له (ٺه فه سوٺس ٤-٦)، پوٺس ٺاكام و ده رنجاميان لئ وه رده گرٺت و به سهر خوئنه ره كانيدا جيٺه جيٺيان ده كات و هانيان ده دات كه پيروژ بن. ٺه مه يان ده قٺيكي داخوازييه - ٺه وهى كه ده بيت شوئنى بكهون. به هه مان شيوه، نامه ي پوٺس بو روٺما له سهره تادا، واته (به شى ١ - ١١) له هه وال پيٺكهاتووه، دواتر (به شى ١٢-١٦) ده بيتته داخوازى.

ٺه م پيٺكهاته ي هه ول و داخوازييه شٺيكي نوئ نيبه، به لكو شيوازى يه زداناسى كٺيبي پيروژه كه له نيٺو په يمانى كوئدا په يره و كراوه. بو نمونه: «من يه زدانى په روه ردگار تانم كه له خاكى ميسره وه ده رمه يٺان، له خاكى كوئلايه تيبه وه. هيج كه سيٺكان خوداى ديكه ي بيٺگه له منتان نه بيت» (ده رچوون ٢٠: ٢-٣).

«بو ٺه مه بانگكراون، له بهر ٺه وهى مه سيحيش له پيٺاوتاندا ٺازارى چيٺت و نمونه ي بو به جيٺيشتن، تاكو به هه نگاوه كانيدا برؤن. ٺه وهى هيج گوناھيكي نه كردبوو، فروفئلى له سهر زار نه بوو. ٺه وهى جنيوى پيٺه درا و جنيوى نه ده دايه وه، ٺازار ده درا و هه ره شه ي نه ده كرد، به لكو خوئ ده دايه ده ست ٺه وهى حوكمى داد په روه رانه يه. ٺه وهى خودى خوئ له له شيدا له سهر دار گوناھه كاٺمانى هه لگرت، تاكو سه باره ت به گوناھ مريين و بو راستودروستى بٺين. به برينه كانى ٺه و چاكوونه وه» (يه كهه مه ترؤس ٢: ٢١-٢٥؛ ٺيشايا ٥٢: ١٢ - ٥٣: ١٢).

شوینکه وتووانی ئەم پاشایە بە باوەرپەوه رووی تێدەکەن هەتا ئەو کاتە ی که دەگەرێتەوه، وه له کۆتاییدا رووبه‌روو چاویان پێی ده‌که‌وێت.

پاشا ده‌گەرێتەوه

چیرۆکی کتییی پیروۆز به‌خودا ده‌ست پێدەکات که وه‌کو پاشا فه‌رمانه‌روایی به‌سه‌ر هه‌موو شتێکدا ده‌کات له‌گه‌ڵ گه‌لێکی پیروۆز که به‌مه‌به‌ستی ستایشکردنی خودا ده‌ژین. هه‌ر بۆیه زۆر گونجاوه که کتییی پیروۆز کۆتایی دێت به‌به‌لێنی ئەوه‌ی که عیسا‌ی زیندووی فه‌رمانه‌روا ده‌گەرێتەوه و پرزگار ده‌کات و حوکم ده‌کات و هه‌موو شتێک نوێ ده‌کاته‌وه، به‌گه‌لێکی نوێشه‌وه که خودا جارێکی دیکه دلخۆش ده‌بێت له‌نیویاندا نیشته‌جێ بێت.

کۆتایی چیرۆکی کتییی پیروۆز، که یۆحه‌نا له‌سیاره‌ی ئاشکراکردندا تۆماری کردووه، به‌گۆشه‌نیگایه‌ک پیمان ده‌لێت که چیرۆکه‌که چۆن کۆتایی دێت. وه‌ زانینی کۆتایی چیرۆکه‌که بریار له‌سه‌ر ئەوه‌ ده‌دات که شوینکه‌وتنی مه‌سیح له‌ئێستا و ئێره‌دا، له‌ئێستاوه هه‌تا رۆژی دوایی چ واتایه‌کی هه‌یه. گه‌رانه‌وه‌ی پاشا ئومێدیکی پر له‌به‌ره‌که‌ته‌ بۆ هه‌موو ئەوانه‌ی که متمانه‌یان به‌عیسایه. له‌کاتێکدا شوینکه‌وتوووه‌کانی چاوه‌پێی گه‌رانه‌وه‌ی پر له‌سه‌رکه‌وتنی پاشا ده‌کەن، هه‌ول ده‌ده‌ن به‌ژیری و راستو‌دروستی و له‌خواترسی بژین له‌م دنیا‌یه‌ که نێعمه‌تی خودا هانیان ده‌دات وه‌کو که‌سانێک که «دلگه‌رمن بۆ چاکه‌کاری» (تیتۆس ۲: ۱۱-۱۴).

به‌لام ئەوانه‌ی که داواکارییه‌ جیهانییه‌که‌ی مه‌سیح بۆ تۆبه‌کردن رەت ده‌که‌نه‌وه، رووبه‌رووی دادوه‌رییه‌کی توند ده‌بنه‌وه «له‌کاتی ئاشکراکردنی عیسا‌ی خاوه‌ن شکۆ له‌ئاسمان له‌گه‌ڵ فریشته‌به‌توانا‌کانی له‌گری ئاگر. سزای ئەوانه‌ ده‌دات که خودا ناسن و گوێپرایه‌لی په‌یامی ئینجیلی عیسا‌ی خاوه‌ن شکۆمان نابن» (دووهم سالۆنیکی ۱: ۷-۸). کاتێک که پاشا ده‌گەرێتەوه، یاخییوونی جیهانی دژی فه‌رمانه‌رواییه‌ باش و دروست و پیروۆزه‌که‌ی، له‌ناوده‌چێت. عیسا‌ را‌یده‌گه‌یه‌نیت که «ترسنۆک و بێباوه‌ر و قیزه‌ونان، هه‌روه‌ها بکوژ و داوینپیس و جادووگه‌ر و بتپه‌رستان، له‌گه‌ڵ هه‌موو درۆزنان، به‌شیان له‌ده‌ریاچه‌ی به‌ئاگر و گوگرد داگیرساوه که مردنی دوومه‌» (ئاشکراکردن ۲۱: ۶-۸). شه‌یتان که دوژمنی دیرینی

خودایه، فری ده در پته وه نیو ده ریاجه ی گوگرده وه که «هه تاهه تایه شه و و رۆژ ئازار ده در پت» (ئاشکراکردن ۲۰: ۱۰).

ته نانهت له رۆژی داودوه ریشدا پاشا شکۆدار ده پت. به لام کۆتایی چیرۆکه که رزگار بیه کی پر له به خشنده یی و میهره بانی له خو ده گرت چونکه شانشینى داهاتووی خودا له باوه پدارانی هۆز و زمان و نه ته وه جیاواز پیکدی. باوه پداره رزگار بووه کان که له هه موو نه ته وه و گه لیک پیکهاتوون سوپاس و ستایشی و پزیکتی زۆر له شیرى هۆزی یه هودا ده گرن که له نه وه ی ئیبراهیم و داودوه دیت، واته عیسای مه سیحی په روه ردگار.

به لام بۆچی؟ بۆچی عیسا شایانی ریز و ستایشیکی له و چه شنه یه؟ یۆحه نا پیمان ده پت:

«سرودیکی نویشیان ده گوت: تۆ شایسته ی ئه وه ی تۆماره که به بیت و مۆره کانی بکه یته وه، چونکه تۆ سه ربرایت و به خوینی خۆت خه لکت بۆ خودا کر بیه وه، له هه موو خیل و زمان و گه ل و نه ته وه یه ک. ئه وانیشته کرده شانشین و کاهین بۆ خودامان و فه رمان په وایه تی زه وی ده که ن.» (ئاشکراکردن ۵: ۹-۱۰).

عیسا شایانی ته ی چونکه عیسا سه ربردرا. زانینی ئه وه ی که عیسا خه لکیکی له هه موو نه ته وه یه ک له پیناو ناوی خۆیدا کر بیه وه هانی باوه پداران ده دات که ئه م هه واله خو شه به هه موو نه ته وه کان رابگه یه نن. نه ته نها کۆتایی چیرۆکه که پێشه خت گه لکیکی کپدراوه له هه موو نه ته وه کان نیشان ده دات، به لکو هاتنی جیهانیکی ته واو نوێ ده بینن. پاشاکه به پینی نوێکردنه وه ی هه موو شتیک ده دات، به ئاسمان و زه وییه کی نویشه وه: «به گویره ی به پینه که ی، ئیمه چاوه پروانی ئاسمانی نوێ و زه وی نوین، که راستودروستی تیدا نیشه جیه. «(دوه م په ترۆس ۳: ۱۳).

له م جیهانه دا شوینکه وتووی مه سیح به باوه روه هه نگاو ده پت، به چاوه پروانی و ئومیده وه له و شاره ده پروانیت که دیت، که خودا نه خشه دارپژ و دروستکه ره که به تی. یۆحه نا له سپاره ی ئاشکراکردندا باسی ئه م داهاتوه شکۆداری کردوه: «پاشان ئاسمانیکی نوێ و زه وییه کی نویم بینی، چونکه ئاسمانی یه که م و زه وی یه که م به سه رچوون، ئیتر ده ریاش نه ما» (۱: ۲۱). له م ئۆرشه لیمه نویده دا، که

شاریکی پیروژه، خودای پاشا جاریکی دیکه له ټیو گه له که یدا نیشته جی ده بیت. گونا و مردن و فرمیسک و نازار نامینن و ناماده بوونی خودا جیگه یان ده گریته وه. یوحنا پیمان ده لیت: «هه موو فرمیسکیکی چاویان ده سرپته وه، ئیتر مردن نابیت، شیوهن و هاوار و نازار نامینن، چونکه شته کانی پیشوو به سه رچوون» (۲۱: ۴).

جیهانی باشی خودا نووی ده گریته وه که ئیستا به گونا و مردن دهوره دراوه. شته کانی پیشوو به سه رچوون. مردن و نازار و شیوهن و گریان نامینن. هه روه ها گونا، گنده لی یان شهرمه زاری بوونیان نامینیت. وه له هه مووی باستر، ته واوی گه لی خودا له کو تاییدا له به رده م خودای شکو داردا ده بن، بو هه تاهه تایه له خزمهت پاشا که یاندا ده بن.

له سه رخو هه موو فرمیسکیکی ده سرپته وه. وه به دیهیننر جاریکی دیکه له گه ل به دیهینراوه کانیدا ده ژی. به ره که تی هه تاهه تایي خودا جیگه ی نه فرهت ده گریته وه و بو هه تاهه تایه نازادانه چیژ له وه به ره که ته وه رده گرن. هه موو نه وانه ی که مه سیحی پاشا به دوایاندا گه پراوه و پرزگاری کردوون، سوپاس و ستایشی ده که ن.

کروک و ناوه پروکی په یامی کبی پیروژ بریتییه له فه رمانره وایی باش و دروستی خودا له سه ر هه موو گه له که ی و ته واوی به دیهینراون.^{۱۰} که واته چیروکی کتیبی پیروژ چیروکی خودای پاشایه له گه ل نامانجی پر له خو شه ویستی و میهره بانه که ی بو پرزگارکردنی گه لیک بو خو ی تا کو له خزمه تیدا بو هه تاهه تایه به خو شییه وه بژین. تیگه یشتن له م چیروکه ده مانهینیتته چه ق و ناوه ندی هه موو راستییه ک. عیسی پاشا، زوو وه ره.

ناموژگاری سه بارهت به وتاردان و فیژکردن

کاتیک که له باره ی ناسمانه وه فیژکردن و وتار پیشکش ده که ییت، نه و بیروبوچوونه مه هیله که ژیانی روژی دواپی بو باوه ردارانی مه سیح بریتی ده بیت له ژیانی روچی له ټیو هه وره کاندا. نه گه ر تیشک بخریته سه ر بیروپراه کی له و

Graeme Goldsworthy, "Kingdom of God," in *New Dictionary of Biblical Theology*, ed. T. Desmond Alexander and Brian S. Rosner (Downers Grove, IL: InterVarsity Press, 2000), 618

شپوهیه، ئەوا ئومیدی زیندوو بوونهوهی جهسته و نوپوونهوهی هه موو شته کان له دهست دههین.

پهیمانی کۆن و نوێ ده لێن که گه لی خودا مایکی هه تاهه تایبان له ئاسمان و زهوییه کی نویدا ده بیته: «به گوێره ی به لێنه که ی، ئیمه چاوه پروانی ئاسمانی نوێ و زهوی نوین، که راستو دروستی تیدا نیشه جیه» (دووهم په ترۆس ۳: ۱۳؛ ئیشایا ۶۵: ۱۷؛ ۶۶: ۲۲).

وهرزی پینجه م

یهزدانناسی به پپی کتیبی پیروژ وتار و فیرکردنه کانی کلّیسا پیکدینت

ئه گهر مه سیحی پاشا بابه تی سهره کی چیرۆکی کتیبی پیروژ بیت، ئه وائهم راستیه ده بیت راسته و خو کار بکاته سهر وتار و فیرکردنه کانی کلّیسا ناخوی و خو جیه کامان. له م به شه دا ده مانه ویت به کورتی تیشک بخهینه سهر چند ریگایه کی گرنگ که یهزدانناسی به پپی کتیبی پیروژ ده توانیت هاوکاری ئه و که سانه بکات که له جیگه ی گه لی خودا مامه له له گه ل وشه ی خودا ده کهن. پاشان هه ندیک ئامرازی کرده یی ده خهینه به رده ست له گه ل هه نگاوه کانی دواتر بو ئه وه ی یهزدانناسی به پپی کتیبی پیروژ له وتار و فیرکردنه کاماندا به کار به یین.

یهزدانناسی به پپی کتیبی پیروژ وه کو پاریزهر و رینماییکار

یهزدانناسی به پپی کتیبی پیروژ پاریزهر و رینوینیکاریکی یارمه تیده ره بو ماموستایان و وتاریژانی وشه ی خودا. ئه وانیه که به رده وام په یامی کتیبی پیروژ راده گه یه نن، یهزدانناسی به پپی کتیبی پیروژ له دوو دوژمنی به رده وام ده یانپاریژیت: به کارهینانی ده قی بی کونتیکست له گه ل مۆالیزم. به هه مان شیوه، یهزدانناسی به پپی کتیبی پیروژ رینماییه وتاریژ و قه شه کان ده کات و وایان لیده کات که چاویان له سهر مه سیح و مزگینیدان بیت به جوریک که پیداکری بکه ن له سهر پاله وانه شکۆداره که ی ته واوی چیرۆکی کتیبی پیروژ، که عیسای مه سیحه.

راگه یاندنی په یامی مه سیح له جیگه ی به کارهینانی ده قی بی کونتیکست¹¹

سهره تا، یهزدانناسی وتاریژ و قه شه له به کارهینانی ده قی بی چوارچیوه

---

11 به ئینگلیزی ده بیته Proof Texting که به واتای به کارهینانی ده قیکی دیاریکراو دیت به بی له به رچاوگرته هه لۆبست و مه به سته بئه رته ده قه که.

ده پارزیت، ههروهه پرنمایان ده کات که له هه موو نووسراوه پیرۆزه کاندایه یامی مه سیح رابگه یه نن.

کاتیک کتییی پیرۆز بۆ سه لماندی مه به ستیکی دیاریکراوی خۆمان به کاردینین به بی له بهرچاوگرنتی کۆنتیکست، ئەوا ئیمه ده قی بی کۆنتیکستمان به کارهیناوه. ده قی بی کۆنتیکست واتایه کی دیاریکراو به سهر ده قدا ده سه پینیت له جیگه ی ئەوهی که واتا له ده قه که وه هه لئنجینیت. ئەنجامدانی ده قی بی کۆنتیکست کاریکی ئاسانه، چونکه پپویست ناکات به وریایی و جدی و نوێژه وه تیشک بخه یته سهر ده قه که بۆ ئەوهی له مه به ستی نووسهر تیگه یته. ئەمه کیشه یه کی زۆر جدییه، چونکه ئەوانه ی که وشه ی خودا بۆ گه لی خودا راده گه یه نن پپویسته به جوړیک بدویت «وهک که سیک که په یامی خودا رابگه یه نیت، تاکو له رینگه ی عیسی مه سیحه وه خودا له هه موو شتیکدا شکۆدار بیت» (یه که م په ترۆس ۴: ۱۱).

له جیگه ی خویندن و لیکۆلینه وه یه کی ورد و سه رنجدان له وه ده قه ی که به سروشی خودا نووسراوه، ده قی بی کۆنتیکست به له بهرچاوگرنتی واتایه کی پپشبینیکراو ئیش له سهر ده ق ده کات. وتارییژ و قه شه کان ده بیت ئەوه پری هه ولی خۆیان بدن که به نیعمه تی خودا به دروستی مامه له له گه ل وشه ی خودا بکه ن. «کۆشش بکه خۆت سه لمینی بۆ خودا، کارگه ریکی بی شه رمه زاری، وشه ی راستی به ریگای راست لیک به ده یته وه» (دوه م تیمۆساوس ۲: ۱۵).

ده قی بی کۆنتیکست وشه ی خودا پارچه پارچه ده کات و ده یه یوینیت. ده ق ده گوړیت و فیل ده کات. «شته شاراوه کانی سه رشوړیمان په تکرده وه، به فیلبازی ناکه ین و ده ستکاری په یامی خودا ناکه ین، به لکو به ده رخستنی راستی، بۆ ویزدانی هه رکه سیک له به رده م خودا خۆمان ده سه لمینین» (دوه م کورنسو س ۴: ۲). له جیگه ی ئاشکراکردنی مه به ستی ده ق به له بهرچاوگرنتی کۆنتیکست له رینگه ی ده رخستنی راستییه وه، ده قی بی کۆنتیکست ئەو شته ده لیت که قه شه و وتارییژه که ده یه ویت ده قه که بیلیت.

پۆلس هانی تیمۆساوس ده دات و پپی ده لیت: «وشه ی خودا رابگه یه نه» (دوه م تیمۆساوس ۴: ۲). ئەم «وشه ی خودایه» له (دوه م تیمۆساوس ۳: ۱۶-۱۷) بۆمان

پروون کراوه ته وه: «هه موو نووسراوه پيروژه کان له سروشی خودان، سوودبه خشن بو فيرکردن و سهرزه نشت و راسته پيرکردن و لپراهينان له راستودروستی، تاكو پياوی خودا ته واو ناماده بيت بو هه موو کاريکی باش». ته واوی کتيبی پيروژ سوودبه خشه. سوودبه خش و به که لکه «بو فيرکردن، بو سهرزه نشتکردن، بو راسته پيرکردن، بو لپراهينان». نه و نه رکه ی که پوئلس فه رمانی داوه نه نجامی بده ين بریتیه له «فيرکردن» يان «راگه ياندن» يان «بلاوکردنه وه ی» نه م وشه به که لک و سوودبه خشه.

ده قی بی کونتیکست له جيگه ی نه وه ی که وشه ی به سوودی خودا رابگه نيیت، وشه ی خودا به کاردنييت بو پشتگيرکردنی ئاره زووه که سييه کانی وتاریيژ و قه شه که. ههروه ها واتای ده قه کانی کتيبی پيروژ ده گوپريت و وا ده کات شتیک «بليت» که له مه بهستی ده قه که وه دووره. له جيگه ی به و چه شنه به کارهينانی کتيبی پيروژ، ماموستایان و وتاریيژان ده بيت گه لی خودا به کتيبی پيروژ بنا سينن له ريگه ی به دلسوژيه وه ئاشکراکردنی واتای مه بهستی ده ق.

کليسا کانی ئيمه و هه موو نه وانه ی که گووی له وتار و فيرکردنه کاغان ده گرن، له ريگه ی سهرنجدان له شیوازی فيرکردنی کتيبی پيروژ له لایه ن ئيمه وه فيری نه وه ده بن که چون کتيبی پيروژ بخوينن و ليکوئينه وه ی له سهر بکه ن. نه و خزمه تی فيرکردنه ی که ئايه تی دياریکراو به بی له بهرچا وگرتنی هه لوپست و بازنه ی ده ق بو خزمه تی ويست و ئاره زووی که سيی وتاریيژ و قه شه که به کاردنييت، بناغه يه کی پته و نيه بو کليسا يه کی ته ندروست.

به لام يه زدانناسی به پيی کتيبی پيروژ چون ده توانيت له به کارهينانی ده قی بی کونتیکست همانرييژيت؟ يه زدانناسی به پيی کتيبی پيروژ رينمایي وتاریيژ ده کات که له هه موو نووسراوه پيروژه کاندایه يامی مه سيح رابگه يه نيیت. زانینی چيروکی گه وره ی کتيبی پيروژ يارمه تی ماموستایان و وتاریيژان ده دات که له هه موو به شيکی کتيبی پيروژدا په يامی مه سيح رابگه يه نن.

زوبه ی کات ده قی بی کونتیکست هوکاري نه وه يه که نه توانن نه وه بينين که ته واوی کتيبی پيروژ، به تايه تی په يمانی کون، په يوه ندی به عيسای مه سيحه وه هه يه. هه نديک کات که له سهر په يمانی کون وتار و فيرکردن پيشکه ش ده که يت،

لهوانه يه وا ههست بکهیت که له کاتی پارچه پارچه کردنی مریکشدا ته ماشات ده کهن. له سهره تادا زۆ به باشی ده پۆیت، به لام ههر زوو ده بیت هه ندیک بریاری زیره کانه بدهیت، وه پئی تیده چیت که له کۆتاییدا نارپکی و ئالۆزییه کی زۆر وه بار دیتیت به جوریک که چه ندین پارچه ت لئ به جیده مینیت که کهس نازانیت چیان لئ بکات.^{۱۲} به داخه وه که وتاریژ و قه شهیه کی زۆر په یوستن به به کارهینانی به بی کۆنتیکستی په یمانی کۆن، له جیگه ی ئه وهی که له په یمانی کۆندا په یامی مه سیح رابگه یه نن.

ئه گهر ته واوی چیرۆکی کتیبی پیروژ نه زانیت، ئه وا خۆت له وه ده قانه لاده دهیت که به لاته وه ئاشنا و روون نین. به لام ئه گهر به باشی له مه بهستی سهره کی چیرۆکی کتیبی پیروژ تیبگهیت، که عیسای مه سیح پالوانی سهره کییه تی، ته نانهت ده توانیت فیرکردن یان وتار له وه به شان ه پیشکesh بکهیت که شاراه و ناروون ده رده که ون.

بۆ نمونه، یه زداناسی به پئی کتیبی پیروژ، چون رینمایی وتاریژ ده کات که له سپاره ی لیقییه کان فیرکردن پیشکesh بکات؟ با بلین که گه یشتوو یته ته به شی ۱۳ - ۱۵، که باسی یاسای پاککردنه وهی که سی گه پروگول و یاساکانی تایهت به لیچوونی جهسته یی ده کات. کاتیک که به وردی ده روانینه (لیقییه کان ۱۳ - ۱۵)، ده بینین که پرگه یه کن له به شیکی گه وره تری سپاره که که زۆر به ی کات به ره میزی پاکوخواونی ناوده بردریت (لیقییه کان ۱۱ - ۱۵). یاساکانی مامه له له گه ل جیاکردنه وهی شتی پاک و پیسدا ده کات.

ئامانجی سهره کی سپاره ی لیقییه کان ئه وهیه که وه لامی ئه وه پرسپاره بداته وه که چون گه لیکی ناپیروژ ده توانن له به ده م خودایه کی پیروژدا نیشه جی بن. ئه وه پیداکرییه ی که له م به شان هدا خراوه ته سهر گه پروگول و لیچوونی جهسته یی ده ریده خه ن که چون ناپاکبوون ده بیته هوی گلابوون.

بۆ نمونه، که سیکی نه خۆش ده بوا هاواری بکردبا و بیگوتبا: «گلاو! گلاو!» (لیقییه کان ۱۳: ۴۵). ئه وه پیسه ی که له گه پروگولیه وه سهرچاوه ده گرت ده بووه هوی گلابوون که ئه وه ش گۆشه گیری و ده رکردنی له گه ل خۆی ده هیئا. «هه موو

۱۲ ئه م به روارده به ده ستکاریه وه له (ئاندرۆ تیرینگتون) هوه وه گبراهه که له م په رتوکه دا ئاماژه ی پیکراوه: Brian S. Rosner, Paul and the Law: Keeping the Commandments of God, New Studies in Biblical Theology (Downers Grove, IL: IVP Academic 2013), 25

ئەو پرۆژانەى نەخۇشىيەكەى پۈۋەيە گلاۋ دەبىت، گلاۋە و بە تەنھا دەژىت، دەرەۋەى ئوردوگا دەبىتە جىي مانەۋەى» (لېقىيە كان ۱۳: ۶۶). ئەو ئىسرائىلىيانەى كە بەپىي دابونەرەت گلاۋ بوون، دەبوا لە خزمەتى خودايان برۆشتبان و برۆنە دەرەۋەى ئوردوگا. چوونە دەرەۋە لە ئوردوگاى ئىسرائىل واتە دووركەوتنەۋە لە خودا بۆ ماۋەيەكى كاتى، كە بە شكۆمەندىيەۋە لەئىو چادرى پەرستندا نىشتەجى بوو.

ھەر كەسىك دەستى بەر كەسىكى گەرۋگول بكەوتبا يان كەسىك كە نەخۇشى لېچوونى جەستەيى ھەبوايە، ئەو ئەۋىش گلاۋ دەبوو و پېۋىستى بە پاكبوونەۋە دەبوو. يەزدان داۋاى لە موسا كەرد كە پېۋىستە ئەم ياسايانەى تايبەتن بە پاكبوونەۋە جىبەجى بكەن تاكو ئوردوگا كە بە پىرۆزى رابگىردىت. «جا نەۋەى ئىسرائىل جىبا بكەنەۋە لەو شتانەى گلاۋيان دەكات، با لە گلاۋىدا نەمرن و نشىنگە كەم كە لەئىوياندايە گلاۋى نەكەن» (لېقىيە كان ۱۵: ۳۱).

كەواتە يەزدانناسى بەپىي كىتېي پىرۆز چۆن يارمەتىمان دەدات كە لەم سى بەشەى لېقىيە كان تىبگەين و بەدلسۆزىيەۋە باسى بكەين؟

ۋەكو چۆن دواتر دەبىينىن، بناغە و بنەماى يەزدانناسى بەپىي كىتېي پىرۆز برىتېيە لە خوئىدن و لىكۆلېنەۋەيەكى ورد و پراۋپ لە نوئىژى دەقى كىتېي پىرۆز، ۋە رېنگەدان بە كىتېي پىرۆز كە خۆى واتاى خۆيمان نىشان بدات. پېۋىستە وتارىيژ بەباشى ورد بېتەۋە و دەقەكە لە ھەلۆپست و بازنەى بنەرەتى خۆيدا بخوئىت، ئىنجا بکشىتەۋە بۆ ئەۋەى بزانت كە چۆن ئەو دەقە لەئىو چىرۆكى گەرەى كىتېي پىرۆزدا جىگەى دەبىتەۋە كە عىسا پالەۋانى چىرۆكەكەيە. دواى گەنگەشە كەردىكى ورد و دلسۆزانەى واتاى ئەم سى بەشەى لېقىيە كان بە لەبەرچاۋگرتنى بازنەى مېژوۋى دەقەكە، دەبىت پىرسىن كە ئاخۆ چىرۆكى كىتېي پىرۆز چ شتىكمان لەبارەى (لېقىيە كان ۱۳ - ۱۵) ۋە پى دەلېت. چەندىن پەيوەندى سەرنچراكىش لەئىوان ئەم ياسايەنەى تايبەت بە پاكبوونەۋە و كار و خزمەتى عىساى مەسىحدا ھەيە كە لە ئىنجىلەكاندا تۆمار كراون.

بەراستى جىگەى سەرنجە كە كاتىك عىسا دەستى لە پىاۋە گەرۋگولەكە و ئەو ژنە دا كە نەخۇشى خوئىنبەربوونى ھەبوو، عىسا گلاۋ نەبوو، بەلكو، ئەۋانى پاك كەردەۋە.

لۇقا ھەر دوو رووداۋە كەي تۆمار كىردوۋە:

«كاتىك عيسا لە يەككە لە شارەكان بوو، پياۋيڭ ھات كە بە تەۋاۋى گول ببوو. كە عيساى بىنى خۆى بە زەويدا دا و لىيى پارايەۋە: گەورەم، ئەگەر بتەۋىت، دەتوانىت پاكىم بىكەيتەۋە. عيساش دەستى بۆ درىژكرد و دەستى لىدا، فەرموۋى: دەمەۋىت، پاك بەرەۋە. ئىتر يەكسەر گولبىيەكەي لىيوۋەۋە.» (لۇقا ۵: ۱۲ - ۱۳)

«ژنىك دواز دە سال خوينبەربوۋنى ھەبوو، ھەموو ئەۋەي ھەيىوۋ دابوۋى بە پزىشك، كەسش نەيتوانى چاكى بىكەتەۋە. جا لە دوۋە ھات و دەستى لە چىمكى كراسەكەي عيسا دا، دەستبەجى خوينبەربوۋنەكەي ۋەستا.» (لۇقا ۸: ۴۳ - ۴۴)

ھەر دوو دەقەكە پىداگرى لەسەر ئەۋە دەكەن عيسا دەستى لە ۋە كەسانە داۋە ياخود ئەۋ كەسانە دەستيان لىداۋە كە نەخۇشىي جەستەبىيان ھەبوۋە كە ببوۋەھۆي گۆشەگىر بوون و پسوابوۋنىيان چونكە بەپىي پىورەسم و دابونەرىتى ئايىنى گلاۋ بوون. لەگەل ئەۋەشدا، دەستدان لە كەسىكى گەرگول نەبوۋە ھۆي گلاۋبوۋنى عيسا. عيسا كە كەسە پىرۋزەكەي ئىسرائىلە، دەتوانىت گلاۋ پاك بىكەتەۋە. بىگومان نووسەرانى ئىنجىل تەنھا بەۋەۋە ناۋەستن.

ھەموو ئىنجىلەكان بە مردن و زىندوۋبوۋنەۋەي مەسىح كۆتايىيان دىت. عيسا لە كۆتايىدا لە خاچ دەدرىت كە بەھۆيەۋە نەفرەتى گوناھ دەگرىتە خۆ. عيسا لەسەر خاچ ئازارى دەرەۋەي ئوردوگاگەي چەشت، لە كاتىكدا لە خودا جودا دەبوۋە، بەرگەي سوگايەتى و سەرزەنشتى گەلەكەي گرت و ھەرۋەھا لەسەر خاچ بەرگەي نەفرەتى خوداى ھەرەبەتواناى گرت. عيسا لەسەر خاچ كۆنا پاكبوۋنەۋەي بۆ گەلەكەي مسۆگەر كرد. بەۋ جۆرەي كە نووسەرى عىرانىيەكان پىمان دەلپت: «لەبەر ئەۋە عيساش لە دەرەۋەي دەرگاى شار ئازارى چىژت، تاكو بە خوينى خۆي گەل پىرۋز بىكات» (عىرانىيەكان ۱۳: ۱۲).

كەۋاتە يەزدانناسى بەپىي كىتپى پىرۋز يارمەتى ۋەتارىيژ و قەشە دەدات، چونكە پىنمايىيان دەكات بە ئاراستەي ئەم جۆرە شىكردنەۋەي دەقە كە لە (لئىقىيەكان ۱۳ - ۱۵) دا بىنيمان كە ئەۋىش برىتپىيە لە شىكردنەۋەيەكى مزگىنيدەرەنە كە عيسا كۆلەكە و چەقى بابەتەكەيە. لە جىگەي دەقى بى چوارچىۋە، دەبىت ئەۋپەرى

ههولئى خۆمان بخهينه گهر كه دلسۆزانه مهسيح له هه موو سپاره كانى كتيى پيرۆزدا رابگه يه نين.

راگه ياندىن و بلاوكردنه وهى په يامى عيسا له جيگه ي مۆرالىزم

دووهم، يه زداناسى به پيى كتيى پيرۆز وتارييژ له مۆرالىزم ده پاريزيت و پرينمايى ده كات له نيشاندانى ئه وهى كه چۆن عيسا پالهلوانى ته واوى چيروكه كه يه.

ئه و وتارانهى كه به مۆرالىزم ده وره درواون ته نها تيشك ده خه نه سه ر تاييه تمه ندى ئه ريى و نه ريى كه سايه تيبه كى نيو كتيى پيرۆز له پيناو چاككردى و گوپينى هه لسوكه وت و په فتاردا. مۆرالىزم هانى گوپگر ده دات كه په فتار و ئاكارى چاك بكات؛ گوپگرش له سه ر حيسابى ئينجيل ئه و كاره ده كات، واته زيان به ئينجيل ده گه يه نيى. ئه مه ش كيشه يه كى گه وريه، چونكه وه كو چۆن بينيمان، كتيى پيرۆز ته نها به رنامه يه كى چاكسازى هه لسوكه وت و په فتار نيبه. هه والئى خوئى ئينجىلى پيرۆز رابه رى گوپين و چاككردى په وشت و ئاكار نيبه. قه شه و مامۆستايان داوايان ليكراوه كه مه سيح رابگه يه نين (كۆلۆسى ۱: ۲۸). نووسراوه پيرۆزه كان ده توانن له ريگه ي باوه ر به عيساى مه سيح بته كه نه دانا بو به ده سه ته پنانى رزگارى (دووهم تيمۆساوس ۳: ۱۵). كه واته له هه ر ده قيك وتار پيشكەش ده كه يت، تو وتاره كه ت ته واو نه كر دووه هه تا ئه و كاته ي كه روونى ده كه يته وه چۆن ئه و ده قه ئاماژه به عيسا ده كات و شكۆى راده گه يه نيى.

يه زداناسى به پيى كتيى پيرۆز يارمه تيشمان ده دات كه دلسۆزانه له باره ي ده قيكه وه وتار بده ين، بو نمونه (يه كه م ساموئيل ۱۷) كه باسى چيروكى داود و گولييات ده كات. ئه م چيروكه ته نها باسى ئه وه ناكات كه چۆن رووبه رووى كيشه زه به لاحه كانى ژيامان بينه وه. وه ئامانجى ده قه كه ش ئه وه نيبه كه تيشك بخريته سه ر بوپرى و ئازايه تى داود. گومان له وه دا نيبه كه داود ئه و په رى بوپرى نيشان دا كه رووبه رووى گوپياتى پالهلوان بووه وه. ئه گه ر بيتو كاتيىك له باره ي ئه م ده قه وه له كلپساكه ماندا وتار ده ده ين باسى ئه وه بكه ين كه «داود به راستى بوپر و ئازا بوو؛ بوپه پيوسته ئيمه ش هه ول بده ين و تيبكوشين وه كو ئه و بوپر بين»، ئه وا ئيمه به ته واوى سوكاپه تى و بپرييمان به مه سيح كر دووه، كه شايانى هه موو شكۆ و ستايشيكه.

یهزدانناسی به پیتی کتیبی پیروز له ریگهی دورخستن وه مان له م جوره وتارانه، له به رامبهر مؤرالیزمدا ده مانپاریزیت. له وانیه داود پالّه وانی ئەم چیرۆکه بیت، به لّام مه سیح پالّه وانی ته وای کتیبی پیروزه.

زۆبهی کات کتیبی پیروز که سایه تیه کان ده کات به نمونه. (عبرانییه کان ۱۱) ئامازهی به پالّه وانی باوه پر کردوه، که داودیشی تیدایه (عبرانییه کان ۱۱: ۳۲- ۳۴). که واته، راسته که داود نمونه یه کی ئه ریئیه بو باوه پداران. به لّام کاتیک که به وردی و به ئه نجامدانی نوێژ و نزا، (یه که م ساموئیل ۱۷) ده خوینینه وه، ده بینین که که سیکی مه زنتر له داود لیره دایه! کاتیک که هه ندیک ده کشینه وه و ئەم ده قه له ئیو چیرۆکی کتیبی پیروزدا داده ئین، ده بینین که په یوه ندیگه لیکي زۆر مه زن ده بینین سه بارهت به پاشایه کی مه زنتر.

وه ک ده زانین داود که سه ربه هۆزی یه هودا بوو (یه که م ساموئیل ۱۶: ۱)؛ (له گه لّ په یدابوون ۴۹: ۱۰ به راوردی بکه) و له شاری بیتله حم له دایک بوو (یه که م ساموئیل ۱۶: ۴)، پاشایه کی به رۆح ده ستیشانکراو بوو (یه که م ساموئیل ۱۶: ۱۳) که له ریگهی باوه پر و په یوه ندی گه موگوری له گه لّ یه زدان (۱۷: ۲۶، ۳۶، ۴۵- ۴۶) وه کو نوینه ری گه له که ی پالّه وانه هه لّ سوکه وتی کرد (۱۷: ۴۸- ۵۱)، بو ئه وهی دوژمنیکی زۆر به هیز له ناو بیات (۱۷: ۴- ۷)، ههروه ها بو ئه وهی سوود و قازانجه شکۆداره کانی سه رکه وتنه که ی به هیز و پته و بکات (۱۷: ۸- ۹، ۵۲- ۵۴) بو گه لیکي ترسنۆک و بی باوه پر و ناشایسته (۱۷: ۲۴). ئە گه ر ئەم ده قه به هاوینه و لینی یه زدانناسی به پیتی کتیبی پیروز له وتار و فیگردنه کانداس بکه یین، ئەوا ده توانین ئەوه ببینین که چۆن چوارچیوهی کتیبی پیروز ئامازه به داودیکی مه زنتر ده کهن، ئەوهی که کوری داود و هاوکات په روه ردگاریشیه تی (لوقا ۲۰: ۴۱- ۴۴)، ئەوهی که مه زنترین پالّه وانی کتیبی پیروزه. ئەم جوره فیگردن و وتاره تیشک ده خاته سه ر خودی ده قه که، ههروه ها سه رنجی کۆنتیکستی کتیبی پیروز ده دات که به ره و مه سیحمان ده بات.

ههروه ها سه رنجی ئەوه ش بده که چۆن یه زدانناسی به پیتی کتیبی پیروز له مؤرالیزم ده مانپاریزیت له چیرۆکی شه مشون که له (رابه ران ۱۳ - ۱۶) دا هاتوه. ژیا نی شه مشون ته نها خو پاراستن نییه له هه بوونی په یوه ندی له گه لّ بیاهه راندا.

شەمشون پەيوەندی نادروستی لەگەڵ ژنان دەبەست (١٤: ٣؛ ١٦: ٤-٥)، بە ژنی لەشفرۆشیشەوه (١٦: ١). وه به ئەنجامدانی ئەو کاره، لاسایی بەدرهوشتی پڕۆحی گەلی ئیسرائیلی کردەوه که شوپن ژن و خوداوەندە بیگانەکان کهوتبوون (دەرچوون ٣٤: ١٥-١٦؛ دواوتار ٧: ٣-٤؛ رابەران ٣: ٦؛ یەرمیا ٣: ١-٢). بەلام ئەگەر ئاستی ئەم دەقه نزم بکەینهوه و بڵیین «شەمشون لەگەڵ ژنێکی خراپدا پەيوەندی دروست کرد؛ کهواته وه کو شەمشون مەبن»، ئەوا کهوتووینەته ئیو چالی مۆرلیمەوه.

ژیان و مردنی شەمشون قوولیی گوناھی ئیسرائیل وه کو نەتەوه نیشان دەدات. رابەرە گەندەل و خراپەکانی گەل، گەندەلیی گەل نیشان دەدەن. سپارەهی رابەران بە گشتی و کار و خزمەتەکهی شەمشون بە تاییهتی، نیشانی دەدەن که ئیسرائیل چەندە پێویستی بە پاشایهکی باش و راستودروست و پیرۆز ههیه (رابەران ١٧: ٦؛ ١٨: ١؛ ١٩: ١؛ ٢١: ٢٥).

کاتیک که توانیمان ئەم بابەته له سپارەهی رابەراندا ببینین، ئەوا دەتوانین بکشینەوه و چیرۆکی شەمشون بەستینهوه به چیرۆکی گەورەتری کتیبی پیرۆزهوه. ئەوهی که بۆمان دەردهکهویت ئەوهیه که زۆرێک له هێما دەقیهکان دەبنه هۆی دەستەبەرکردنی بهراورد و جیاوازی دەقهکانی ئینجیل له نیوان شەمشون و عیساذا. سەرنجی ئەوه بده که له چیرۆکی شەمشوندا فریشتەیهک له ئیسرائیلدا به ژنێکی نەزۆکی راگەیاندا که سکی پڕ دەبییت و مندالێکی دەبییت که دەبیته رزگارکاری ئیسرائیل (٢: ١٦، ١٨؛ ١٣: ١-٥).

ئەم رزگارکاره بههێز بوو، وه یهزدان بهره کهتداری کرد (رابەران ١٣: ٢٤). پڕۆحی یهزدان هێز و توانای به کار و خزمەته مهزنه کهی به خشی (١٣: ٢٥؛ ١٤: ٦، ١٩؛ ١٥: ١٤). وه ئەم رزگارکاره که له لایهن خوداوه دەستنیشانکرابوو، که سیکی ئەوهنده نزیک که دهتوانییت ماچی بکات، له بهرامبەر هه ندیك زیودا ناپاکی بهرامبەر دهکات و دهیداته دهست دوژمنهکانی (١٦: ٥). قۆلبهست کرا و به رهو مه رگیان برد (١٦: ٢١)، به دوژمنه گالته چیههکانی دهوره درابوو (١٦: ٢٣-٢٥). شەمشون به باوهشی کراوه (١٦: ٢٩)، نوێژی بۆ یهزان کرد و داوای هێزی لئ کرد بۆ ئەوهی تۆله له دوژمنهکانی بکاتهوه (١٦: ٢٨) له رێگهی مردنیی خۆیهوه (١٦: ٣٠).

به لأم كۆتا نوپۇز و نزاى بۇ تۆلە كىردنەوہ بوو نەك بەزەيى و ميهرەبانى (لۇقا ۲۳: ۳۴). يەزدانناسى بەپپى كىتپى پىرۇز يارمە تيمان دەدات ئەوہ بىنين كە چۇن عيسا، نەك شەمشون، دەپپت وەك كۆتا پزگاركار و دادوهر و پالەوانى كىتپى پىرۇز رابگە نىرپت.

مۇرالىزم تەنانەت لە كاتى وتاردان لە پەيمانى نوپشدا، دەكرپت بپتە هوى سەرھەلدانى كيشە و گرفت. يەزدانناسى بەپپى كىتپى پىرۇز دەمانپارپرت لە مۇرالىزم و پىنمايىمان دەكات كە چاومان لەسەر عيسا دابنپين، تەنانەت كاتپك كە لەبارەى ئىنجىلە كانەوہ وتار و فپركردن پيشكەش دەكەين.

ئەم پپوهر و بنەمايە دەمانپارپرت لەوہى كە كاتپك دەقپك دەخوئپنەوہ، نەپرسين: ئاخۇ ئەم دەقە چ شتپكم لەبارەى خۇمەوہ پى دەلپت؟ يان ئەوہى كە تووشى وەسوەسە بىن و پپرسين: لەم چىرۇكەدا لە كى دەچم؟ لە جىگەى ئەم پپرسارانە يەكەم جار و پپش ھەموو شتپك دەپپت پپرسين كە ئاخۇ ئەم دەقە چ شتپكم لەبارەى عساى پەروەردگارەوہ پى دەلپت؟

بۇ ھوونە، با باسى بەسەرھاتى تاقىكردنەوہى عيسا بكەين لە لاين شەپتانەوہ، كە لە سەرھەتاي خزمەتە زەمىنپىيە كەيدا لە چۆلەوانى روويدا. ئەم بەسەرھاتە لە (لۇقا ۴: ۱-۱۳) دا ھاتوہ.

«عيسا پپ ببوو لە رۇخى پىرۇز كە رووبارى ئوردونى بەجپھپشت، رۇخەكە بەرەو چۆلەوانى رپنمايى كرد. چل رۇژ ئىبلىس تاقى دەكردەوہ. بە درپژايى ئەو رۇژانە ھىچى نەخوارد، كاتپك ماوہكە تەواو بوو برسى بوو. ئىبلىس پپى گوت: «ئەگەر تۆ كورپ خودايت، بەم بەردە بلپ با بپتە نان.» عيسا وەلامى داپەوہ: «نووسراوہ: [مروؤف تەنھا بە نان نازپپت.]» ئىنجا ئىبلىس عيساى بردە شوئپنپكى بەرز و لە چاوتروكانپكدا ھەموو شانشىنەكانى جپھانى پپشان دا و پپى گوت: «ھەموو ئەم دەسەلات و شكۆپەى ئەوان دەدەمە تۆ، چونكە دراوہتە من و منپش دەيدەم بە ھەر كەسپك كە ھەوئپت. لەبەر ئەوہ ئەگەر لەبەردەمم كپنۇش بەپت، ھەمووى بۇ تۆ دەپپت.» عيساش وەلامى داپەوہ: «نووسراوہ:

[كپنۇش بۇ يەزدانى پەروەردگار ت دەبەپت و تەنھا ئەو دەپەرسپتپت.]»

ئىنجا ئىبلىس بۇ ئۆرشەلىمى برد و لەسەر گويسەبانەى پەرستگا رايگرت و پىي گوت:
«ئەگەر تۆ كورپى خودايت لىرەووخۆت هەلبەدە خوارەو. لەبەر ئەوہى نووسراوہ:

»[سەبارەت بە تۆ فەرمان بە فرىشتەکانى دەدات، بۇ ئەوہى بتپاريزن، لەسەر
دەستيان هەلئەدەگرن تاكو پىت بەر بەردىك نەكەوئەت.]»

عيساش وەلامى داىەوہ: «گوتراوہ: [يەزدانى پەرورەدگار تان تاقى مەكەنەوہ.]»
كاتىك ئىبلىس هەموو تاقىکردنەوہىەكى تەواو کرد، بەجىي هىشت هەتا
دەرفەتتىكى دىكە.»

ئەو راستىيە بنەرەتییەى كە لەم دەقەوہ فىرى دەبين برىتى نييە لە «چۆن
وہكو عيسا پرووبەر ووى تاقىکردنەوہ و وەسوہسە بىينەوہ». زانىنى دەقەكانى كىتپى
پىروژ بە مەبەستى نەكەونە تەلەى وەسوہسەوہ، مەبەستى لاوہكى دەقەكەيە.
پىويستە وشەى خودا لە دلماندا بشارينەوہ كە ناھىلپت لە كاتى تاقىکردنەوہ و
وہسوہسەدا گوناہ دژى خودا بكەين.

بەلام ئەگەر ئەم دەقە بەرتەسك بكەينەوہ و بلپين كە «عيسا تاقى كرايەوہ
و پرووبەر ووى وەسوہسە بووہوہ. ئەو بەم شىوہىە دژى تاقىکردنەوہى شەيتان
وہستايەوہ. كەواتە با وەكو عيسا بين»، ئەوا مەبەستى سەرەكى دەقەكەمان
لەدەستداوہ. ئەم دەقە بابەتى زۆتەر لەخۆ دەگرپت و يەزدانناسى بەپىي كىتپى
پىروژ هاوینە و لىنزى پىويستمان بۇ بىينى پى دەبەخشپت.

لوقا پىشتەر پروونى کردووہتە كە عيسا كورپى خۆشەويستى خودايە. لە كاتى
لەئاوہەلكيشانى عيسادا، «دەنگىك لە ئاسمانەوہ هات: تۆ كورپى خۆشەويستى،
بە تۆ زۆر دلشادم» (لوقا ۳: ۲۲). ئىنجا لوقا باسى رەچەلەكى عيسا دەكات كە لە
ئادەمى كورپى خودا دەگاتە لوتكە (لوقا ۳: ۳۸). وە كاتىك كە چىروكى تاقىکردنەوہ
و وەسوہسەكەى عيسا دەخوینينەوہ، دەبينىن كە هەموو ئەو ئايەتانەى كە عيسا
لە كاتى شەپرکردنى لەگەل شەيتان بەكاريدەھىتت، پەيوەندى بە تاقىکردنەوہكەى
ئىسرائىلەوہ هەيە لە چۆلەوانى (دواوتار ۸: ۳؛ ۶: ۱۳، ۱۶). ئىسرائىل لە (دەرچوون
۴: ۲۲) بە كورپى نۆبەرەى خودا ناوژەد كراوہ؛ گەلى ئىسرائىل لە چۆلەوانيدا
تاقى كرانەوہ و زۆر بە خراپى شكستيان خوارد.

کاتیک که هه‌ندی‌ک ده‌کشینه‌وه دواوه، ئەوا چه‌ندین لایه‌نی هاوبه‌شی نیوا
تاقیکردنه‌وه‌که‌ی عیسا و تاقیکردنه‌وه‌که‌ی گه‌لی خودا له چۆله‌وانیدا ده‌بینین، که
له (دواوتار ۸: ۲-۳) داسی کراوه:

«هه‌موو ئەو ریڭگیانه‌شتان له یاد بی‌ت، که یه‌زدانی په‌روه‌ردگارتان له ماوه‌ی ئەم
چل ساله له چۆله‌وانیدا ئیوه‌ی پیدا برد هه‌تا بی‌فیزتان بکات و هه‌لتانبسه‌نگینیت
تاکو ئەوه‌ی له‌ناو دلتانه بی‌زائیت، ئاخۆ فه‌رمانه‌کانی په‌یره‌و ده‌که‌ن یان نا. جا
بی‌فیزی کردن و برسی کردن و مه‌نی ده‌رخواردان، که پی‌شته‌ر نه‌تاندانه‌زانی و
باوباپیرانیت‌شتان نه‌یاندانه‌زانی هه‌تا فیزتان بکات که مروّف ته‌نها به‌نان نا‌زیت،
به‌لکو به‌هه‌ر وشه‌یه‌ک که له ده‌می یه‌زدانه‌وه دیته ده‌روهه.»

چۆن یه‌زدانناسی به‌پی‌ی کتیبی پی‌روژ له به‌رامبه‌ر مۆرالیزمدا ده‌مانپاریزیت و
یارمه‌تیمان ده‌دات عیسا وه‌کو پالّه‌وانی ئەم ده‌قه‌ی کتیبی پی‌روژ بینین؟ کاتیک
که چاومان له‌سه‌ر عیسا، ئەوا بۆچوونی خۆمان به‌سه‌ر ده‌قه‌که‌دا زال ناکه‌ین.
لۆقا بۆمان روون ده‌کاته‌وه که عیسا چه‌نده جیاوازه له ئاده‌م و ئیسراییل. ئاده‌م،
کوری ناپاکی خودا، له لایه‌ن ماره‌که‌وه تاقی کرایه‌وه بۆ ئەوه‌ی متمان‌ه‌ی به
خودا له‌ده‌ست بدات و ئاره‌زووه‌کانی خۆی له له‌باخچه‌ی عه‌ده‌ن له به‌هه‌شتا
تیر بکات (په‌یدا‌بوون ۳: ۱، ۶). ئاده‌م که‌سیکی ناپاک بوو و شکستی خوارد. به‌لام
عیسا دلسۆز بوو و نه‌که‌وته نیو داو و ته‌له‌که‌ی شه‌یتانه‌وه (لۆقا ۴: ۳-۴).

ئیسراییل، کوره‌ ناپاکه‌که‌ی خودا (ده‌رچوون ۴: ۲۲)، له رووبار په‌ریه‌وه
(ده‌رچوون ۱۴: ۲۱-۳۱)، وه‌ ده‌سته‌جی خودا به‌ره‌و چۆله‌وانی رینمای‌ی کرد، که
له‌ویدا بۆ ماوه‌ی ۴۰ سال تاقی کرانه‌وه (دواوتار ۸: ۲). ئیسراییل ناپاک بوو و
شکستی خوارد. به‌لام عیسا، کوره‌ دلسۆزه‌که‌ی خودا، له رووبار په‌ریه‌وه (لۆقا
۳: ۲۱) و ده‌سته‌جی رۆحی پی‌روژ به‌ره‌و چۆله‌وانی رینمای‌ی کرد، که له‌ویدا بۆ
ماوه‌ی ۴۰ رۆژ تاقی کرایه‌وه (لۆقا ۴: ۱-۲). به‌لام له کاتیکدا که ئاده‌م و ئیسراییل
شکستیان خوارد، عیسا سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌سته‌هینا.

که‌واته چۆن (لۆقا ۴: ۱-۱۳) له بنه‌ره‌تدا داسی ئەوه ده‌کات که چۆن دژی
وه‌سوه‌سه و تاقیکردنه‌وه بوه‌ستینه‌وه؟ یاخودا له بنه‌ره‌تدا داسی عیسا ده‌کات

که کوری دلسۆز و گوپرایه‌لی خودایه؟ (فیلیپی ۲: ۸؛ عبرانییه کان ۴: ۱۴؛ یه کهم په ترۆس ۲: ۲۲-۲۳)؟

یه زدانناسی به پپی کتییی پیروژ یارمه تیمان ده دات په ی به وه بیه ن که ئیمه هه موومان وه کو ئاده م و ئیسرائیل و ناپاک و سه ریچیکار بووین. هه موومان له به رامبه ر تاقیکردنه وه و وه سوه سه دا شکستمان خواردوو و دژی خودا گونا همان کردوو. به لام عیسا کوری کامل و ته واوی خودایه که دلسۆز و گوپرایه له و به و هویه وه شایانی هه موو ستایش و شکۆمه ندییه که.

که واته له م ده قه دا، یه زدانناسی به پپی کتییی پیروژ یارمه تیمان ده دات چاومان له سه ر عیسا بیّت، که پاله وانای چیرۆکه که یه. له جیگه ی ئه وه ی نه خسه ی چۆنیه تی روو به پروو بوونه وه له گه ل تاقیکردنه وه و وه سوه سه دا بکیشین، ته نانه ت هۆکاری زۆر ترمان بو شکۆدارکردنی عیسا ده سته که وت که کوری دلسۆز و گوپرایه لی خودایه و هه ر له سه ره تای خزمه ته زه مینییه که یدا تووشی وه سوه سه بوو، به لام له گه ل ئه وه شدا هیچ گونا هیکی نه کرد. ئیمه ش وه کو ئاده م و ئیسرائیل سه ریچیمان کردوو و شکستمان خواردوو. به لام له و شوینه ی که ئیمه تاقی کراینه وه و گونا همان کرد، عیسا که کوری دلسۆز و خوشه ویستی خودایه، گونا هی نه کرد.

روونه که یه زدانناسی به پپی کتییی پیروژ وتار و فیرکردنی کلپسای خو جییی و ناوخوی پیکدینیت. به لام هیشتا ده بیّت وه لامی ئه م پرسیاره بدهینه وه: چۆن ده بیّت؟ چۆن که سیک ده توانیت یه زدانناسی به پپی کتییی پیروژ بخاته بواری جیبه جکردن و کرده ییه وه؟

با پیکه وه باقی ئه م به شه له روانینی ئه و ئامرازه هه مه چه شانده دا به سه ر به یه ن که مامۆستایانی کتییی پیروژ و قه شه و وتاریژان ده توانن به کارییه یین بو ئه وه ی دلسۆزانه هه ر ده قیک به سته وه به چیرۆکی سه ره کی کتییی پیروژه وه. (بو ئه وه ی بزانیته که چۆن یه زدانناسی به پپی کتییی پیروژ به سه ر شه ش ده قی نموونه یدا جیبه جی ده بیّت، پروانه پاشکۆی «نموونه ی زیاتری یه زدانناسی به پپی کتییی پیروژ.»).

ئامراز و ھەنگاۋەكان بۇ راگە ياندنى مەسىح (مزگىنيدان)

ئەو ئامرازنى كە لە خوارەو ھە باس كر اون، دابەش دەبن بەسەر دوو دەستەدا: ئامرازەكانى تايەت بە خویندن و ئامیرەكانى چیرۆك. واتە، ھەندىك لە ئامرازەكان بە تايەتى ئىش دەكەن لەسەر پروانین و بەوریاپەو تیشك خستەن سەر لىكدانەو ھە و تىگەشتنمان لە دەقىك بەپىي كۆنتىكست و مەبەستى بنەرەتى نووسەرەكە. ئەم ئامرازە پروونكردنەوانە يارمەتیمان دەدەن لە ھەرگرتى واتاى دەقەكان و تیشك دەخەنە سەر نووسەرى مرؤف و دەقە تايەتەكە. ئەگەر مەنەوئىت بە باشى سوود لەم ئامرازانە ھەربگرین ئەوا دەبىت نوپژ بەكەين و بەجوانى پروانینە دەقى كىتیبى پىرۆز. كاتىك باسى تیشك خستەن سەر دەق دەكەين، رىك مەبەستمان ئەو پروانینە وردەپە.

ئامرازەكانى دىكە ئامرازەكانى چیرۆكن. ئەم ئامرازانە يارمەتیمان دەدەن كە بزائین دەقىكى ديارىكراو چۆن لەتو چیرۆكى تەواوى كىتیبى پىرۆزدا چىگەى دەبىتەو ھە و چۆن كار دەكاتە سەر لوتكەى چیرۆكەكە كە ئەویش كەسايەتى و خزمەت و كارى عىسای مەسىحە. واتە، تیشك دەخەنە سەر نووسەرى خوداىي و تەواوى كىتیبى پىرۆز. كاتىك كە باسى كشانەو لە دەق دەكەين، رىك مەبەستمان ئەو ھەپە.

كاتىك يەزدانناسى بەپىي كىتیبى پىرۆز «جىبەجى دەكەين»، لانى كەم پىنج دانە «ھاوینە و لىنزی لىكدانەو ھە و شىكردنەو ھە» ھەنە كە بە ھۆيانەو دەتوانین بىفیزانە سەرنج بەدینە دەقەكان و بەدروستى شىكردنەو ھە و لىكدانەو ھەيان بۆ بەكەين. ئەم ھاوینە و لىنزانە ھەكو تابلۆ پارىزەرەكانى تەنىشت رىگا و شەقامەكان، لەسەر رىگەى راست دەمانپىلنەو ھە.

پىنج ھاوینەكان لەمانە پىكھاتوون:

۱. كۆنتىكست
۲. پەيمان
۳. كانونى كىتیبى پىرۆز
۴. كەسايەتى خودا
۵. مەسىح

کۆنتیکست

یه کهم ههنگاوی جیبه جیکردنی یه زداناسی به پیی کتییی پیروژ بریتییه له خویندنه وه به پیی کۆنتیکست. کۆنتیکست یه کهم هاوینیهی شیکردنه وه و لیکدانه وه یه که به هوییه وه ده توانین سه رنج بدهینه هه ده قیکی کتییی پیروژ و لئی تیبگهین. تیگه یشتن له هه ده قیکی کتییی پیروژ به خویندنه وه یه کی ورد به پیی کۆنتیکست ده ست پیده کات له ریگه ی به کارهینانی شیواز و میتودی لیکدانه وه ی ریزمانی-میژووی.

ئه م شیوازه دوو کۆنتیکست له خو ده گریت که ده وری بنه پره تییه هه یه له تیگه یشتنی ده قه کانی په یمانی کۆن: میژووی و ئه ده بی.

۱. کۆنتیکستی میژووی. ده قه که چ واتایه کی بو نووسه ره بنه پره تییه کانی هه بوو؟ واتای میژووی و بنه پره تی ده قیک تاکه خالی بابه تیانه مان پیده دات که وا ده کات ریگه نه ده یین هه موو جوړه په یامیکی تاکه که سی و هه پره مه کی له ده قه که دابناشریت. کاتیک که واتای روونی ده قه که پشتگوئی ده خریت، ده سته سه راگرتنی لیکدانه وه نامینیت و بهو هوییه وه ده قه که ی کتییی پیروژ ئه و واتایه ده به خشیت که شیکه ره وه و لیکده ره وه ده یه وی.

ده توانیت له ریگه ی ئه م پرسیارانه ی خواره وه، دلسۆزانه کۆنتیکستی میژووی به سه ره به شیک یان ده قیکی دیاریکراوی کتییی پیروژدا جیبه جی بکه ییت:

- نووسه ره که کی بوو؟
- له بنه پره تدا نووسه ره په یامه که ی ئاراسته ی کی کردوو؟
- ئه م ده قه که ی نووسراوه؟ ئایا هه یچ هه یما و نیشانه یه ک له ده قه که ی کتییی پیروژدا هه یه که کاتی نووسینه که ده ربخات؟
- نووسه ره ویستوو یه تی ئاماژه به چ پیوستیه کی خویندنه رانی بکات؟
- واتا و مه به ستی سه ره کی نووسه ره بو گوینگرانی سه ره تایی چی بوو؟

بو هه وونه، بروه به های کۆنتیکستی میژووی کاتیک که سپاره ی شینه کانی یه رمیا ده خوینیت و لیکوئینه وه ی له سه ره ده که ییت. ئه م هه وناوه پر له شین و

گریانانه دواى ویرانکردنى ئۆرشه لیم و پهرستگا دیت به دهستى بابلییه کان له سالى ۵۸۶ پ. ز. (له گه‌ل یه رمیا ۵۲ به‌راوردی بکه). زانینى ئەم کۆنتیکسته میژووییه زۆر گرنه بۆ ئەوهی که به دروستی سپاره که لیکبدهینهوه و جیبه‌جی بکه‌ین.

۲. کۆنتیکستی ئەده‌بی. کاتیک که کۆنتیکستی میژووییه به‌باشی جیبه‌جی کرا، ئاماده‌ی ئەوهی که به‌وردی کۆنتیکستی ئەده‌بی ده‌قه‌که بخوینیت. یه‌که‌م جار بریار له‌سه‌ر ئەوه بده که لیکدانه‌وه و شیکردنه‌وه بۆ چ جۆره ده‌قیکه ده‌که‌یت.

له په‌یمانی کۆندا، ده‌بیته پێشوه‌خت بزانیته ئەو ده‌قه‌ی که ده‌یخوینیت و لیککۆلینه‌وه‌ی له‌سه‌ر ده‌که‌یت چیه، ئاخۆ چیرۆکه، هۆنراوه‌یه، پێشبینیکردنه، شه‌ریعه‌ته، دانایی یان ئاشکراکردنه. ده‌توانین په‌یمانی نوێ به‌سه‌ر سێ ژانری ئەده‌بیدا دابه‌ش بکه‌ین، ئەوانیش ئینجیله‌کان (مه‌تا و مه‌رقۆس و لوقا و یوحنا) که باسی سه‌رگوزه‌شته‌ی میژووییه ژيانى عیسا باس ده‌که‌ن. هه‌ر یه‌که‌یان نیشانی ده‌ده‌ن که عیسا ته‌واوکه‌ری ئەو به‌ئێنه‌ی خودایه که له په‌یمانی کۆندا فه‌رمووویه‌تی که پرگارکارێک بۆ گه‌له‌که‌ی ده‌نیریت. له‌دواى ئینجیله‌کان، چیرۆکی میژووییه سه‌ره‌له‌دانى کلێسا و فراوانبوونی له سپاره‌ی کرداری نێردراواندا ده‌بینین. چوار ئینجیله‌که و کرداری نێردراوان جوړیکن له‌بابه‌تی میژووییه.

له‌دواى ئەو سپارانه، نامه‌کان یان په‌یامه‌کان دین. ئەو نامه‌ بۆ ئەوه نووسراون به‌باوه‌رداران بلین که شوینکه‌وتنى مه‌سیح چۆنه و باوه‌ردار ده‌بیته چی بکات.

کۆتا ژانری په‌یمانی نوێ، بریتیه له ئەده‌بی پێشبینیکردنى رۆژی دواى که ته‌نها له سپاره‌ی ئاشکراکردندا پیکدیت. یوحنا که نووسه‌ری سپاره‌که‌یه، بینینیکی خودایی له‌باره‌ی رۆژی دوايه‌وه پێ ده‌دریت بۆ ئەوه‌ی باوه‌رداران هان بدات و ئاماده‌یان بکات که ئەم‌رۆ بۆ مه‌سیح بژین.

به‌شیک له‌وه‌ی که ئەوپه‌ری هه‌ول‌دان بۆ مامه‌له‌کردنى دروست له‌گه‌ل وشه‌ی راستی واتای ئەوه‌یه که پێشوه‌خت ژانره ئەده‌بیه‌که‌ی بزانیته و پێگه‌ی پێ بدیه‌ت که بریار له‌سه‌ر خویندنه‌وه و لیکدانه‌وه و جیبه‌جیکردنى له‌ژياندا بدات. که ژانره‌که‌ت دیاری کرد، ئینجا ده‌توانیت سه‌رنجی پیکه‌ستى ده‌قه‌که

بدەیت. بە خویندنی وشەکان و پڕزمانی خودی دەقە که دەستپێکە. بەدوای نیشانهکانی پیکهاتهی رسته و ئەو وشە و نیمچە رسته پرونانه دا بگەرێ کە دووبارە بوونەتەوه، وه بە جوانی سەرنجی تۆن و ئاوازی دەقە که بدە.

خویندنی دەقی ک بە پێی کۆنتیکستی پووستی بەوهیه که بەروونی واتای دەقە که له کۆنتیکستی ئەدەبی نزیك و دووردا بزاین. پێک له پێش دەقە که وه چی دیت؟ پێک له دوای دەقە که وه چی دیت؟ کۆنتیکستی نزیك تیشک دەخاته سەر ئایەت، رسته، برگە و بەش که چ واتایه کی ههیه و چون پهیوهندیان به یه که وه ههیه. کۆنتیکستی دوور تیشک دەخاته سەر ئەوهی که واتای دەقە که به له بەرچاوگرتهی تهواوی په‌رتووکه که بزائیت.

کۆنتیکستی پاشایه. ده‌گوتریت که ده‌قی به‌بی کۆنتیکستی بیانوو هینانه وه یه بو کارهینانی ئایهت و ده‌قیکی دیاریکراو به‌بی له‌به‌رچاوگرتهی بازنه و هه‌لۆیستی ده‌ق. که واته هه‌میشه له‌ رێگه‌ی هاوینه‌ی کۆنتیکستی روشی پوچی پیرۆز پرونانه ده‌قیک، به‌ کۆنتیکستی میژوویی و ئەدەبییه‌وه.

په‌یمان

کاتیک که ده‌قیکت به‌پێی کۆنتیکسته‌که‌ی خوینده‌وه، ده‌بیت به‌ له‌به‌رچاوگرتهی په‌یمانیش بیخوینته‌وه. به‌ په‌یمانی خودا ده‌گوتریت ستوونی ئاسنین که پشتگیری له‌ چیرۆکی کتیبی پیرۆز ده‌کات که به‌ده‌وری عیسادا ده‌سووریته‌وه. گرنه‌ که سەرنجی هەر پیکهاته‌یه‌کی ده‌ق بدەیت که به‌ره‌و پێشچوونی په‌یمانی پلانی خودا ده‌ستنیشان ده‌کات. دوای تیگه‌یشتن له‌ کۆنتیکستی میژوویی و ئەدەبی، ده‌بیت له‌ هاوینه‌ی په‌یمانه‌وه ده‌ست بکه‌یت به‌ خویندنی ده‌ق‌که. پلانی پزگاری خودا به‌رده‌وام له‌ کتیبی پیرۆزدا ئاماژه‌ی پیکراوه، که له‌ عیسادا ده‌گاته‌ لووتکه. شیوازی ئاشکراکردنی ئەم پلانه له‌ لایه‌ن خوداوه، وه‌کو گه‌شه‌کردنی تۆویکه هه‌تا ده‌بیته‌ دارپکی گه‌وره. په‌ی بردن به‌وه‌ی که ئەو ده‌قه‌ی له‌به‌ده‌ستدایه‌ چون له‌گه‌ڵ ئەم به‌ره‌و پێشچوونی په‌یمانه‌دا ده‌گونجیت، زۆر گرنه‌ بو‌ لیکدانه‌وه‌یه‌کی شیوا و گونجاو.

وه كو چۆن له بهشى سייه مدا بينيمان، له تهواوى كتيبي پيرۆزدا كه له پهيدا بوونه وه دهست پيڤه كات، خودا له گه ل كەسى تايهت و له كاتى تايهت له ريگه ي پهيمانه وه پهيوهندي له گه ل دامه زران دوون. پهيمانه كاني كتيبي پيرۆز ئەمانه دهگرته وه:

- پهيمانى ئادەم (پهيدا بوون ۱ - ۲؛ هۆشه ع ۶: ۷)
- پهيمانى نوح (پهيدا بوون ۹: ۸- ۱۷)
- پهيمانى ئيبراهيم (پهيدا بوون ۱۲: ۱- ۳؛ ۱۵: ۱- ۳۱؛ ۱۷: ۱- ۱۴)
- پهيمانى موسا (دهرچوون ۱۹ - ۲۵)
- پهيمانى داود (دووهم ساموئيل ۷)
- پهيمانى نوئي (يهرميا ۳۱: ۲۷- ۳۴؛ حزقييل ۳۶: ۲۴- ۲۸؛ مهتا ۲۶: ۲۷- ۳۰)

كه واته كاتيك كه دهقه كاني كتيبي پيرۆز ليكده دهته وه، پيوسته بزانيت كه چ پهيمانيكي گه لي خودا خاليكي دياريكراوى چيروكي كتيبي پيرۆز بهرپوه دهبات. له ريگه ي هاوينه و لينزي پهيمانه وه بهوردى له دهقه كه وه پروانه. بو نمونه چۆن ئەم دهقانه ي پهيمانى كوڤن له خواره وه هاتوون، ليكده دهته وه و جيبه جيبان ده كه يت.

- رينمايه كاني نوح بو دروستكردي كه شتبه كه
- ئەو خاكه ي كه به ليني به خشيني به ئيبراهيم درا
- رينمايه كاني پاكبوونه وه له ليقييه كان
- به لينه كاني خودا له مه ر پاراستنى داود

ههريه ك له م دهقانه پهيوهنديان به پهيمانيكي كتيبي پيرۆزه وه ههيه. ئەگه دهته وي ت به دروستى له دهقيك تيبگه يت و ليكي به دهته وه، ئەوا پيوسته و زۆر گرنگه كه بزانيت دهقه كه له كويدا ده كه ويته نيو پهيمانى چيروكي كتيبي پيرۆزه وه.

به دروستى ناسينه وه ي ئەو پهيمانه ي كتيبي پيرۆز كه به ستراوه ته وه به هه ر دهقيكى پهيمانى كوڤنه وه، يارمه يت ده دات كه دهقه كه بخه يته نيو نه خشه ي پرزگارى - ميژوويى كتيبي پيرۆزه وه:

به ديه ينان كه وتنى مرو ف (يه كه م گونا ه) كرينه وه به ديه ينانى نو ي

هه موو پرووداویکی کتیبی پیروژ ده کریت له سهر ئەم نه خشه پریگای کرینه وه - میژووویه جی بکهینه وه. نه خشه ی پهیمان یارمه تیت ده دات که شوینی ده قه که ده ستنیشان بکهیت، ههروه ها ده توانیت شوینی خۆت له پلانی خودا بو کرینه وهی مروّفه کان ده ستنیشان بکهیت.

تیگه یشتن له ده قی پهیمان به شیویه کی تایهت گرنگه بو جیبه جیکردنی پهیمانی کۆن. بو هه وونه، چۆن له (لیقییه کان ۱۹: ۱۹) تیده گهیت و جیبه جی ده کهیت که ده لیت: «با جلیکت له بهر نه بییت که دوو جوړ بییت»؟ نا کریت راسته وخۆ له ده قه که وه بیینه سهر ژیا مان، ئەو هوکاره ساده یه که ئیمه چیر له ژیر پهیمانی موسادا ناژین، پیویستی به رامان و چاولیکردنی دوو باره یه. ئەم فه رمانه له کاتی پهیمانی موسادا دراوه و به سهر ئیسرا ئیلدا جیبه جی کرا بو ئەوهی گه لی خوا وه کو که سانیک جیاواز و پیروژ خویان جودا بکه نه وه. ئەگه فروانتر لی پروانین، ئەم فه رمانه به شیکه له کومه له راسپارده و فه رمانیک له (لیقییه کان ۱۹)، که داوا له ئیسرا ئیل ده کات داوکاری خودا بو پیروژ بوون له بهر چاو بگرن له ریگه ی نه هیشتنی نا کوکی له نیو به دیه یتر اواندا و جودا بوونیان له کاری بته رسته کانی نه ته وه کانی ده ورو به ریان.

به لام ئیمه ی باوه پداران ده زانین که مه سیح هاته سهر زهوی و به ته واوی شه ریعه تی موسای جیبه جی کرد و له ریگه ی مردنی قوربانی و هه ستانه وهی له نیو مردووان، پهیمان نو بیه که ی دامه زراند. کلیساش، وه کو گه لی ئیسرا ئیل، داوا ی لیکراوه که پیروژ بییت، وه کو چۆن خودا پیروژه (یه که م په ترۆس ۱: ۱۴- ۱۶). له ژیر ده سه لات ی پهیمانی نویدا، ئەوهی که وه کو گه لی هه لبر ئیرداوی خودا جودامان ده کاته وه که رو حی پیروژ له ناخماندا نیشته جیبه، ئەوهی که ئیمه له نیو نه وه یه کی چه وت و خواردا، پاک و بی گله یی کراوین.

که واته، هه ر کاتیک ده قی کی کتیبی پیروژ لیکده ده یته وه، هه ولی وه لامدانه وهی ئەم پرسیا ره بده: شوینی ئەم ده قه له نیو چیرۆکی پهیمانی کتیبی پیروژدا له کو بیه؟

کانوٺی کتیبی پیروژ

لینز و هاوینہی دواتر کہ دہیٺ لہ کاتی جیبہ جیکردنی یہ زداناسی بہ پیی کتیبی پیروژ لہ بہرچاوی بگریٺ، بریتیہ لہ هاوینہی قہ لہ مرہوی نووسراوہ پیروژہ کان. واتہ، دہیٺ ہمیشہ ٺہو بنہ مایہٺ لہ بیر بیٺ کہ کتیبی پیروژ باشترین لیکدہرہوہ و شیکہرہوہی خوہ تی. دہیٺ دہقہ کت بخوینیتہوہ و بہ دواوی ٺہوہ دا بگہرپیٺ کہ ناخو لہ رووی دہقہوہ چ پہیوہندیہ کی بہ ہشہ کانی دیکہی کتیبی پیروژہوہ ہہیہ.

باشترین ریگہ بو دروستکردنی ٺہو پہیوہندیہ، بریتیہ لہ خویندہوہی کتیبی پیروژیک کہ سیستہمی ٺامازہ کردن بہ سہرچاوہ هاوتہریہرکانی^{۱۳} تیدا بیٺ. سہرچاوہ هاوتہریہرکان لہ نیو زوربہی کتیبی پیروژہ کاندایارمہتیت دہدن لہ دؤزینہوہی وتہی و ہرگیراو و ہیما و نیشانہ و پہیوہندیہ کانی نیوان بہ شہ کانی کتیبی پیروژ.

ٺہگہر پہیمانی کؤنت لہ سپارہی پیدابوونہوہ ہتا سپارہی مہلاخی خویندبیٺہوہ، ٺہوا دہبینیت کہ کتیبی پیروژ پرہ لہ خوئی. واتہ، نووسہرانی دواتری کتیبی پیروژ بہردہوام ٺامازہ بہ وتہ و دہقہ کانی پیش خوئیان لہ نیو کانوٺی کتیبی پیروژدا دہکەن. بو نمونہ، سپارہی زہبوورہ کان زوربہی کات ٺامازہ بہ وتہ کانی تہورات دہکەن (بروانہ زہبوورہ کان ۸، ۹۵). بہشی دواتری سپارہی دانیال (بہشی ۹-۱۲) بریتیہ لہ بینیکی دانیال کہ هاوکاری شیکردنہوہی پیشبینیہک دہکات کہ لہ بنہرہتدا بہ یہرمیا بہ خشرابوو (یہرمیا ۲۵: ۱-۱۲؛ دانیال ۹: ۲).

کہواتہ، کاتیک دہقیکی کتیبی پیروژ دہخوینیتہوہ، ٺہم پرسپارہ لہ خوٺ بکہ: نووسہر چ پہیوہندیہک لہ گہل بہ شہ کانی دیکہی کتیبی پیروژدا دروست دہکات؟ سہرچاوہ هاوتہریہرکانی کتیبی پیروژ بخوینہوہ و بزائہ ٺہو دہقہ بہ لہ بہرچاوگرتنی کؤنتیکستی تہواوی کانوٺی کتیبی پیروژدا، چ واتاہ کی ہہیہ.

لہوہش زیاتر، کاتیک کہ دہقیکی پہیمانی کؤن لیکدہدہیتہوہ کہ لہ پہیمانی نویدا ٺامازہی پیکراوہ، بہ ہموو شیوہیہک شوین رینمایمی پہیمانی نوئی بکہوہ

و له خۆت بپرسه: تینگه یشتنی ئەم نووسەرە ی پهیمانی نوۆ بۆ ئەم دقه، چۆن کار دهکاته سهر لیکدانهوه و شیکردنهوهی من؟

۱. خۆبندنهوه به پێی کانۆنی کتیبی پیروژ پێویستی بهوهیه که بهوردی بخوینینهوه. له کاتی خۆبندنهوهدا، دهتوانین بهدوای ئەم پینج شتهدا بگهڕین: ۱. خاله سهرهکیهکان. بهدوای ئەو پینگایانهدا بگهڕێ که دهقه کهت له گهل خاله سهرهکیهکانی کتیبی پیروژدا دهگونجینیت، ههر له پهیدا بونوهوه ههتا دهگاته ئاشکراکردن. خالی سهرهکی وهکو پاشایهتی، بهدیپێنان، قوربانیدان، کور، باوهر، نيعمهت و شکۆمهندي یارمهتیت دهدهن که دهقه کهت له کۆنتکیستی قهلهمپهروی گونجاودا دا بنی چونکه ئەو خاله سهرهکیانه تهواوی قهلهمپهروی نووسراوه پیروژهکان دهگرهوه.

۲. پێشبینیکردن. سهیری رابردوو و داهاتوو بکه! چاوهڕپێ ئەوه بکه که هه ندیک له پێشبینیهکان له چه ندين ئاستدا هاتبیتنه دی. گه پانهوی پێشبینیهکانی پهیمانی کۆن بۆ عيسای مهسیح یه کیکه له رینگه باشهکان بۆ دروستکردنی په یوه ندی قهلهمپهروی نووسراوه پیروژهکان.

۳. جوړناسی (تایپۆلوژی). جوړناسی سهرمه شق و نمونهکانی کتیبی پیروژ شی دهکاتهوه و لیکدانهوهی بۆ دهکات. ئەم سهرمه شقانه له وانهیه له پودا و پوکدا ده ربهکوهیت، یان که سیک، یاخود لایه نیک له پهیمانی کۆن که ئاماژه به پێشبینیهک دهکات که له پهیمانی نویدا هاتوو ته دی. سهرمه شقه میژوو یهیهکانی کتیبی پیروژ فیتری راستی پاشا و شانشینه که یمان دهکن.

بۆ نمونه، ئادهم جوړیک بوو له مهسیح. «که چی مردن له ئادهمهوه ههتا موسا حوکمرانی دهکرد، ته نانهت به سهر ئه وانه شهوه که له شیوهی یاخبوونه که ی ئادهم گونا هیان نه کردبوو، که نمونه ی ئەو که سه یه که دیت» (رۆما ۵: ۱۴). کاتیک پۆلس وهسفی ئاواره بوونی ئیسراییلیهکانی بۆ کلێسای کۆرنسۆس کرد، گوتی: «جا ئەم شتانه یان وهک په ند به سهرهات، بۆ ئاگاداری ئیمهش نووسراوه، که له کۆتایی زه مان ده ژین» (یه کهم کۆرنسۆس ۱۰: ۱۱). بهرخی په سخه ئاماژه به بهرخیکی بی له که و تهواو دهکات که سهر ده بردریت له پیناو پرگارکردنی گه لی خودا له رینگه ی

پرووداویکی زۆر گهورهتر له دههچوون (دههچوون ۱۲: ۱-۱۳؛ یۆحهنا ۱: ۳۶؛ ۱۹: ۳۶؛
یهکهه م کۆرنسووس ۵: ۷-۸؛ یهکهه م پهترووس ۱: ۱۹؛ ئاشکراکردن ۵: ۶).

جوورناسی جیاوازه له کینایه که په یوهه ندییه کی هه په مه کی و زمانه وانی دروست
دهکهه له نیوان هیما و ئه و شته ی که هیما ی بو کراوه. بو نموونه، ئه و گوریسه ی
که راحابی له شفرۆش له شورای ئه ریحاهه شوپری کردهوه، ئاماژه نییه به خوینی
مه سیح. لیکچوونیککی ساده ی پروکارانه ی نیوان دوو شت له کتیبی پیروژدا،
ناچیتته چوارچپوهی جووره وه. له وانه یه باشتین ریگه بو دیاریکردنی جوور ئه وه یه
که ریگه به نووسه رانی کتیبی پیروژ به دین قسه ی خویان بکهه له ریگه ی
به روونی جیگیرکردنی تایه ته ی جووره که له خودی دهقی کتیبی پیروژدا.

۱. به لاین و جیهه جیکردن. خودا هه میسه دلسووز و وه فاداره به رامبهه به لاینه کانی.
زۆربه ی به لاینه کانی خودا له په یمانی کوون، له په یمانی نویدا هاتوونه ته دی.
له کاتی خویندنی په یمانی نویدا، بگه ریوه بو په یمانی کوون، بو ئه وه یه به لاینه
بنه ره تیه که بینیت و به دیهاته که ی به تیبینی له لای خووی بنووسه. ئایا ئیستا
نیوه ی هاتوونه ته دی و نیوه که ی دیکه ش چاوه ریپی به دیهاته نه؟ یاخود به لاینه که
به ته وای جیهه جی کراوه؟ ئاگاداری لایه نی «پیشوه خت - هیشتا نه» ی
هه ندیک له و به لاینه به که له لایه ن مه سیحی پاشاوه هاتوونه ته دی.

۲. به رده وامبوون و به رده وامنه بوون (دابهران). چ شتیک وه کو پیشتره و چ شتیک
گوورانکاری به سه ردا هاتووه؟ ئایا نووسه ر له م دهقه دا تیشک ده خاته سه ر
جیاوازییه کان یان لیکچوونه کان؟ بو نموونه، ئه گه ر فیترکردن له سه ر (په یدابوون
۱۷) پیشکه ش بکه یته، که خودا سه به رته به خه ته نه کردن فه رمان به موسا
ده دات، کوونتیکیستی قه له مپه روی دهقه که وا ده کات که سه رنجی ئه و دابره نه
به دیت که له په یمانی نووی له (گه لاتیا ۶: ۱۵) دا هاتووه: «نه خه ته نه کردن
سوودی هیه و نه خه ته نه نه کردنیش، به لکو به دیه پیزاوی نووی». له نیوان
(په یدابوون ۱۷) و (گه لاتیا ۶) دا چی گوپراوه؟ چ شتیک وه کو یه که؟ ئه گه ر
سه رنجی ئه م پرسیارانه به دیت، ئه و ده توانیت روونتر په یوهه ندییه کانی
قه له مپه روی دهقه که بینیت و به ره و هاتنی مه سیحت ده بات که چه ق و
ناوه ندی چیروکی کتیبی پیروژه.

که سایه تیی خودا

یه ک شت که له کاتی خویندنه وهی کتییی پیروژدا گۆرنکاری به سهردا نایهت، بریتیه له که سایه تیی خودا. بۆیه پیویسته له روانگهی یه زدانناسیه وه بیخوینینه وه و ئهم پرسیارانه له خۆمان بکهین:

- ئه دهقه چ شتیک له باره ی خودا ئاشکرا ده کات؟
- ئه دهقه تیشک ده خاته سهر چ خه سلته و تایبه مه ندیه کی خودا؟
- چ بابه تگه لیک یه زدانناسی له م ده قه دا ده دۆزینه وه؟
- ئه و بابه ته یه زدانناسیانه چ شتیکم له باره ی مه سیحی پاشاوه فیر ده که ن؟

خودای په یمانی کۆن هه مان خودای په یمانی نوویه. خودا و باوکی عیسی مه سیحی په روه ردگارمان، هه مان خودای ئیبراهیم و ئیسحاق و یاقوبه. «عیسای مه سیح وه ک خۆیه تی، دوینئ و ئه مپو و هه تاهه تایه» (عیبرانییه کان ۱۳: ۸). که واته له کاتی خویندنه وهی ده قی کتییی پیروژدا، ده بیته که سایه تی و خه سلته تی خودا وه کو تییینی بنووسین.

له خۆت پرسیه که ئه م پرسیاره چ شتیکم له باره ی که سایه تی خودا وه فیر ده کات؟ ئه م هاوینه و لینه سوودیک ی زوری هه یه به تایبه تی کاتیک که سپاره ی زه بوره کان ده خوینته وه. بو نمونه، زه بوره کان ۹۰ به گشتی باسی پامانی موسا له باره ی که سایه تی نه گۆری خودا ده کات. خودا هه تاهه تایه و ئه زه لیه (۲: ۹۰، ۴: ۶)؛ ئه و که به دیهینه ری به توانایه، ده سه لاتی به سه ر ژیان و مردندا هه یه (۹۰: ۲-۳، ۵-۶)؛ ئه و خودای تووره یی پیروژه (۹۰: ۷-۸، ۱۱)؛ وه ئه و خودای به زه یی، میهره بان ی و خۆشه ویستی نه گۆره (۹۰: ۱۳-۱۴)، که زور به هیز و جوانه (۹۰: ۱۶-۱۷). بۆیه تییینی بنووسه و له که سایه تی خودا پامینه.

مه سیح

هه موو ئه وهی که هه تا ئیستا باسمان کردوو، له م کۆتا هاوینه ی لیکدانه وه یه دا ده گاته لوتکه، ئیمه باشرینه که مان بو کۆتایی هه لگرتوو.

ئېمە دەبىت بە لەبەرچاوغرتنى مەسىح كىتېى پىرۆز بخوئىننەو. گىرنگ نىيە
 كە لە چ دەقېك فېرکردن يان وتار پېشكەش دەكەيت، ھەمىشە دەبىت بېرسىت
 كە ئاخۆ چۆن وتارەكەت پەيوەندى بە ناسنامە و كارى عىساي مەسىحەو ھەيە.
 ھەر كاتىك كە كىتېى پىرۆز دەكەينەو، پىويستە ئەوپەرى ھەولى خۆمان بەدەين
 كە لەو ھەتتېگەين ئاخۆ دەقەكە لەكوئى چىرۆكى گەورە كىتېى پىرۆزدا جىگەي
 دەبىتەو. بىنيمان كە عىسا پالەوانى چىرۆكەكەيە؛ كەواتە دەبىت پىرسارى لەم
 چەشنە بكەين:

- ئەم دەقە چ شىك لەبارەي ناسنامە و ژيان و ئىش و كارى
 عىساي مەسىحەو ئاشكرا دەكات؟
- ئايا ئەم دەقە ئاماژە بە يەكەم ھاتنى عىساي مەسىح دەكات؟
- ئايا پېشېنى گەرانەو ھى عىسا دەكات؟
- چۆن ئىنجىلى پىرۆز كار دەكاتە سەر تىگەيشتم لەم دەقە؟
- چۆن ئەم دەقە لە ئىنجىلى پىرۆز رادەمىت؟

وھەكو لە وھەرزى دووھم بىنيمان (پروانە «باشترىن خوئىندن و لىكدانەو ھى كىتېى
 پىرۆز)، خوئىندنەو ھى كىتېى پىرۆز لە كاتىكدا عىسا ئامانجى سەرەكى بابەتەكەيە،
 بە تايەتى پەيمانى كوون، لە لايەن خودى عىساي مەسىحەو بوومان دووپات
 كراو ھەتەو.

دەرهەنجام

كىتېى پىرۆز بەھادارترىن شتە كە ئەم جىھانە دەتوانن بەدەستى بەئىن.
 لەنپویدا دانايى ئاسمانى و وتار و فېرکردنى گەرموگورى خوداي زىندوو دەبىن.
 با خودا وھەفادار و دلسۆزمان بكات تاكو دلمان لەسەر خوئىندنى وشەي خودا
 بىت، وھ دواتر كارى پى بكەين و بە كەسانى دىكەي رابگەيەين (عەزرا ۷: ۱۰).
 ئەگەر ھمانەوئىت كە بە لىكدەرەو ھە و شىكەرەو ھى دلسۆز و باشى كىتېى پىرۆز
 ناوھەد بىرئىن، دەبىت يارمەتى كەسانى دىكە بەدەين كە لە ھەموو كىتېى
 پىرۆزدا عىسا بناسن و خوئىيان بوئىت.

یەزدانناسی بە پێی کتییی پیرۆز بەو شیۆه یە یارمەتیمان دەدات. یەزدانناسی
بە پێی کتییی پیرۆز بەو شیۆه یە خزمەتی فیکردن و وتاردانی کلێسا خۆجییەکان
بەتەواوی دەگۆرێت. بەلام ئەو هەمووی نییە.

وهرزی شه شه م

یه زداناسی به پپی کتییی پیروژ ئه رکی سه ره کی کلپسا پیکدینیت

کتییی پیروژ پهرتووکیکی گه وره و شکوداری خودایه. ئامانجی ئه م پهرتووکه بچووکه ی بهرده ست ئه وه یه که له تیگه یشتنی باشتی په یامی سه ره کی کتییی پیروژدا یارمه تیت بدات. ئه م تیگه یشتنه زور گرنکه، چونکه درک نه کردن به ئامانجی سه ره کی کتییی پیروژ ده بیته هوئی دروستکردنی مزگینی هه له و کلپسای هه له. هه روه ها ئه رکی سه ره کی کلپسا تیکده دات. له وانیه له بیرت بیت که به چهن دین که یسی خویندن ده ستمان پیکرد، وه ئیستاش کاتی ئه وه یه که هه ر یه ک له و که یسانه به پپی چیرۆکی کتییی پیروژ هه لسه نگیین که له وهرزی سی و چواردا خویندمان.

کلپسای ئینجیلی خوشگوزهرانی

ئه و کلپسایانه ی که پشتگیری له ئینجیلی خوشگوزهرانی ده که ن، بپریزی به مه سیح ده که ن و ئومید و هیوای مه سیحیه ت که م ده که نه وه. به م هه له تیگه یشته ترسناکه به چهن دین پینگه بپریزی به مه سیح ده کریت. له جیگه ی گه وره کردن ناسنامه و کاره کانی عیسا، شوینکه وتووانی ئه م بۆچوونه شه پتانییه عیسا و متمانه کردن پپی، ده که نه ئامرازی به دیهینانی ئامانجی دنیا یی. چیرۆکی کتییی پیروژ روونی ده کاته وه که گه وره ترین کیشه که گوناهاران له م ژیانه دا رووبه رووی ده بنه وه بریتی نییه له بی ئیسی، بیهویایی، یان نه خوشی شی پنه ج؛ به لکو بریتییه له تووریه ی هه تاهه تای خودایه کی پیروژ و باش. «ئه وه ی باوه ر به کوره که به ئینیت ژیان ی هه تاهه تای هه یه. به لام ئه وه ی گوپراهی کوره که نییه ژیان نابینیت، به لکو تووریه ی خودای له سه ر ده مینیت» (یوحنا ۳: ۳۶). خودای باوک کورپی خوشه ویستی خوئی نارده ئه م جیهانه نه ک بۆ ئه وه ی که ده ولله مهنمان بکاته وه، به لکو بۆ ئه وه ی که بۆ هه تاهه تاییه له گه ل خویدا ئاشتمان بکاته وه. «عیسای مه سیح بۆ رزگارکردنی گوناهاران هاته جیهان» (یه که م تیمۆسوس ۱: ۱۵).

قه‌شه‌کانی ئینجیلی خوشگوزهرانی له جینگه‌ی ئه‌وه‌ی که چیژ له عیسا وه‌ربگرن - ئه‌و که‌سه‌ی که هه‌موو گه‌نجینه‌ی دانایی و زانیاری و هه‌موو به‌ره‌که‌تییکی پ‌رۆحی له شوپنه‌کانی ئاسماندا تیدا به‌دی ده‌کرپت (ئه‌فه‌سۆس ۱: ۳؛ کۆلۆسی ۲: ۳) - به‌لکو به‌لینی پووج ده‌ده‌ن له‌باره‌ی له‌ش‌ساغی، مآل و سامان، دلشادی و شادمانی. ئه‌وان ده‌لین که هه‌موو شوپنه‌که‌وتووانی مه‌سیح ئه‌م به‌ره‌که‌تانه به زیاده‌وه له‌م جیهانه‌دا وه‌رده‌گرن.

به‌لام خزمه‌تکاره چه‌وساوه‌که به‌لینتییکی ته‌واو جیاواز ده‌دات کاتیک که ده‌فه‌رمویت: «له جیهاندا تووشی ته‌نگانه ده‌بن» (یو‌حه‌نا ۱۶: ۳۳).

یه‌زدانناسی به‌پیی کتییی پیروژ یارمه‌تیمان ده‌دات له‌وه تیبگه‌ین که ده‌بی‌ت دل‌سۆزانه عیسا‌ی مه‌سیح وه‌کو کۆتا ئامانج و پایه و ک‌رۆکی کتییی پیروژ پ‌ابگه‌یه‌نین چونکه «به‌لینه‌کانی خودا هه‌رچییه‌ک بن، به‌یه‌کبوون له‌گه‌ل مه‌سیح ده‌بن به «به‌لئ»» (دووهم کۆرنسۆس ۱: ۲۰). عیسا پ‌ال‌ه‌وانه‌که‌یه، نه‌ک هیچ کام له ئیمه.

عیسا‌ی مه‌سیح که له نه‌وه‌ی ئیبراهیمه، ئه‌و که‌سه‌یه که خودا به‌لینه‌کانی ئیبراهیمی تیدا به‌دی‌هینا. پۆلس ئه‌مه‌مان پ‌ی ده‌ل‌یت: «به‌لینه‌کان بۆ ئیبراهیم و نه‌وه‌که‌ی گوتراوه. نووسراوه پیروژه‌که نافه‌رمویت: «به‌نه‌وه‌کان» وه‌ک ئه‌وه‌ی زۆر بن، به‌لام [به‌نه‌وه‌ی تۆ،] واته‌یه‌ک، ئه‌وه‌ی مه‌سیحه» (گه‌لاتیا ۳: ۱۶). عیسا‌ی مه‌سیح، نه‌وه‌ی ئیبراهیم، هاتووه بۆ ئه‌وه‌ی که له پ‌یگه‌ی ژیان و مردن و هه‌ستانه‌وه‌ی له‌نیو مردووانه‌وه گه‌ل‌یک له هه‌موو نه‌ته‌وه‌کان بۆ خۆی دروست بکات بۆ ئه‌وه‌ی سوپاس و ستایشی بکه‌ن. وه پ‌رۆحی پیروژی خۆی به هه‌موو ئه‌وانه ده‌دات که وه‌کو مۆری به‌لینی میراتیی داها‌توو باوه‌ر و متمانه‌ی پ‌ی ده‌که‌ن. بۆیه ئه‌وه هی‌زی باوه‌ری ئیمه نییه به‌لکو نیعمه‌تی نایابی پ‌زگارکارمانه که ئه‌م به‌ره‌که‌تانه‌مان بۆ ده‌سته‌به‌ر و مسۆگه‌ر ده‌کات. گۆرین و ده‌ستکاریکردنی ئه‌م راستییه، سووکایه‌تی و ب‌پ‌ر‌یزیکردنه به عیسا‌ی مه‌سیح.

هه‌روه‌ها ئومیدی باوه‌رداران‌ی مه‌سیح له‌لایه‌ن ئینجیلی خوشگوزهرانی و ئه‌و کل‌یسیایانه‌وه لاواز و کال کراوه‌ته‌وه که به‌پ‌ی پ‌ر‌ینمای‌ی و ف‌یرکردنی ئه‌وان ده‌رۆن

به‌رپوه. یه‌زدانناسی به‌پپی کتیپی پیروژ یارمه‌تیمان ده‌دات که له‌وه تیبگه‌ین باوه‌پدارانی مه‌سیح له‌م سه‌ره‌ده‌مه‌دا وه‌کو نه‌وانه ده‌ژین که کو‌تایی زه‌مانه‌یان به‌سه‌ردا هاتوو (یه‌که‌م کو‌رنسوس ۱۰: ۱۱). شوینکه‌وتووایی مه‌سیح له‌نیوان سه‌رده‌م و کاته‌کاندا ده‌ژین؛ له‌نیوان کیشمه‌کیشی پیشوه‌خت و هیشتا‌نه‌هاتوو‌ده‌ده‌ژین. مه‌سیح پیشوه‌خت هاتوو، به‌لام هیشتا‌نه‌هاتوو‌ته‌وه که به‌ته‌واوی شان‌شینه هه‌میشه‌بیه‌که‌ی دا‌هم‌زری‌نیت. عیسا پیشوه‌خت دوو هه‌زار سال له‌مه‌وپیش له‌رپگه‌ی مردنه‌که‌فاره‌ته‌که‌ی و هه‌ستانه‌وه سه‌رکه‌وتووانه‌که‌ی و به‌رزبوونه‌وه‌ی بو‌ئاسمان، مردنی شکست داوه، به‌لام هیشتا‌چاوه‌رپی‌ئو و پروژه‌ین که چیت‌ر مردن ناییت (ئاشکرکردن ۲۱: ۴).

به‌میشکینکی چالاک و به‌تامه‌زرۆبیه‌وه چاوه‌روانبوون، ده‌بیت‌حاله‌تی هه‌موو خزمه‌تکارانی مه‌سیح بیت که چاوه‌رپی هاتنه‌وه‌ی گه‌وره‌که‌یان ده‌که‌ن (یه‌که‌م په‌ترسوس ۱: ۱۴). ئەم هیوا و ئومید‌ه‌ی کتیپی پیروژ یارمه‌تیمان ده‌دات که درۆی قه‌شه و وتاری‌ژانی کلێسای خو‌شگوزه‌رانی بینین که به‌لێنی باشت‌ین ژیان و خو‌شگوزه‌رانیمان له‌م جیهانه‌دا پی‌ده‌ه‌ن.

باشت‌ین ژیان‌ی باوه‌پداران له‌ئێستادا و له‌سه‌ر زه‌وی نییه. باشت‌ین ژیا‌مان ئەو کاته‌ده‌بیت که ئومیدی پر له‌به‌ره‌که‌تمان ده‌رده‌که‌ویت. ئەم ئومید‌ه‌ پشت‌به‌ئاسایشی دارایی، له‌شساعی، ئوتومبیلی نو‌ی یان به‌رزبوونه‌وه‌ی پله‌وپایه‌ت له‌ئیشه‌که‌تدا نابه‌ستیت.

ئومیدی پیروزی ئیمه‌که‌متر نییه له‌«چاوه‌روانی هیوا‌ی به‌ره‌که‌تدار، ده‌رکه‌وتنی شکۆی خودای گه‌وره و پر‌زگار‌که‌رمان، عیسا‌ی مه‌سیح، ئەوه‌ی بو‌ئیمه‌خۆی به‌خت‌کرد، تا‌کو له‌هه‌موو سه‌ره‌پ‌چییه‌ک به‌مان‌کرپ‌ته‌وه و گه‌لێکی تایه‌ت بو‌خۆی پاک بکاته‌وه، دل‌گه‌رم بو‌چاکه‌کاری» (تیتوس ۲: ۱۳-۱۴).

ئیمه‌له‌م جیهانه‌پر له‌گونا‌ه‌دا ئازار ده‌چیژین له‌کاتی‌کدا چاوه‌رپی ئەو شکۆیه‌ین که ئاشکر ده‌کریت. ئیمه‌پیشتر ئەمه‌مان وه‌بیر هینراوه‌ته‌وه، کاتی‌ک له‌وه‌رزی چواره‌مدا گوتمان «ئێستا باوه‌پ‌دران ئازار ده‌چیژن، به‌لام له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌ی مه‌سیحدا شکۆدار ده‌بن. ئەم ئومید‌ه‌شکو‌داره، ته‌نانه‌ت له‌میان‌ه‌ی

تاقیکردنه‌وهی سه‌خت و چه‌وسانه‌وه‌دا، باوه‌پرداران هان ده‌دات که متمانه به په‌روه‌ردگار و پاشاکه‌مان بکه‌ین و گوپرایه‌لی بین» (بروانه وهرزی چوارهم، پاشا فه‌رمانپه‌وایی ده‌کات). نه‌گه‌ر ئومپیدی ئینجیلی خوشگوزهرانی به‌ پشته‌ستق به‌ یه‌زدانناسی به‌پیی کتیبی پیروژ هه‌لبسه‌نگینین، نه‌وا ده‌بینین که هیچ ئومپید و هیوایه‌کی تیدا نییه. باوه‌پردار هیوا و ئومپیدی له‌سه‌ر مه‌سیح هه‌لده‌چنیت، وه ئه‌م ئومپیده به‌ته‌واوی دپته‌ دی کاتیک که له‌ کو‌تاییدا ده‌پرواته لای مه‌سیح، که نه‌وپه‌ری خوشی و چپژ بو هه‌تاهه‌تاییه له‌ لای نه‌وه.^{۱۴}

کلّی‌سای ئینجیلی مه‌ده‌نی

زۆر جار باوه‌پرداران ئه‌م ئایه‌ته‌ی کتیبی پیروژ وه‌کو وته‌ی وه‌رگی‌راو به‌کار‌دینن که ده‌لیت: «به‌لینه به‌هادار و گه‌وره‌کان» (دووه‌م په‌ترۆس ۱: ۴)، ته‌نها بو ئه‌وه‌ی که له‌ شوپن و کاتی هه‌له‌دا به‌کاری به‌ینن. یه‌کیک له‌ شیوه‌کانی ئه‌م هه‌له‌تیگه‌یشتنه گه‌وره‌یه له‌ کتیبی پیروژ له‌و کلّی‌سایانه‌دا رووده‌دات که ئیشیان پراگه‌یاندنی ئینجیلی مه‌ده‌نییه که په‌یامه‌که‌یان زیاتر تیشک ده‌خاته سه‌ر «خودا و ولات». ئه‌م هه‌له‌تیگه‌یشتنه له‌ به‌لینه‌کانی کتیبی پیروژ له‌وه‌وه سه‌رچاوه ده‌گریت که نه‌یان‌توانیوه له‌وه‌ه تیبگه‌ن که چۆن په‌یمان‌ه‌کانی کتیبی پیروژ له‌ عی‌سای مه‌سیح و کلّی‌ساکانیدا ده‌گاته لووتکه. وه ئه‌م تیکدان و شیواندنه‌ی کتیبی پیروژ ده‌بیته هۆی شیواندن و به‌هه‌له‌دابردنی ئه‌رک و به‌رپرسیاریه‌تی سه‌ره‌کی کلّی‌سا.

یه‌زدانناسی به‌پیی کتیبی پیروژ چۆن له‌ ئینجیلی مه‌ده‌نی ده‌مانپارێزیت؟ بو نمونه، با باسی ئه‌و به‌لینه‌ی (دووه‌م پوخته‌ی میژوو ۷: ۱۴) بکه‌ین که زۆر جار به‌کار‌دیدینین. بیستوو‌مانه که باوه‌پرداران ئه‌م به‌لینه‌ه‌راسته‌وخۆ به‌سه‌ر ئه‌مریکادا جیبه‌جی ده‌که‌ن، به‌بی ئه‌وه‌ی که گرنگی به‌ کو‌تتیکستی دوور و نزیکه ده‌قه‌که‌ بدن. سلیمانی پاشا، کوپری داود و پاشای ئیسراییل، تازه‌پروژه‌ی بنیاتنایی په‌رستگای ته‌واو کردبوو.

۱۴ بو زانیاری زیاتر له‌سه‌ر هه‌له‌ کوشنده‌کانی ئینجیلی خوشگوزهرانی، ئه‌م په‌رتووکه بخوینوه‌وه:

David W. Jones and Russell S. Woodbridge, *Health, Wealth, and Happiness: How the Prosperity Gospel Overshadows the Gospel of Christ* (Grand Rapids, MI: Kregel, 2011, 2017).

«پاش ئه وهی سلیمان په رستگای یه زدان و کۆشکی پاشای ته واو کرد، ههروهها هه موو ئه وانه شی که به بیریدا هات له په رستگای یه زدان و کۆشکه کهی خوئی بیكات تییدا سه رکه وتوو بوو» (دووهم پوختهی میژوو ۷: ۱۱). پاشان یه زدان له شهودا بو سلیمان ده رکهوت و قسه ی له گه ل کرد (دووهم پوختهی میژوو ۷: ۱۲). ئینجا نووسراوه:

«کاتیک ناسمان داده خهم و باران ناباریت و کاتیک فه رمان به کولله ده کهم به رو بوومی خاکه که بخوات یان په تا ده تیرمه ناو گه له کهم، ئینجا که گه له کهم ئه وهی به ناوی منه وه بانگ ده کریت، بیفیز بوون و نوژیان کرد و پروویان له من کرد و له ریگا خراپه کانیان گه رانه وه، من له ناسمانه وه گوئی ده گرم و له گونا هه کانیان خو شده بم و خاکه که یان چاک ده که مه وه» (دووهم پوختهی میژوو ۷: ۱۳-۱۴).

یه کیک له و به لگانه ی که ده یسه لیتت ئه م به لینه مه رجیبه به تاییه تی بو گه لی دیرینی خودایه، واته گه لی ئیسراییل که له تاییه تی سیزده دا ئاماژه ی پئی کراوه. سلیمانی پاشا پیشتر ئاماژه ی به هه مان هوکمی کاتی یه زدان کرد بوو به هوئی گونا هه کانی ئیسرایله وه - وشکه سالی، ویرانبوونی ده خلودان و نه خو شیه مه تر سیداره کان - پیشتر له کاتی نوژی کردنی بو په ره ستگای ئورشه لیم (دووهم پوختهی میژوو ۶: ۲۶، ۲۸). ههروهها خوینه ری وریای په یمانی کون ئه م کومه له نه فره ته ده ناستیتته وه له لیستی ئاگاداریه کانی خودا که ئاراسته ی ئیسراییلی کردوون ته نانه ت پیش ئه وهی که پئی بنینه نیو خاکی به لینه دراوه وه (دواوتار ۲۸: ۲۰-۲۴).

یه زدان چه ندین به لین و ئاگاداری ئاراسته ی گه له دیرینه که ی کرد که په یوه ست بوون به گوپراهی ئی ئه وانه وه. ئه گه ر ئیسراییلیه کان متمانیه یان به یه زدان بکردبا و دلسوزانه گوپراهی ئی ده نگی یه زدان یان بوونایه، ئه وا به ره که ته کانی خودا به سه ریاندا ده رژا. به لام ئه گه ر باوه ری پئی نه کهن و گوپراهی ئی وشه باشه کانی نه بن، ئه وا له ئه نجامدا تووشی هوکمدان و ئاواره یی ده بنه وه (دواوتار ۲۸: ۶۳-۶۴). سه ره رای ئاگاداریه پروونه کانی خودا بو موسا و داود و سلیمان، گه لی خودا گونا هه ی زور گه وره یان کرد، وه له کو تاییدا شان شینه که یان دابه ش بوو، په رستگا ویران کرا و گه لی خودا راپیچی ولاتانی بیگانه و نامو کران، ریک به و جو ره ی که خودا به لینی دابوو.

پیشتر تیشکمان خسته سهر دهور و پرۆلی ئیسرائیل له پلانی ئاشکراکراوی
پرژگاریدا. له وهرزى سیدا گوتمان:

ئیسرائیل، که خودا به کوره نۆبه ره ی خۆی ناوزه دی ده کات (دهرچوون ۴: ۲۲)،
ده بنه جوړیک له نوینه ری کاهینه تی هه موو جیهان، پیک وه کو ئاده م. سه رنجی
ئه وه بده که یه زدان پیی فهرموون: «ئه گهر ئیوه به ته وای گویم لی بگرن و
په یمانه که م بپاریزن، ئه وا گه نجینه یه کی تایبه ت ده بن بو من له ئیوه هه موو گه لان.
هه رچه نده هه موو زه وی هی منه، به لام ئیوه بو م ده بنه پاشایه تی کاهینان
و نه ته وه یه کی پیروژ.» (دهرچوون ۱۹: ۴-۶). خودا ده یویست که پیروژبوونی
ئیسرائیل ره نگدانه وه ی پیروژبوونی پاشاکه یان بیت: «ده بیت پیروژ بن، چونکه
من پیروژم، یه زدانی په روه ردگار تانم» (لئقییه کان ۱۹: ۲). ئه گهر گه لی ئیسرائیل
متمانه به وشه باشه کانی یه زدان بکات و گوپراه لی بن، ئه وا ده بنه گه لیکی
بی هاوتا که دانای پاشاکه یان به هه موو خه لکی جیهان نیشان ده دن. گه لی
ئیسرائیل به ئه نجامدان و پاراستنی فهران و پاسپارده کانی پاشا، دانای خودا بو
جیهان ده رده خه ن (دواوتار ۴: ۴-۶). (پروانه وه رزی سییه م، پاشا فهران ده دات).

له گه ل به ره وه پیشچوونی چیروکی کتیبی پیروژدا، بینیمان که له و شوینه ی
که ئیسرائیل کهوت و شکستی خوارد، عیسا که نه وه ی راسته قینه ی ئیبراهیمه،
سه لماندی که کوری وه فادار و دلسوژی خودایه. عیسا گه لی بو خۆی کرپییه وه.
وه ئه م گه له، واته کلپساکه ی، که له جوله که و ناجوله که پیکهاتووه، له ریگه ی
باوه پرکردنی به مژده ی مه سیح یه کیان گرتووه. کلپسای خودا دانای خودا له
ئاسماندا ئاشکرا ده کات (ئه فه سووس ۳: ۱۰) و بایه خ و به ها بیهاوتا که ی به جیهان
را ده گه یه تیت. په ترۆسی ئیردراو به م جوړه وه سفی کلپسا ده کات:

«گه لیکی هه لپژێردراون، کاهینی تی شاهانه، نه ته وه یه کی پیروژ، گه لی تایبه تی
خودان، تا کو چاکییه کانی ئه وه رابگه یه نن که بانگی کردوون له تاریکییه وه
بو رووناکییه سهیره که ی. پیشتر گه ل نه بوون، به لام ئیستا گه لی خودان، پیشتر
به زه بیتان وه رنه گرتبوو، به لام ئیستا به زه بیتان وه رگرت» (یه که م په ترۆس ۲: ۹-۱۰).

که واته یه زداناسی به پیی کتیبی پیروژ یارمه تیمان ده دات له وه تیبگه ین که نه

ئەمریکا و نە هیچ ولات و نە تەوہیەکی دیکە ی ئەم جیھانە ئەمرۆ گەلی پیرۆزی خودا نییە؛ بە لکو کلێسا گەلی پیرۆزی خودایە. ئەمریکا شارێک نییە کە لە سەر شاخێک بنیات نرابێت، بە لکو کلێسا ئەو شارە یە کە لە سەر شاخێک بنیات نراوە.

ئەمە یارمەتی کلێساکان دەدات کە خۆیان لەو بۆچوونە هەلە و پووجە بە دوور بگرن کە گوا یە ئەرکی کلێسا ئەو یە ئیش لە سەر چاکبوونە وە ی ئەمریکا یان هەر ولاتێکی دیکە بکەن. لە جێگە ی ئەو، شوێنکە و تەووانی مەسیح تێدەکوژن کە ببنە مایە ی بەرە کە ت بۆ هەموو گەل و نە تەوہە کان لە پێگە ی بڵاوکردنە وە ی مزگینێ مەسیح (کرداری تێردراوان ۸: ۴)، هەر وە هە لە پێگە ی ئەو ی کە وە کو خزمە تکارانی خودا دە ژین (یە کە م پە ترۆس ۱: ۱۳-۱۷) جا ئیدی گرنگ نییە کە خودا لە کوێ نیشته جێ ی کردبێت (کرداری تێردراوان ۱۷: ۲۶).

کلێسای شۆربای چێشتخانە

پامان و سەرنجدان لە تەواوی چیرۆکی کتیبی پیرۆز، یارمەتی کلێساکان دەدات کە باشتر تیشک بخەنە سەر ئەو ی کە خودا تیشکی خستوو تە سەر سە بارە ت بە ئەرکی کلێسا. لە وانە ی یە کە مەدا سەرنجی فەونە ی «کلێسای شۆربای چێشتخانە» مان دا. یارمە تیدانی تێکردنی برسێیە کان، گرنگیدان بە بێنە وایان یان خزمە تکردنی هە ژاران، چ گرفت و کێشە یە کی هە یە؟ مە گەر نابێت باوە پداران هە وڵی کە مکردنە وە ی ئازاری ئەو کە سەنە بە دەن کە لە دە ورو بە ریانن و لە هەر کات و شوێنێ کدا کە دە تەوانن یارمەتی درواسێکە یان بە دەن؟

بێگومان! کلێسای خۆجیبی دە تەوایت ئەم جوړە خزمە تانە لە کارە سەرە کییە کان بێت و کەسانی تاییە ت بۆ دا بێنکردنی ئەم خزمە تی بە زە بییە تەرخان بکات. خزمە تی بە زە بیی دە رفە تیکی زۆر جوانە بۆ دا بێنکردنی پێویستیە سەرە کی و هە نوو کە بییە کان لە کاتی کدا گرنگترین و زەرورترین چارە سەر بە گونا هە باران بناسینیت، کە ئە ویش بریتیە لە پێویستی راستو دروست بوون لە گە ل بە دیھێنەرە پیرۆزە کە مان لە پێگە ی باوە پکردن بە عیسا ی مەسیح.

له وانەى چوارەمدا، ئەمەمان خویندەوہ:

ئەوانەى كە داواكارىيە جىهانىيە كەى مەسىح بۆ تۆبە كەردن رەت دەكەنەوہ، پرووبە پرووى دادوہ رىبە كى توند دەبنەوہ «لە كاتى ئاشكرە كەردنى عىسەى خاوەن شكوۆ لە ئاسمان لە گەل فرىشتە بە تواناكانى لە گەرى ئاگر. سزەى ئەوانە دەدات كە خودا نانسەن و گوپرايەلى پەيامى ئىنجىلى عىسەى خاوەن شكوۆمان نابن» (دووەم سالۆنىكى ۱: ۷-۸). كاتىك كە پاشا دەگەرپىتەوہ، ياخيوونى جىهانى دژى فەمانرەوايىە باش و دروست و پىرۆزە كەى، لەناودەچىت. عىسەى راپىدەگەيەتت كە «ترسنۆك و بىباوەر و قىزەوانان، ھەرەو ھەباكوژ و داوئىپىس و جادووگەر و بىتەرستان، لەگەل ھەموو درۆزنان، بەشيان لە دەرياچەى بە ئاگر و گوگرد داگىرساوە كە مردنى دووەمە» (ئاشكرە كەردن ۲۱: ۶-۸). (پروانە بەشى چوارەم، پاشا دەگەرپىتەوہ).

كەواتە يەزدانناسى بەپىي كىتپى پىرۆز فشارمان دەخاتە سەر كە لەژىر پۆشنايى پۆزى دوايىدا خزمەتەكانى بەزەيى كلپسا ھەلبسەنگىنين. كاتىك كە نان بە برسى دەدەين و جل دەكەينە بەر ھەژاران، دەمانەوېت كە پاشا لەو پۆزەدا بفرموېت: «راستىتان پىدەلپم، ھەرچىيەكتان بۆ يەككە لەم برا بچووكانەم كەردووە، بۆ منتان كەردووە» (مەتا ۲۵: ۴۰).

بەلام دەمانەوېت لەو ھەش دۇنيا بىن كە كلپساكەمان تەنھا شوڤراي بىبەرامبەر بە خەلكى نەبەخشىت، چونكە ئىمە داوامان لىكراوہ كە شتىك بىبەخشىن كە دەتوانىت بۆ ھەتاهەتايە ئاسوودە و تىرت دەكات.

«مرۆف تەنھا بە نان نازىت، بەلكو بە ھەر وشەيەك كە لە دەمى خوداوہ دپتە دەرەوہ» (مەتا ۴: ۴).

ئەم خزمەتە بەزەبىيانە ھەر چەندە باش و بە كەلك بن، ئەم ھەول و تەقەلايانە كە دەبنە ماىەى شكوۆداركەردنى مەسىح، ناىت بىنە جىگرەوہ يان كە مەكەردنەوہى لەپىشىنەبوونى راگە ياندنى ئىنجىل لە ئەركى كلپسادا. تەنھا ئىنجىل ھىزى خودايە بۆ رزگاركەردنى ھەموو ئەوانەى كە باوەر دەھىنن (رۆما ۱: ۱۶). وە تەنھا ئىنجىل دەتوانىت مەترسى ترسناكى ئازارى ھەتاهەتايى نەھىلپت.

یهزدانناسی به پئی کتییی پیروژ یارمه تی کلیسا ده دات که هه میسه ئەم راستییە تالە ی له بهرچاو ون نه پیت.

کلیسای پشتراستکردنه وهی به دره وشتی

کتییی پیروژ باوه پداران ئاگادار ده کاته وه که کۆشش بکه ن و هه وئی به دهسته یئانی پیروژبوون بدن، چونکه به بی پیروژی ناتوانین پهروه ردگار ببینن (عیبرانییه کان ۱۲: ۱۴). به لام به داخه وه ئەمپۆ چه ندین کلیسا له جیهاندا ئەو شتانه پشتراست و په سەند ده کەن که وشە ی خودا به گوناھی ناوزه د کردوو (رۆما ۱: ۳۲؛ یه که م کۆرنسوۆ ۶: ۹- ۱۰).

گه لی خودا داوای لی کراوه که به نوپکردنه وهی بیریان گۆرانکاری به سه ر خویاندا به یئن له جیگه ی ئەوه ی که شیوه ی ئەم دنیا یه وه ربگرن (رۆما ۱۲: ۲). ئەم ئاگادارییه تونده پروبه پرووی کلیسای عیسا ی مه سیح کراوه: «نه جیهانتان خوشبویت، نه ئەو شتانه ی له جیهاندا یه. ئەگه ر یه کیک جیهانی خوشبوئی، ئەوا خوشه ویستی باوکی تیدا نییه» (یه که م یۆحه نا ۲: ۱۵). له گه ل ئەوه شدا چه ندین کلیسا هەن که چه ندین کاری به دره وشتی پشتراست ده کەنه وه و زۆریان به لاهه گرنکه که بینه جیگه ی په سەندی ئەم جیهانه.

یهزدانناسی به پئی کتییی پیروژ یارمه تیمان ده دات ئەوه مان له بیرپیت که ئەرکی کلیسا هه میسه پیچه وانە ی ئەرکی جیهان ده پیت. کلیسای عیسا ی مه سیح له تۆبه کردن و له ئاوه لکیشانی باوه پدارانی مه سیح پیکدییت که هه موو گوناوه کانیان به خشاوون و له تیو خوینی به رخه که دا شو ردراون (رۆما ۶: ۱- ۴). کاتییک که باوه پدارا له پینگه ی باوه رکردن به ئینجیل، وه فا و دلسوۆی خویان بو عیسا ی پاشا دووپات ده کەنه وه، پروبه پرووی جیهان و جهسته و شه یتان ده بنه وه. ئەمه ش واتای ئەوه ده گه په نییت که ئەرکی کلیسا ئاسان ناپیت.

تیمه له وه رزی چواره مدا ئەم راستییە مان پی گوتراوه:

ئەو ئەرکه ی که عیسا به کلیساکانی به خشیوه، زه حمه ته و باج و به های

دهوټ. به باوهر و گوټرايه لټيه وه شوټنكه وتني عيسا، به دلنيايه وه بهرگه گرتني چهوسانه وه و نازارچه شتن له پټناو ئنجيلدا به دواوا ديټ. به لام كاتيک كه باوه پرداران به ئومټدوه چاويان له گه رانه وه ي مه سيح ده بيټ، ته ماشاي رابردوو ده كه ن و نه ويان له بير ده بيټ عيساي مه سيح كه ئيسټا زيندوو بووه ته وه و له سر ته ختي پاشاي دانيشتووه، نه ويش خزمه تكارټيک بوو كه نازاري چه شت و مرد.

عيسا به شوټنكه وتواني فهرموو: «خوزگه ده خوازريټ به وانه ي له پټناوي راستودروستي ده چه وسټيزټنه وه، چونكه شانشيني ئاسمان بوټه وانه. خوزگه ده خوازريټ به ئيوه كاتيک خه لكي جنټوتان پټده دن و ده تانچه وسټيننه وه، له بهر من هه موو جوهر بوختانټيكتان بوټه له ده به ستن. دلخوش و شادمان بن، له بهر نه وه ي له ئاسمان پاداشتتان گوره يه، چونكه پيش ئيوه پيغه مبه رانيشيان ئاوا چهوساندوه ته وه» (مه تا ٥: ١٠-١٢). پوټس دواتر ده نووسټ: «هه موو نه وانه ي ده يانه ويټ به له خواترسييه وه به يه كبوون له گه ل عيساي مه سيح بژين، ده چه وسټيزټنه وه» (دووه م تيموساوس ٣: ١٢). باوه پردارانيش له م جيهانه پر له گوناها دا، وه كو هه موو كه ساني ديکه، نازار ده چيژن. به لام به پيچه وانه ي نه وانه ي كه هيشا له نيو گوناها ده ژين، شوټنكه وتواني عيساي پاشا به لټني سزاي زياتريان له لايه ن جيهانه وه پټدراوه كه دوژمني نه وانه و رقي له پهروه ردگار و دژي گه له كه ي ده وه ستنه وه. (بروانه وه رزي چواره م، پاشا فه رمانه رويي ده كات).

كه واته ئامانجي نه ركي كلټسا برټي نيه له وه رگرتني ده ستخوشي كاتي له م جيهانه يه، به لكو هوټكاري سه ره له داني دلخوشي و شادييه كي زوره له ئاسمان (لوقا ١٥: ٧، ١٠). كه ي ئاسمان دلخوش ده بيټ؟ عيسا فه رمووي: «پټان ده لټيم: به هه مان شيوه، فريشته كاني خودا دلشاد ده بن كاتيک گوناها رټيک توبه ده كات» (لوقا ١٥: ١٠).

توبه كردن پشتكردنه له گونا له نه نجامي به زه يي خودا كه له عيساي مه سيحدا هه يه. كه واته كلټساي مه سيح به خوشه ويستي و بيټيزيه وه له پټناوي جيهان، دژي خودي جيهان ده وه ستټنه وه و داواي ليټ ده كات كه پشت له گونا به كه ن و نه نها باوهر و متمانه به عيساي مه سيح به كه ن، چونكه نه و رټيگا و راستي

و ژيانه، هيچ كه سيك نايهت بو لای باوك له ريگه ی ئه وه وه نه بيت (يوحنا ۱۴: ۶). يه كه م داواكارى عيسا له جيهان برىتى بوو له توبه كردن: «كات كه هاتووه ته دى و پاشايه تى خودا نزيك بووه ته وه. توبه بكهن، باوهر به م مزگينيه بهين» (مهرقوس ۱: ۱۵). عيسا هاته سهر زهوى بو ئه وهى گوناهاران پرگار بكات و بانگهيش تيان بكات بو توبه كردن. «نه هاتووم راستودروستان بانگهيش ت بكم، بهلكو گوناهاران بو توبه كردن» (لوقا ۵: ۳۲).

كهواته جيگه ی سهرسامى نيه كه ههر كه شوينكه وتوانى مه سيح پوحي پيروزيان له جهژنى په نجا يه ميندا وهرگرت، په ترؤس و كلتسا تازه له داى كبوو كه ی ئورشه ليم ده بو داوايان له گوناهاران بكر دبا كه توبه بكهن و باوهر بهين (كردارى نيردراوان ۲: ۳۷-۴۱؛ ۳: ۱۹؛ ۸: ۲۲؛ ۲۶: ۲۰). ئيستا خودا «فه رمان ده دات به هه موو كه سيك و له هه موو شوينيك كه توبه بكهن» (كردارى نيردراوان ۱۷: ۳۰). ئيمه وه كو باليوز، له جيگه ی مه سيح داوا له جيهان ده كه ين كه «له گه ل خودا ئاشت بنه وه» (دووه م كوورنسوس ۵: ۲۰).

كلتسا خو جيبه كان باليوزخانه ی ئينجیلی پيروزن. ده بيت ئه ركى سهره كى ئيمه پيكهاتيب ت له راگه ياندى مزگينى مه سيح و داوا كردن له گوناهاران كه توبه بكهن وه هاوكات ئه وه شمان له بير بيت كه ئيمه ش خو مان ته نها له ريگه ی نيمه تى خودا وه پرگار مان بووه. «جا هه نديكتان به م شيوه يه بوون. به لام شو رانه وه و پيروزكران و بيتاوان كراون به ناوى عيسا ي مه سيحى خاوه ن شكو و پوحي خودامان» (يه كه م كوورنسوس ۶: ۱۱).

په يوه ندى نيوان يه زداناسى به پيى كتيبي پيروز و ئه ركى كلتسا

وه كو ده بينيت، چو نيه تى روانين و مامه له كردنت له گه ل چيروكى كتيبي پيروزدا به ته واوى كار ده كاته سهر ئه ركى كلتسا. گرنگه كه سهرنجى ئه م خاله بده يت، چونكه كار يگه رى ده بيت له سهر فيركردنى وشه ی خودا له لايه ن كلتسا كه وته وه (بروانه وه رزى پينجه م)، بودجه ی كلتسا كه ت، ورده كارى ئيش و كارى قه شه كه ت، هه روه ها كار ده كاته سهر چو نيه تى ژيانى باوهر داران له ته واوى هه فته دا.

با ديسان بير له و چيروكه بكه ينه وه كه له وه رزى سييه م و چواره مدا بينيمان.

به پئی بابه ته بنه ره تیبه که ی چیرۆکه که، کلێسا چ ئه رکیکی له سه ر شانه؟ ده توانین به دوو ریگه وه لآمی ئه و پرسیاره بدهینه وه به پشت به ستق به دوو ساتی ژیا نی کلێسا وه: کاتیک که کلێسا کۆ ده بیته وه و کاتیک که په رشوبلاو ده بیته وه؟ که واته ئه رکی سه ره کی کلێسا چیه؟ عیسا ده فه رمو ی ت:

«هه موو ده سه لاتیکم له ئاسمان و له سه ر زه وی درا وه تی. که واته برۆن، هه موو نه ته وه کان بکه نه قوتابی، به ناوی باوک و کوپ و پوچی پیروژ له ئاویان هه لیکیشن، فیریان بکه ن با کار بکه ن به هه موو ئه و شتانه ی که رامسپاردوون. دلنیا بن من هه موو پوژی ک له گه لئانم، هه تا کۆتایی زه مان» (مه تا ۲۸: ۱۸ - ۲۰).

وه کو ده بینین له ئه رکه مه زنه که دا، عیسا داوا له قوتابییه کانی ده کات که گه لانی دیکه بکه نه قوتابی و خو شیان بنه قوتابی.^{۱۰}

که واته یه که م و گرنگترین ئه رکی ئیمه بریتییه له به قوتابی کردنی هه موو نه ته وه کان. کاتیک خوشک و بریا ن کۆ ده بنه وه، ده بی ت ئه رک و خزمه تی به قوتابی کردن بکه ی نه کار و ئیشی سه ره کیمان.

کاتیک کلێسا کۆ ده بیته وه، کۆمه له ی گه لی خودا له ده وری وشه ی خودا کۆ ده بنه وه. ئیمه وشه ی خودا ده خو ینینه وه، پرایده گه یه نین، له نو یژ و نزا و گۆرانییه رو حیه کاندایه کاریدینین، وه له پو ره سمی له ئاوه لکیشان و خوانی په ره ردگاردا وشه که «ده بینین».^{۱۱} کاتیک که کۆ ده بینه وه، ده بی ت تیشک بخه ی نه سه ر را گه یاندنی مه سیح له هه موو کتیبی پیروژ، چونکه «باوه ر به بیسته نه بیستیش به وشه ی مه سیحه» (پو ما ۱۰: ۱۷). ده بی ت قه شه کان هه ول بو ئه مه بده ن:

«ئاماده کردنی گه لی پیروزی خو ی بو کاری خزمه ت، بو بنیادنانی جه سته ی

۱۰ بو زانباریه کی ته واو له سه ر ئه م بابه ته بروانه ئه م په رتو که:

Jonathan Leeman, "The Soteriological Mission," in Four Views on the Church's Mission, Ed. Jason (S. Sexton (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2017

Mark Dever and Paul Alexander, The Deliberate Church: Building Your Ministry on the Gos- ۱۶ pel (Wheaton, IL: Crossway, 2005), 81- 86

مه‌سیح، هه‌تا هه‌موومان بگه‌ین به‌یه‌کیتی باوه‌ر و ناسینی کو‌ری خودا، بیینه‌ مرۆفئیکی پیگه‌یشتوو، بگه‌ینه‌ ئەندازه‌ی ته‌واوی پرییتی مه‌سیح. بو‌ ئەوه‌ی له‌مه‌ولا ساوا نه‌بین، شیواو و هه‌لگیراو به‌هه‌موو بایه‌کی فی‌کردن، به‌ فی‌لی خه‌لکی، به‌ مه‌کر به‌ره‌و چه‌واشه‌ی ته‌له‌که‌بازی» (ئه‌فه‌سۆس ۴: ۱۲-۱۴).

کاتیک که‌ کلێسا کو‌ ده‌بیته‌وه، پێویسته‌ ئەندامییتی کلێسا به‌ جدی وه‌ربرگین، چونکه‌ گو‌پرایه‌ل‌بوون له‌و فه‌رمانانه‌ی مه‌سیح له‌خو‌ ده‌گریت که‌ سه‌باره‌ت به‌ له‌ئاوه‌ل‌کیشان و خوانی په‌روه‌ردگاره‌. به‌ باشی به‌پۆه‌بردنی پۆره‌سمه‌ ئاینییه‌کانی کیتی پیرو‌ژ هاوشانی به‌رپرسیاریه‌تی وه‌رگرتنی ئەندامی نو‌ی و جیه‌جیک‌کردنی نه‌زم و ری‌کخستنی کلێسایه‌ (مه‌تا ۱۸: ۱۵-۱۷؛ یه‌که‌م کو‌رنسۆس ۵: ۱-۱۳). کلێسای کو‌بووه‌وه‌ که‌ تایبه‌ت و پیرو‌ژ و جیاوازه‌ له‌ جیهان، خو‌شه‌ویستییه‌کی رۆحی به‌رامبه‌ر یه‌کتر ده‌رده‌ب‌رن که‌ سه‌رچاوه‌که‌ی له‌ ئینجیلی پیرو‌ژه‌وه‌یه، بو‌ ئەوه‌ی به‌ نیعمه‌تی خودا جیهان به‌ره‌و مه‌سیح بیه‌ن. «به‌مه‌ هه‌موو خه‌لک ده‌زانن که‌ قوتابی منن، ئەگه‌ر خو‌شه‌ویستیتان بو‌ یه‌کتری هه‌بی‌ت» (یوحنا ۱۳: ۳۵).

یه‌که‌م ئەرکی سه‌ره‌کی ئی‌مه‌ ئەوه‌یه‌ که‌ قوتابی بو‌ پاشا زیندوو‌بووه‌وه‌که‌مان دروست بکه‌ین، له‌ ری‌گه‌ی مزگینیه‌که‌ی و به‌ هی‌زی رۆحی پیرو‌ژی، بو‌ شکۆی خودای باوک.

دووه‌م ئەرکی سه‌ره‌کی ئی‌مه‌ ئەوه‌یه‌ که‌ خو‌مان بیینه‌ قوتابی. ئەمه‌ ئەو شته‌یه‌ که‌ داوامان لیکراوه‌ ته‌واوی رۆژانی هه‌فته‌ ئەنجامی بده‌ین، هه‌م به‌ ته‌نها و هه‌م له‌گه‌ل ئەندامانی دیکه‌ی کلێسادا.

کاتیک که‌ کلێسا په‌رشوبلاو ده‌بیته‌وه، ده‌بی‌ت هه‌ول بده‌ین که‌ بیینه‌ قوتابی عیسا و په‌یامی رزگاری نیعمه‌تی خودا بلاو بکه‌ینه‌وه‌ بو‌ هه‌ر شو‌ئینیک که‌ ده‌چین، چونکه‌ «هه‌رکه‌سیک به‌ ناوی یه‌زدانه‌وه‌ بی‌پاریته‌وه‌ رزگاری ده‌بی‌ت» (رۆما ۱۰: ۱۳). ئی‌مه‌ نو‌یژ ده‌که‌ین و له‌ په‌روه‌ردگار ده‌پاریینه‌وه‌ که‌ خیزان و هاو‌ری و دراوس‌ی و هاوکاره‌ بی‌ باوه‌ره‌که‌مان رزگار بکات (رۆما ۱۰: ۱). ئی‌مه‌ بو‌یرانه‌ و بی‌فیزانه‌ وشه‌ی راستی راده‌گه‌یه‌نین که‌ مزگینیی رزگاریمانه‌، چونکه‌ دیسان «باوه‌ر به‌ بیستنه‌، بیستنی‌ش به‌ وشه‌ی مه‌سیحه‌» (رۆما ۱۰: ۱۷)، وه‌ له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌ ته‌نها ئینجیل

«هیزی خودایه بوّ پرزگار بونوی هه موو ئه وانه ی باوهر ده هیئن، یه کهم جار بوّ جوله که ئینجا بوّ ناجوله که» (رۆما ۱: ۱۶).

کاتیک که کلّیسا په رشوبلاو ده بیته وه، هه موو ئه رکه جیاوازه کائمان وه کو ریگیاه که بوّ شکۆدار کردنی پاشاکه مان به کاردینین. ئه مه ش واتای ئه وه ده گه یه نیت که ده بیته له هه موو لایه نه کانی ژیا ئمان په روه ردگار و دراوسیکه مان خوش بویت. بوون به قوتابی عیسی پاشا، واته گرنه که له کوپی، تو له پیناو شکۆدار کردنی ئه ودا ده ژیت و ئیش بوّ ئه وه ده که یته. «ههر چیه که ده کهن، به دل بیکه ن، وه ک بوّ مه سیح بیته، نه ک بوّ خه لکی، بزانه له لایه ن مه سیحه وه پاداشتی میرات وه رده گرن، چونکه خزمه تی مه سیحی خاوه ن شکۆ ده کهن» (کۆلۆسی ۳: ۲۳-۲۴). ئه م هه ول و ته قه لایانه به ته نها ئه نجام نادرین، به لکو وه کو به شیک له کۆمه له ی باوهر دارانی کلّیسا خو جیبیه که هه لده ستن به ئه نجامدانی.

هه ولدان بوّ بوون به قوتابی مه سیح واته دانان به گرنه گی و بایه خی خیزان له کاتیکدا نایکه یه نه بت و نمونه ی ژیا ئمان. هه روه ها بوون به قوتابی مه سیح واته گرنه گیدان به داد په روه ری و سیاسه ت به شیواژیک که دل سوژ و وریای ئه وه بین که ویژدانی خوشک و برایی باوهر دارمان نه به ستینه وه به بابه تی لایه نگری و کرده ییه وه.

له هه موو شتیکدا، بوون به قوتابی مه سیح واته هه ولدان و تیکۆشان بوّ شکۆدار کردنی خودا له ریگه ی ئه نجامدانی کاری چاکه و شکۆدار کردنی مه سیح له هه موو کاروباریکدا. په ترۆس ده لیته:

«با له نیو بیباوه راندا ره وشته تان باش بیته، تا کو کاتیک بوختانتان پی ده کهن گویا ئیه به دکارن، کرده وه چاکه کانتان بینن و له رۆژی به سه ر کرده وه ی خوداش ئه وان شکۆداری بکه ن. له بهر مه سیحی بالاده ست ملکه چی هه موو ده زگایه کی مروّفانه بن: بوّ پاشا وه ک ده سه لاتدار، یان بوّ پاریزگاران وه ک نیردراوی ئه وه بوّ سزادانی به دکاران و ستایشی چاکه کاران، چونکه خواستی خودا ئاوايه، به چاکه کاری نه زانی گیله کان بیده نگ بکه ن. وه ک مروّفی ئازاد بژین، به لام نه ک

ئازادی پەردەى بەدکاری بێت، بەلکو وەک بەندەى خودا بژین. ڕێز لە ھەمووان بگرن، ھاوباوەرانتان خۆشبوی، لە خودا بترسن، ڕێز لە پاشا بگرن» (یەكەم پەترووس ٢: ١٢-١٧).

بەم ڕیگا و شیوازانه، کلێسای مەسیح، جا ئیدی کۆبوووه بن یان پەرشوبلاو بن، ھەوڵ دەدەن گەلانی دیکە بکەنە قوتابی و خۆیانیش قوتابی بن، ھەتا ئەو کاتەى کە عیسا دەگەرێتەو ھەر زەوی و پەری دەکات لە زانیاری شکۆمەندییە کەى.

دهره نجام

ده کړيټ سهرنجی شتیکی شکودار و جوان نه دهین، ته نانه ت کاتیک که له بهر چا ومانه.

له ۲۰۰۷/۱/۱۲ گه نجیک له ویستگهی میتروی (واشنگتن دی سی) له (لی ئینفون پلازا) هاته دهره وه و له تهنیشت ته نه که یه کی خوّل دانیشت. گه نجه که تیشیرت و کابوی له بهر بوو، هه وه ها کلاویکی به یسبو لیشی له سهر بوو. له ناو جانتا که یدا که مانچه یه کی دهره یینا و پرووی جانتا که ی به کراوه یی کرده خه لکی و دهستی کرد به ژه نینی مؤسیقا.

کات میتر ۷:۵۱ ی به یانی پوژی هه نینی بوو، که قهره بالغترین کاتی پوژه. گه نجه که مانچه ژه نه که چل و سئ خوله ک شهش پارچه مؤسیقای کلاسیکی ژه نی، له کاتیکدا نزیکه ی ۱۱۰۰ که س له بهر ده میدا تیپه ر ده بوون. ئایا هیچ کام له و که سانه پراوه ستان بو ژه وه ی چیژ له مؤسیقا که وه ربگرن؟

که مانچه ژه نیک له دهره وه ی ویستگهی میتر و که پالی به دیواریکه وه داوه، مؤسیقا ژه نیکی ئاسایی نه بوو. ناوی ژه و که سه (جاشوا بیل) بوو، که یه کیک بوو له باشتین مؤسیقا ژه نه کلاسیکه کانی جیهان. ژه و له ته مه نی چوار سالیدا به هره و توانای تابه تی له بواری مؤسیقادا هه بوو، که ئیستا بلیمه تی ژه و بواره یه. ژه و هو لی کو نسیرته کان له جیهاندا پر ده کات له ئاماده بووان. پارچه مؤسیقا کانی بیل له و به یانییه دا، زور له سه رووی ئاساییه وه بوو.

بیل له و چل و سئ خوله که دا پارچه مؤسیقای ناوازه ی ژه نی که بو ماوه ی چه ندین سه ده ماونه ته وه، که یه کیک بوون له جوانترین ژه و پارچه مؤسیقایانه ی که هه تا ئیستا نو سرون. وه ژه و مؤسیقا جوانانه ی به یه کیک له به هادارترین ژه و که مانچانه ی که هه تا ئیستا دروست کرابیت. که مانچه که ی بیل له براندی سترادیقاریوس بوو که له سالی ۱۷۱۳ ز. دروست کراوه و به ها که ی سی ملیون و نیو دو لاری ئه مریکیه.

ژه و به یانییه ی پوژی هه نییه له سالی ۲۰۰۷، زیاتر له هه زار که س بلیتی

خوږايان بو ږيزی په که می کونسیرتیکی جوان پیدرابوو که په کیک له باشتړین
مؤسیقاژنه کانی جیهان به ږیوهی ده برد - به لام نه گهر چاوی بینین و گوئی
بیستیان هه بووایه بو ښه وهی بیانتوانیبا چیژ له و شانازییه سه رسوره پنه ره
وه برگرن. به لام نه وانه ی که له ویستگه ی میترۆکه دا راوه ستان و چیژیان له
مؤسیقا مه زنه که ی بیل وه رگرت، ژماره یان له په نجه کانی ده ست تینه ده په ږین.^{۱۷}

تیمه هه موومان ږوبه ږووی حاله تی له و شیوه یه بووینه ته وه. سه رقالبوون به
ژیان و په لاماردانی پیداو یستیه کان و ژیانی به بی وچان هه تا ښه و کاته ی که له
هیژ و توانا ده که ویت، ده کریت به بی ښه وهی که همانه ویت کاریگه ری له سه رمان
هه بیت و له ښاست بینینی ښه وهی که به راستی گرنگ و جوان و به هاداره
کوږمان بکات، ته نانه ت نه گهر ږیک له به رچاویشمان بیت. ژیان له م جیهانه ږ
له گونا هه دا، ده توانیت به ښاسانی وا له دلمان بکات که هه ست به شته جوان و
سه رسوره پنه ره کان نه که ین، ته نانه ت کاتیک که شانازی بینینی شتیکی زور مه زن
و تاییه ت و جوامان هه یه.

من (نیک) هه ندیک جار له کاتی خویندنه وهی کتیبی ږیروزدا به م جوړه م
به سه ردیت. له وانه یه توش وات به سه ر هاتییت. ته نانه ت ده زمانم که وشه ی
خودایه (زه بووره کان ۱۹: ۱۰)، به لام زور جار که دیته سه ر جیهه چیکردن و کردار،
باوه ږکردن پیی کاریکی ښاسان نییه. ښه و شکو و مه زنییه له ده ست ده دم که
ږیک له به رچاومه. ناتوانم بوه ستم و به پشوو دریژی و نویژوهه گوئی له سه مفونیا
و ښاوازی کتیبی ږیروز بگرم.

بویه، به بیفیزییه وه ښومیدی ښه وه ده خوازین و له یه زدان ده ږاږینه وه که له
کاتی خویندنه وهی ښه م په رتووکه دا، شانازی بیوینه ی ښه وهی که ده توانیت عیسی
مه سیح بنا سیت و خوشبویت، تام کردبیت و بینیییت له کاتیکدا له نیو ته واوی
نوو سراهه ږیروزه کانداهه رکه وتووه. نویژ ده که ین که زیاتر له وه تیگه یشتبیتیت که
بوچی یه زداناسی به پیی کتیبی ږیروز ښه ونده پویست و گرنگه. عیسی مه سیح
سه رچاوه ی هه موو به رکه ته کانه، وه یه زداناسی به پیی کتیبی ږیروز نه خشه یه که
که یارمه تیت ده دات و ده مانگه یه نیتته ښه و سه رچاوه به رده وام و نه ږوایه. ږوچی

پیرۆز کهم کهم یارمه تیمان دەدات ئەوه ببینین که چۆن نه خشه ی شکۆداری کتیبی پیرۆز به ره و پاشای هه ستاوه و ده سه لاتدارمان ده بات، ههروه ها وا ده کات که درک به وه بکه ین که پاشا له رینگه ی خوینی پیرۆزیه وه گه لیکه ی به مه به سته ی شکۆدارکردن و ستایشی خو ی کرپیه وه.

ئومید ده خوازین و نوێژ ده که ین که چاو و بیر ی ئیمه ش وه کو ئەو قوتاببیانه ی سه ر رینگه ی ئەمواس بکرپته وه (لوقا ۲۴: ۳۱، ۴۵) بو ئەوه ی عیسا له هه موو نووسراوه پیرۆزه کاندای بناسینه وه تا کو هه موومان له قوولایی دلمانه وه له ته واوی کتیبی پیرۆزدا خو شمان بویت (لوقا ۲۴: ۳۲). پاشاکه ی ئیمه له وه که متری شایان نییه.

په ترۆسی نێردراو له یه کهم نامه یدا ده نووسیت:

«ئهو پێغه مبه رانه ی که پێشبینیان کرد له سه ر ئەو نبعمه ته ی که خودا بو ئیوه ی ئاماده کردبوو، به وردی لیکۆلینه وه یان له بابته ی ئەو رزگاربوونه کرد و به دوایدا گه ران، رۆحی مه سیح که تییاندا بوو، ئاگاداری ده کردنه وه سه به رته به ئازاره کانی مه سیح و ئەو شکۆداربوونه ی له دوای ئازاره کانه وه دیت، هه ولیان ده دا که بزانی رۆحی پیرۆز ئامازه به چی ده کات له باره ی کاتی روودانه که ی یان باروودۆخی جیهان له کاتی روودانه که ی. بۆیان ئاشکرا کرا که په یامه که بو خو یان نه بوو، به لکو بو ئیوه بوو، واته رووداوه کان له سه رده می ئیوه رووده ده ن. ئیستا پیتان راگه یه نرا به هو ی ئەوانه ی مزگینیان پێ به خشین به یارمه ته ی رۆحی پیرۆز، که له ئاسمانه وه نێردراوه. ئەمانه ئەو رووداوانه ن که فریشته کانیش به په رو شن لیان ورد ببنه وه» (یه کهم په ترۆس ۱: ۱۰-۱۲).

ئهو رزگارییه شکۆداره ی که به هو ی مه سیحه وه هه مانه، له لایه ن پێغه مبه رانه ی خوداوه له په یمانی کوندا پێشبینی بو کراوه و له کاتی ئیستادا کیشمه کیشی توندی نیوان فریشته کانی خودایه. به وردی بیر له وه پێگه پر له شانازییه بکه وه که به هو ی مه سیحه وه هه ته! پاشان به پشت به ستن به رۆحی خودا، به رده وام به وه پهری بیفیزی و نوێژه وه جیهانی جوانی خودا بگه رپێ بو ئەوه ی ده وله مند ی زیاتری شکۆی نبعمه ته ی خودا له مه سیحدا بدۆزیته وه.

نمونه‌ی زیاتری یه‌زدانناسی به‌پیی کتییی پیروژ

کاتیک من (نیک) فی‌ر شتیکی نوی ده‌بم، زوربه‌ی کات ده‌لیم: «تکایه نیشانم بده، ته‌نھا پیم مه‌لی.» له خواره‌وه کومه‌لئیک نمونه‌ی یه‌زدانناسی به‌پیی کتییی پیروژ ده‌بینیت، که له ژانره جیاوازه‌کانی کتییی پیروژه‌وه وه‌رگیراون. دواي ئه‌وه‌ی که هه‌ر یه‌که‌یان به‌کورتی له کۆنتیکستی خویان داده‌نیم، نیشانته‌ده‌م که چۆن یه‌زدانناسی به‌پیی کتییی پیروژ یارمه‌تی روونکردنه‌وه‌ی ده‌ق ده‌دات به‌شپوه‌یه‌ک که مه‌سیح ناوه‌ند و چه‌قی بابته‌که‌ بیت.

یه‌که‌م جار سه‌رنجی سی ده‌قی په‌یمانی کۆن ده‌ده‌ین، دواتر سی ده‌قی په‌یمانی نوی بو ئه‌وه‌ی که چۆن ده‌بیت ئه‌گه‌ر بیتو له ریگه‌ی لئینز و هاوینه‌ی یه‌زدانناسی به‌پیی کتییی پیروژه‌وه بیخوینینه‌وه و لئی تیگه‌ین.

«له‌شار به‌ره‌که‌تدار ده‌بن» (دواوتار ۲۸: ۱-۶)

بینیمان که ده‌قی به‌بی کۆنتیکستی بیانوه‌ینانه‌وه‌یه بو به‌کاره‌ینانی ئایه‌ت و ده‌قیکی دیاریکراو به‌بی له‌به‌رچاوغرتنی بازنه و هه‌لوئستی ده‌ق. به‌واتایه‌کی دیکه، ئه‌گه‌ر ده‌قیکی کتییی پیروژ به‌بی له‌به‌رچاوغرتنی کۆنتیکسته‌که‌ی لئیکبده‌ینه‌وه، ئه‌وا وا ده‌که‌ین شتیکی بلیت که له‌پراستیدا نایلیت. بو نمونه، با پروانینه ئه‌م کۆتا ئایه‌تانه‌ی سپاره‌ی دواوتار:

«ئه‌گه‌ر گوپراه‌لی یه‌زدانی په‌روه‌ردگارتان بوون، هه‌تا ئاگاداربن که کار به‌هه‌موو فه‌رمانه‌کانی بکه‌ن، که من ئه‌م‌پرو فه‌رمانتان پین ده‌که‌م، ئه‌وا یه‌زدانی په‌روه‌ردگارتان له سه‌رووی هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانی سه‌ر زه‌ویتان داده‌نیت. هه‌موو ئه‌م به‌ره‌که‌تانه‌تان دیته‌سه‌ر و پیتان ده‌گات، ئه‌گه‌ر گوپراه‌لی یه‌زدانی په‌روه‌ردگارتان بوون: له‌شار به‌ره‌که‌تدار ده‌بن و له‌ده‌شتوده‌ریش به‌ره‌که‌تدار ده‌بن. به‌ری سکتان و به‌روبوومی زه‌وییه‌که‌تان به‌ره‌که‌تدار ده‌بن، به‌ری ئاژه‌له‌مالیه‌کانیشتان، گوپره‌که‌ی گاگه‌له‌که‌تان و کاريله و به‌رخ‌ی میگه‌له‌که‌تان. سه‌به‌ته

و ته شتی هه ویرتان به ره که تدار ده بیّت. له چوونه ژووره وه تان به ره که تدار ده بن و له هاتنه ده ره وه شتان به ره که تدار ده بن» (دواوتار ۲۸: ۱-۶).

مامۆستایانی ئینجیلی خوشگوزهرانی له وانیه واتای ئەم ده قه بشیۆین و بلّین: «خودا به لّینی به ره که تدار بوونت پّی ده دات! خودا به لّین ده دات که بهرز و بلّندت بکات. به لّین ده دات که به ره که ت به سه رتدا ده پرژیت. ههروه ها به لّین ده دات که له نیو شار و له ئیشه که شتدا به ره که تدار ده بیت. ههروه ها به لّینی ئەوهش ده دات که مندالّه کانت و به رو بوومی زهوی و نازّه له کانیش ت به ره که تدار ده بن. تاکه شتیک که پّیوسته بیکهیت ئەوهیه که گوپراهی لّی یه زدان بیت و هه موو فه رمانه کانی جیبه جی بکهیت، ئینجا له لایه نی کۆمه لایه تی و جه سته یی و ئابووریه وه به ره که تدار ده بیت! ئیستا ده توانیت بیته خاوه نی ئەم ژبانه به ره که تداره. ته نها پّیوسته گوپراهی لّی یه زدان بیت».

ده بیّت سه رنجی ئەوه بدهین که ئەم ده قه به روونی په یوه ندییه کی توندوتۆل له نیوان گوپراهی لّی و به ره که تدا دروست ده کات. ئە گه ر گوپراهی لّ نه بیت، ئەوا به ره که تدار نابیت. به لّام له گه لّ روونبوونه وه ی زیاتری چیرۆکی گه لی ئیسراییل، ده بینین که گوپراهی لّی یه زدان نابن. خو ت ده توانیت سپاره ی دواوتار بخوینیت وه. هه ر قه شه و وتار بیژیک ئینجیلی خوشگوزهرانی له م ده قه دا بینیت، ئەوا چاوی له ئاست کۆنتیکست و چیرۆکی کتیبی پیروژدا نووقاندوه.

یه زدان ناسی به پّی کتیبی پیروژ چۆن یارمه تیمان ده دات که دلسۆزانه ئەم ده قه لیکبدهینه وه؟ با یه که م جار سه رنجی کۆنتیکستی په یمانی ده قه که بدهین. له (دواوتار ۲۸)، موسا داوا له گه لی ئیسراییل ده کات که گوپراهی لّی وشه ی خودا بن به هوی ئەو په یمانه ی خودا له شاخی سینا له گه لیان به ستی. موسا هاوکات به ره که ته کانی گوپراهی لّی (۲۸: ۱-۱۴) و نه فره ته تۆقینه ره کانی سه ریچیکردنی (۲۸: ۱۵-۶۸) خسته به رده میان.

سه رنجی ئەوه بدهن که چۆن موسا به به راورد به به ره که ته کان، کاتیک ی زۆرتری له باسکردنی نه فره ته کاندایه سه ر بردوه. ئەمه ده ریده خات که خودی موساش دنیایه بووه له وه ی که گه لی ئیسراییل له دوا ی مردنی ئەو گوپراهی لّی

یەزدان دەبن، جا ئیدی با باسی دواى ئەو کاتە نەکەین کە یەشوع دەیانباتە نێو خاکی بەلێندراوێه. لەپراستیدا، کاتیک موسا تەماشای داها تووی نزیکى ئیسراىلى کرد، سەرپێچى و بپەرستى و پراپێچکردنى بینى - دلسۆزبوون و بەرەکەت و خۆشگوزەرانى نەبینى.

کاتیک کە موسا زیندوو بوو، گەلى ئیسراىلى گۆپراپەلى فەرمانى یەزدانىان نەدە کرد. بۆچى ئەمە دەبیت لەدواى مردنى موسا گۆرانکارى بەسەر بىت؟ یەزدان تەنانت ئەوێ بە موسا گوت کە گەلى ئیسراىلى بەزوویى لە پێگەى سەرپێچى و بپەرستىیەو ئەو پەیمانە دەشکێن کە لە شاخى سینا لەگەڵیان بەستى: «ئەو تەو لێ گەل باو پیرانت سەردە نیتەو، جا ئەم گەلە هەل دەستى و لەشفرۆشى لەگەل خوداوە نەدە بێگانەکانى ئەو خاکە دەکەن کە دەچنە ناوى. ئەوان وازم لى دەهینن و ئەو پەیمانەم دەشکێن کە لەگەڵیان بەستومە» (دواوتار ۳۱: ۱۶؛ ۳۱: ۲۴ - ۲۹).

کۆنتیکستى ئەم دەقە بەروونى پیمان دەبیت کە گەلى ئیسراىلى گۆپراپەلى پەیمانى خودا نابن و ناتوانن.

هەر وەها ئیمەش ناتوانین! ئیمەش وەکو ئەوان بەر نەفرەتى خودا کە وتووین، نەک بەرە کە تەکانى. شەرعیەتى یەزدان داواى گۆپراپەلى تەواو دەکات، بەلام نیهت و خواستى دلى گەلى ئیسراىلى و ئیمەش پەرە لە گوناو و حەزى لە خراپەى (پەیدا بوون ۶: ۵؛ ۸: ۲۱؛ دواوتار ۳۱: ۲۱). تاکە ئومىدى ئیمە بۆ بە دەست هێنانى بەرە کەت ئەوێ کە کەسێکى دیکە بە تەواوى گۆپراپەل بىت کە ئیمە نەمانتوانى، و ئەو نەفرەتە هەلبگریت کە ئیمە بەهوى سەرپێچیمانەو شایانى بووین، هەر وەها دلى نویمان پى بەخشیت تاکو گۆپراپەلى فەرمانەکانى خودا بین و جیبە جیبان بکەین.

موسا دەیزانى کە گەلى خودا پێوستیە کى زۆریان بە پەیمانیکى نوێه. وە لە پراستیدا (دواوتار ۲۹ - ۳۰) بەتایهتى باسى ئەو دەکات! موسا بە ئومىدەو چاوى لە داها تووی دوور دەکرد: «یەزدانى پەرور دگارتان دلى خۆتان و دلى نەو کەتان خەتەنە دەکات، تاکو یەزدانى پەرور دگارتان پەر بە دل و لە ناختانەو خۆشبویت بۆ

ئەوھى بژىن» (دواوتار ۳۰: ۶؛ يەرميا ۳۱: ۳۳؛ ۳۲: ۳۹-۴۰؛ حزقیئیل ۱۱: ۱۹؛ ۳۶: ۲۶-۲۷؛ کۆلۆسى ۲: ۱۱). خودا لە داھاتوودا پەيمانىكى نوێ لەگەڵ گەلەكەيدا دادەمەزرێنیت.

هەوالمى خۆشترى زياتر بەرپۆهيه! كەسيك ديت، پيغەمبەريكى وه كو موسا (دواوتار ۱۸: ۱۵، ۱۸؛ لۆقا ۷: ۱۶) كە بە تەواوى دل و گيان و بير و هيژهوه گوپرايه لى يەزدان دەبيت؛ داواكارىيه كانى شەريعت ديتتە دى (مەتا ۵: ۱۷)؛ بەرەكەتى پەيمانىكى نوێ بۆ گەلەكەى دەستەبەر دەكات (لۆقا ۲۲: ۲۰). ناوى عيسا دەبيت.

بەلام بۆ ئەوھى عيسا بتوانيت ئەم بەرەكەتانه بۆ گەلەكەى مسۆگەر بكات، دەبوا بەرگەى نەفرەتى ئەوانى بگرتبا. پۆلس لە نامەكەيدا بۆ گەلاتيا، ئاماژە بە (دواوتار ۲۷: ۲۶) دەكات و دەليت: «هەموو ئەوانەى پشت بە کردارى شەريعت دەبەستن، لەژير نەفرەتن، چونكە نووسراوه: هەركەسيك لە هەموو نووسراوى پەرتووكەكانى تەورات نەچەسپيت بۆ پەپرەوكردن، نەفرەت ليكراوه» (گەلاتيا ۳: ۱۰).

بۆيە پۆلس دەليت، عيساى مەسيحى راستودروست لەسەر خاچ لە جیگەى ئيمە حوكم درا: «مەسيح ئيمەى لە نەفرەتى شەريعت كړييهوه، بەوھى لە پيناوماندا بووه نەفرەت، چونكە نووسراوه: هەركەسيك لەسەر دار هەلبواسریت نەفرەت ليكراوه. ئەو ئيمەى كړييهوه بۆ ئەوھى لە رېگەى عيساى مەسيحەوه بەرەكەتى ئيبراھيم بۆ نەتەوھەكان بيت، تاكو بەھۆى باوھرەوھ بەليني رۆحى پيرۆز بەدەستبھيئين» (گەلاتيا ۳: ۱۳-۱۴).

ئينجىلى خۆشگوزەرانى و پەيامە ھەلە و پووجەكانى ديكە وا دەكەن كە خۆت بەكەيتە كارەكتەرى سەرەكى كتيبي پيرۆز، بەلام لەراستيدا ھەمووى سەبارەت بە مەسيحە.

«خودا لەسەر تەختى پيرۆزى خۆى دادەنيشيت» (زەبوورەكان ۴۷: ۸)

لە وەرزی سن و چوار، بابەتى بەرجەستە و گرنكى پاشابوونى خودامان لە كتيبي پيرۆزدا بينى. بۆ ھوونە، پروانە ئەم ئايەتانهى سيارەى زەبوورەكان:

«خودا پاشایه تی نه ته وه کان ده کات،

خودا له سهر ته ختی پیروزی خوئی داده نیشیت» (زه بووره کان ۴۷: ۸).

(زه بووره کان ۴۷) داواکارییه که بو هه موو جیهان، «بو هه موو گه لان» که به خووشییه وه ستایشی یه زدان بکه ن (۴۷: ۱). بوچی؟

«چونکه یه زدانی هه ره بهرز به سامه،

پاشایه کی گه وره یه به سهر هه موو زه وییه وه» (زه بووره کان ۴۷: ۲).

ده بیّت هه موو زه وی ستایشی یه زدان بکه ن چونکه نه و گه وره ترین و مه زنترین پاشای سهرتاسه ری زه وییه. ئیمه هه مان پیکهاته له (زه بووره کان ۴۷: ۶-۷) ده بینین. ئایه تی شهش داواکارییه بو گوتنی هۆراوه ی ستایش و ئایه تی هوت باسی هۆکاره که ی ده کات: «چونکه خودا پاشای هه موو زه وییه».

ئه مهش ده مانگه یه ئیت به (زه بووره کان ۴۷: ۸):

«خودا پاشایه تی نه ته وه کان ده کات،

خودا له سهر ته ختی پیروزی خوئی داده نیشیت».

ئه م ئایه ته فیرمان ده کات که خودا فه رمان په وای هه موو گه ل و نه ته وه کانه. سه ره رای که لله په قی و سه رسه خت بوونیان، خودا فه رمان په واییان ده کات. پیروزه که ی ئیسرائیل له سهر ته خته پیروزه که ی داده نیشیت. یه زدان پاشایه تی ده کات. پاشایه تیکردنی جیهان له لایه ن خودا وه یه کیکه له بابه ته سه ره کییه کانی سپاره ی زه بووره کان. له راستیدا ته وای به شه کان ئه م کوورسه نایابه دووپات ده کاته وه: «یه زدان پاشایه تی ده کات» (زه بووره کان ۹۳: ۱؛ ۹۷: ۱؛ ۹۹: ۱).

«یه زدان خودایه کی گه وره یه،

پاشایه کی گه وره یه به سهر هه موو خودا وه نده کانه وه» (زه بووره کان ۹۵: ۳)

ئه گه ره هه ندیک بکشینییه وه، ده بینین که چۆن بابه تی پاشابوونی خودا تیشک

دهخاته سهر كيشه‌ی گونا. كتيبي پيرۆز له (په‌يدا‌بوون ۳) به‌ولاهه باسی چيرۆكى پر له خه‌مى سه‌رپيچي گه‌لامان بو ده‌كات دژى خودا؛ ئه‌وان وه‌كو پاشا ستايشى يه‌زدان ناكه‌ن. ئه‌م ياخي‌بوونه جيهانييه به‌ روونى له پلانه پر له شاناز و لووتبه‌رزيبه‌كه‌ى بنيا‌تتاني قولله‌ى بابلدا ده‌رده‌كه‌ويت (په‌يدا‌بوون ۱۱: ۱- ۹): «هه‌روه‌ها گوتيان: وه‌رن، با شارپك بو خومان دروستبكه‌ين له‌گه‌ل قولله‌يه‌ك كه‌ سه‌رى له‌ ئاسمان بدات. ناويكيش بو خومان دروستده‌كه‌ين، تاكو به‌سه‌ر هه‌موو رووى زه‌ويدا په‌رت نه‌بين» (په‌يدا‌بوون ۱۱: ۴). خودا هه‌ول و كو‌ششه‌ گونا‌ه‌باره‌كاني بابلى پووجه‌ل كرده‌وه و له‌ جيگه‌ى ئه‌وه ئه‌برامى ده‌ستنيشان كرد و به‌ليني دا له‌ رپگه‌ى ئه‌وه‌وه ناويكى مه‌زن بو خووى دروست ده‌كات (په‌يدا‌بوون ۱۲: ۱- ۳). وه‌ له‌ ئه‌نجامدا هه‌موو گه‌لانى جيهان له‌ رپگه‌ى خيزانه‌كه‌ى ئيبراهيمه‌وه به‌ره‌كه‌تدار ده‌بن (په‌يدا‌بوون ۱۷: ۴- ۶: ۲۲: ۱۷- ۱۸).

جيگه‌ى سه‌رساميه‌يه كه‌ (زه‌بووره‌كان ۴۷) له‌ كو‌تا ئايه‌تيدا ئاماژه به‌ وه‌ به‌لينه ده‌كات كه‌ به‌ ئه‌برام (ئيبراهيم) دراوه:

«سه‌روه‌راني گه‌لان وه‌ك گه‌لى خوداي ئيبراهيم كو‌بوونه‌وه،

چونكه‌ پاشاكاني زه‌وى هى خودان، ئه‌و پايه‌ى زۆر به‌رزبووه‌وه (۴۷: ۹).

ئه‌م زه‌بووره‌ ئاماژه به‌ رۆژگارپك ده‌كات كه‌ هه‌موو گه‌لان وه‌كو پاشاي هه‌موو جيهان، دان به‌ يه‌زدانى ئيسراييلدا ده‌نين. وه‌ له‌وه‌ش زياتر، خودى گه‌لان ليره‌دا به‌ «سه‌روه‌راني گه‌لان» ناويان هاتوووه كه‌ «وه‌كو گه‌لى خوداي ئيبراهيم» كو‌ ده‌بنه‌وه.

سيپاره‌ى زه‌بووره‌كان به‌و پاشايانه ده‌ستپيده‌كات كه‌ پريان له‌ يه‌زدان و ده‌ستنيشانكراوه‌كه‌يه‌تى (زه‌بووره‌كان ۲: ۱- ۳). به‌لام (زه‌بووره‌كان ۴۷: ۸- ۹) باسى رۆژگار و سه‌رده‌ميكمان بو ده‌كات كه‌ پاشا و سه‌روه‌راني گه‌ل و نه‌ته‌وه‌كان سوپاس و ستايشى په‌روه‌ردگار ده‌كه‌ن، ئه‌وه‌ى كه‌ له‌سه‌ر ته‌ختى پاشايه‌تى داده‌نيشيت.

وه‌ ئه‌مه‌ش رپك ئه‌و شته‌يه‌ كه‌ ئيمه‌ له‌ ده‌ره‌نجامى كتيبي پيرۆزدا ده‌بينين، له‌ بينينه‌كه‌ى ته‌خته‌ى پاشايه‌تى خودا له‌ (ئاشكراكردن ۴ - ۵). يو‌حنا ته‌ختى پاشايه‌تى خودا له‌ ئاسمان ده‌بينيت، ته‌ختى پاشايه‌تى پيرۆزه‌كه‌، يه‌زدانى په‌وه‌ردگارى

هه ره به توانا، ئه وهی که «هه بووه و ههیه و دیت (ئاشکراکردن ۴: ۸). وه یۆحه نا له (ئاشکراکردن ۵)، گوئی له گۆرانییه نوئییه که ده بیته له باره ی شیره که و به رخه که که له سه ر ته ختی پاشایه تی دانیشتوو. ئه و شایانی سوپاس و ستایشه. بۆچی؟

«چونکه تۆ سه برپایت و به خوینی خۆت خه لکت بۆ خودا کړییه وه،

له هه موو خپل و زمان و گهل و نه ته وه یه ک» (ئاشکراکردن ۵: ۹).

په رستنی گهل و نه ته وه کان له لایه ن خوینی به رخه که وه کږدراپه وه که فه رمانپه وایی ده کات و له سه ر ته ختی پاشایه تی دانیشتوو.

ئه ی کاردانه وه و وه لامی خه لکی له هه مبه ر کاریکی ئه وها نایابی خودای مه زندا چیه؟ وه لامه که یمان له (ئاشکراکردن ۵: ۱۳) دا ده ست ده که ویت که ده یت:

«هه موو بوونه وه ریکی ئاسمان و زه وی و ژیر زه وی و ناو ده ریاش، هه موو ئه وانیه ی له ویدا بوون، بیستم ده یانگوت:

با ستایش و ریز و شکۆ و توانا، بۆ دانیشتوو ی سه ر ته خته که و به رخه که بیت، هه تاهه تابه!»

پوژیک دیت که هه موو گهل و نه ته وه کان «به هاواری شادییه وه هوتاف بۆ خودا بکیشن» (زه بووره کان ۴۷: ۱)، به هوۆ ئه و به رخه ی که له جیگه ی ئه وان سه ر بردرا. به رخی خودا که فه رمانپه وایی ده کات و له سه ر ته ختی پاشایه تی خودا داده نیشیت، پاداشتی ئازارچه شتنه که ی وه رده گریته که بریتیه له ستایشی هه تاهه تایی له لایه ن هه موو گهلان و خو شه ویستییه کی پر له خو شیی له لایه ن هه موو نه ته وه کانه وه.

«رۆله، ئه گه ر قسه کانم وه ربگریته» (په نده کانی سلیمان ۲: ۱-۶)

هه ندیک له به شه کانی په یمانی کۆن ئاسانتر له وانیه ی دیکه ده توانیت په یوه ستی بکه یته به عیسا ی مه سیحه وه. بۆ نمونه، پشبینیه کی راسته وخۆ له باره ی مه سیحه وه به لامانه وه ئاسانتره له به شیکی سپاره ی په نده کانی سلیمان.

کهواته چۆن پەرتووکی دانایی (پەندەکانی سلیمان) پەیوەندی ھەیە بە
مەسیحەوہ؟ با بروانینە (پەندەکانی سلیمان ۲: ۱- ۶):

«رۆلە، ئەگەر قسەکانم وەر بگرت،
فەرمانەکانم لەلای خۆت ھەلبگرت،
ھەتا گوێ بدەیتە دانایی و
دلت بدەیتە تیگەیشتن،
ئەگەر بانگی پەبیردن بکەیت و
دەنگ بۆ تیگەیشتن ھەلبگرت،
ئەگەر وەک زیو داوات کرد و
وێک خشلی شاردراوہ بەدوایدا گەرایت،
ئەوسا لە واتای لەخواترسی دەگەیت و
ناسینی خودا دەدۆزیتەوہ،
چونکە یەزدان دانایی دەبەخشیت،
زانباری و تیگەیشتنیش لە دەمی ئەوہ».

بابەتی سەرکی ئەم دەقە وایە دياره ئەوہیە کە بەراستی بەدوای داناییدا
بگەریت، وە لە ئاکامدا خودا پیت دەبەخشیت. بەپیتی ئەم دەقە، «دانایی»
ھاوتەریبە لەگەڵ «زانباری و تیگەیشتن» (۲: ۵). بە واتایەکی دیکە، (پەندەکان ۲:
۱- ۶) بە درێژی باسی (پەندەکان ۱: ۷) دەکات کە دەلیت: «لەخواترسی سەرەتای
زانبارییە». دانایی - ترس لە خودا - لە گەران و گوگرتنیکێ پر لە گەرموگوریبەوہ
بۆ «وشە و فرمان و تیگەیشتن» ی باوک دەست دەکەوێت.

با ھەندیک بکشییەوہ و بزانی چۆن ئەم پەندە لەنیو چیرۆکی کتیبی پیروژدا
جیگە دەبیتەوہ. لە (پەندەکان ۱: ۱) ھوہ بۆمان دەردەکەوێت کە پاشا سلیمان
لانی کەم بەشی سەرەتای ئەم سیپارەبەیی نووسیوہ. سلیمانی کوری داود، بە پاشای
ئیسرائیل دەستنیشان کرا. یەزدان بەلینی بە داود دا کە کوری ئەو فەرمانرەوایی

خودا بۆ گه لی خودا ده گوزاڤته وه، وه له وانیشه وه بۆ هه موو گه لانی جیهانی ده گوزاڤته وه. ده بیته گه لان چاو له ئیسرائیل بکه ن - که پاشایه کی دانا به پریوهی ده بات که رۆژانه پامان له سه ر وشه ی خودا ده کات (دواوتار ۱۷: ۱۸ - ۲۰) - وه سه رنج بده نه گه لئکی دانا و تیگه یشتوو (دواوتار ۴: ۶).

که واته له سپاره ی پهنده کانی سلیمان، ده بینین که خودا به تایبه تی کوره که ی، واته سلیمانی پاشا ده ستیشان ده کات بۆ ئه وه ی به داناییه وه فه رمانه روه وایی کوره کانی دیکه ی بکات. بروانه (پهنده کان ۱: ۸):

«رۆله، گو ی له ته مبیکردنی باوکت بگره و

فیترکردنی دایکت پشتگو ی مه خه».

ئه م داناییه باوکانه یه له (پهنده کان ۲: ۱ - ۶) دا ئاماژه ی پیکراوه، که به «رۆله» ده ستییده کات. به لام ئه م ده قه چۆن ئاماژه به مه سیح ده کات؟

یه که م، ئه م ده قه له پریگه ی نووسه ره که یه وه باسی مه سیح ده کات. سلیمانی کوپری داود، ئاماژه یه بۆ کوپری راسته قینه ی داود که هیشتا نه هاتوو.

دووهم، سه رنجی بابه تی دانایی کتییی پیرو ز بده، وه ئه وه ی که چۆن ئاماژه به پاشای داها توه له نه وه ی داوده وه ده کات. بیگومان سلیمان به دانایی و ژیرییه کی زۆر به ناوبانگ بو. «خودا دانایی و تیگه یشتنیکی زۆر زۆری دایه سلیمان، هه روه ها میشکیکی فراوان وه ک ئه و له ی له سه ر که ناری ده ریایه. دانایی سلیمان زیاتر بوو له دانایی هه موو خه لکی رۆژه لات و هه موو دانایی میسرییه کان» (یه که م پاشایان ۴: ۲۹ - ۳۰).

مه سیحی به لیئندراویش کوپریکی دانا و ژیر ده بیته که داناییه که ی ته نانه ت له هی سلیمانیش زیاتر ده بیته. ئه م کوره وه کو ئه و که سه وه سف کراوه که رۆحی دانایی و تیگه یشتن له سه ری ده نیشیتته وه:

«چلیک له بنه داری یه سا ده رده چیت،

لقیکی نو ی له ره گه که یه وه ده پرویت.

پۆحی یەزدان لەسەری دەنیشیتەوه،

پۆحی دانایی و تێگەشتن،

پۆحی راویژ و ئازایەتی،

پۆحی زانین و لەخواترسی» (ئیشایا ۱۱: ۱- ۲؛ ئیشایا ۵۰: ۴- ۵).

کەواتە کاتێک کە دینە سەر پەیمانی نوێ، دەبینین کە عیساى مەسیح وەکو مندالیکی پڕ لە دانایی باسی لێوه کراوه: «منداڵە کەش گەشەى دەکرد و بەهێز دەبوو، پڕبوو لە دانایی» (لوقا ۲: ۴۰). عیسا تامەزرۆی ئەوه بوو کە لە مالى باوکیدا بێت (لوقا ۲: ۴۹). دواتر بەروونی بەراوردی خوێ و سلیمان دەکات، کاتێک دەفەرموێت: «شاژنی باشوور لە رۆژی لێرسینەوه دا لە گەل ئەم نەوێهە لە مردن هەڵدەستیتەوه و تاوانباری دەکات، چونکە لەوپەری زەوییهوه هات بۆ گوێگرتن لە دانایی سلیمان. ئەو تا لە سلیمان مەزنتەر لێرەیه» (مەتا ۱۲: ۴۲؛ لوقا ۱۱: ۳۱).

دوای ئەوهی کە عیسا لە کەنیشت فیڕکردنی پێشکەش کرد، ئامادەبووان پێیان گوت: «ئەمە ئەم دانایی و پەرچووانەى لە کوێ بوو؟» (مەتا ۱۳: ۵۴). پۆلسی نێردراو پێمان دەلێت کە مەسیح هێز و دانایی خودایە (یە کەم کۆرنسۆس ۱: ۲۴)، هەر وهها «لە ئەودا هەموو گەنجینەى دانایی و زانیاری شاردراو تەوه» (کۆلۆسی ۲: ۳).

کەواتە تەواوی سپارەى پەندەکانى سلیمان دەبێت بە تێگەشتنێکەوه بخوێنرێتەوه کە تەنها یەزدانناسى بەپێى کتیبى پێرۆز دەتوانیت دەستەبەرى بکات، ئەویش ئەوهیه کە عیسا کورپی خودایە و دانایی سلیمانی هەیه. ئەمە دیتە نێو دەقه کەمانەوه، چونکە لە پەیمانی نوێدا دەبینین کە عیساى مندال داواى داناییهکی لەو شیۆهیهی لە باوکى دەکرد: «دوای سێ رۆژ لە حەوشەکانى پەرستگادا دۆزیانەوه، بینیان لەناو مامۆستایان دانیشتووه، گوێیان لێ دەگریت و پرسیاریان لێدەکات. هەموو ئەوانەى گوێیان لێی راگرتبوو، لە تێگەشتن و وەلامەکانى سەرسام بوون» (لوقا ۲: ۴۶- ۴۷). تەنانەت مامۆستایانى شەریعت سەرسامبوون بەو داناییهى کە عیساى دوازدە سأل هەیبوو.

ئەگەر ئێمە لە گەل مەسیح یە کەمان گرتبێت، ئەوا دەزانین کە بووینەتە رۆلەى ئەو. ئەگەر لە گەل مەسیح یە کەمان گرتبێت، ئەوا دەزانین کە سپارەى پەندەکان

تهنھا ئاموژگاری کردەییمان پى نادات، بە لکو یارمەتیمان دەدات کە بزاین چوون
لە ترسی یەزداندا بژین و پاشان وەکو روولەى خودا بە پڕیگەکانى ئەودا برۆین،
بو ئەو هی ئیمەش وەکو مەسیح داناییمان زیاد بێت و بەرە کە تدارتر بین.

دانایى خودا بە هادار و بە نرخە. دە بێت بە دوایدا بگەرین، چونکە وەکو گەنجینە
بە نرخە (پەندەکان ۲: ۱-۵). وە ئەگەر پەیدامان کرد و بە دەستمان هینا، دە بێت
خودا شکۆدار بکەین، چونکە تەنھا ئەو دانایى دە بە خشیت (پەندەکان ۲: ۶).

ئێستاش با پروانینە دوو چیرۆکی ئاشنای ئینجیلی پیروۆز و دە قێک لە نامەى
پۆلس بو کۆلۆسییەکان.

«هاتە لایان، بە سەر دەریاچە کە دا رویشت» (مەرقۆس ۶: ۴۵-۵۲)

لە (مەرقۆس ۶)، عیسا چەندین پەرجووی ئەنجام دا کە بەو هۆیە وە
ناسنامە کەى وەکو کوپى خودای زیندوو دەرکەوت. نانى پینج هەزار کەسى دا
(۶: ۳۰-۴۴) و نەخۆشى چاک کردە وە (۶: ۵۳-۵۶). لە ئێو ئەم دوو پەرجوو وەدا،
پەرجووێکی دیکەى عیسا هەیه کە ئەویش رویشتن بوو بە سەر دەریاچە یەدا (۶:
۴۵-۵۲). لەم وەرزەدا، و تەبە کى هەتا رادەبە ک ناپوون و سەرلێشبوون دەبینن:
«کە بینى قوتابییەکانى بەهۆى سەول لێدانە وە ماندوو بوون، چونکە ئاراستەى
رەشەباکە پێچەوانە بوو، لە بەرەبەیان هاتە لایان، بە سەر دەریاچە کە دا رویشت
و ویستی لێیان تیبەپریت» (۶: ۴۸).

عیسا بە سەر ئاوە کە دا بە ئاراستەى قوتابییەکانى دیت کە لە کیشمە کیشدا
بوون. قوتابییەکانى نەیان توانى عیسا بناسنە وە. وایان زانى خێو و دێو زەمە یە!
بە لām بوچی مەرقۆس سەرنجمان دەخاتە سەر ئەو راستییەى کە ئەو کە سەى
«هاتە لایان، بە سەر دەریاچە کە دا رویشت»، هەر وەها «ویستی لێیان تیبەپریت»؟
یەزدانناسى بە پێى کتیبى پیروۆز وە لāmى ئەم پرسیارە مان بو روون دە کاتە وە.

مەرقۆس ئاماژە بە دەقەکانى پەیمانى کۆن دە کات کە ناسنامەى راستە قینەى
عیسا بو خوینەرەکانى روون دە کاتە وە. زۆر بەى کتیبە راقە کارییەکانى کتیبى پیروۆز
سەرچاوە هاوتەریبەکان لە خو دە گرن کە یارمەتى خوینەرەکان دە دەن لە وەى کە

سهرنجی ئه و ئاماژانه ی په یمانی کۆن بدن، بۆیه خویندنه وه ی ئه و سه رچاوانه بکه به خووی هه میشه ییت. با به کورتی سه رنجیکی په یوه ندییه کانۆنییه کان بدهین.

وشه ی «تیه پربوون» زۆر جار له په یمانی کۆندا وه ک وه سف و باسی ده رکه و تنی خودا بو مروف به کارهاتووه. یه زدان له کیوی سینا وه لامی داواکارییه کی موسای دایه وه که شکۆی خودایه تیه که ی له بهرده می تیده په پری (دهرچوون ۳۳: ۱۷- ۲۳؛ ۳۴: ۶). خودا فرمووی که له بهرده م موسا «تیده په پری» بو ئه وه ی ناراسته و خو شکۆمه ندییه کی خو ی نشان بدات، چونکه یه زدان ده فرمویت: «که س نییه مبینیت و بژییت» (دهرچوون ۳۳: ۲۰).

یه زدان له بهرده م ئه لیاسی پیغه مبه ریشدا تیه پری: «وا یه زدان تیده په پری. ئینجا بایه کی مه زن و به هیژ چیاکانی شه ق کرد و تاشه بهرده کانی له بهرده م یه زدان شکاند» (یه که م پاشایان ۱۹: ۱۱).

په یوه ندییه کی دیکه ی کانۆن به (مه رقۆس ۶: ۴۸) ه وه هیه که له سپاره ی ئه یوبدا هاتووه:

«جا چۆن مروف له بهرچاوی خودا راستودروست ده بییت؟

ئه گه ر بیه ویّت مشتومری له گه ل بکات،

ناتوانیّت وه لامی یه ک له هه زار بداته وه.

خودا گه وره یه به دانایی و له توانادا زۆر به هیژه.

کئ هیه دژایه تی کرد بیّت و به سه لامه تی ده رچوو بیّت؟

هه ژینه ری چیاکانه بئ ئه وه ی به خو یان بزنان،

ئه وه ی له کاتی تووره ییدا سه ره و ژیریان ده کات.

زه وی له جیی خو ی له ق ده کات،

جا کۆله که کانی ده خاته بوومه له رزه.

فەرمان بە خۆر دەدات، که هه‌لنه‌یه‌ت،
به‌ئەستیره‌کانیش که نه‌دره‌وشینه‌وه.
خۆی به‌ته‌نھا ئاسمانی لێک کردووه‌ته‌وه،
به‌سه‌ر شه‌پۆله‌کانی ده‌ریادا ڕۆیشتوو.
دروستکه‌ری که‌لووه‌کانی ورچ و ڕاوچی و
حه‌وته‌وانه و ئەو که‌لووانه‌ی که له‌باشووری زه‌وی ده‌بینرێن.
کاری مه‌زنی به‌م جوّره‌ی کردوو که له‌سه‌رووی بێرکردنه‌وه‌ن،
هێنده‌ په‌رجوو که له‌ژماردن نایه‌ن.
کاتیک به‌سه‌رمدا ده‌روات نایینم،
کاتیک تێده‌په‌ریت هه‌ستی پێ ناکه‌م!» (ئە‌یوب ۹: ۲-۱۱).

سه‌رنجی ئەوه‌ بده‌ که‌ خودای به‌دیپه‌نهر ئەوه‌یه‌ که:
«کاری مه‌زنی به‌م جوّره‌ی کردوو که له‌سه‌رووی بێرکردنه‌وه‌ن،
هێنده‌ په‌رجوو که له‌ژماردن نایه‌ن» (۱۹: ۱۰).

ته‌نھا ئەو فەرمان به‌ خۆر و ئە‌ستیره‌کان ده‌کات. وه‌ مایه‌ی سه‌رسامیه‌ که ئەو
هه‌مان ئەو که‌سه‌یشه‌ که به‌سه‌ر شه‌پۆله‌کانی ده‌ریادا ده‌روات. ئەم وه‌سف و
باسه‌ مه‌زنه‌ی خودا له‌ ئایه‌تی ۱۱، په‌یوه‌ندی هه‌یه‌ به‌ دانپێدانانیکی بێفیزانه‌وه‌:

«کاتیک به‌سه‌رمدا ده‌روات نایینم،

کاتیک تێده‌په‌ریت هه‌ستی پێ ناکه‌م».

به‌ واتایه‌کی دیکه‌، ئەم خودا بێ ئەندازه‌ شکۆداره‌ له‌ سه‌رووی تێگه‌یشتن و
درککردنی مروفه‌وه‌یه‌. شکۆی خودا له‌ درک و تێگه‌یشتنی ئیمه‌ به‌ده‌ره‌.

ئەم په‌یوه‌ندییه‌ کانۆنیانه‌ چ واتایه‌کیان هه‌یه‌ بۆ تێگه‌یشتن له‌ (مه‌رقۆس ۶: ۴۸)؟

هەر چه‌نده پ‌ۆ‌یشتنی عیسا به‌سه‌ر ئاودا، ده‌رخه‌ری شکۆ و توانای خودایه‌تی عیسا‌یه، به‌لام قوتاییه‌کان هەر نه‌یانتوانی به‌ته‌واوی ل‌یی تیبگه‌ن و بیناسن (مه‌رق‌ۆس ٦: ٥١-٥٢). به‌لام ئه‌و وشانه‌ی عیسا که قوتاییه‌کانی ئارام کرده‌وه - «وره‌تان به‌رز ب‌یت، ئه‌وه منم. مه‌ترسن» (مه‌رق‌ۆس ٦: ٥٠) - هه‌مان ئه‌و ناوه‌ی خودای ئیبراهیم و ئیسه‌حاق و یاقوبه که له‌ لای ده‌وه‌نه‌ گرگرتووه‌که‌دا بۆ موسا ده‌رکه‌وت (ده‌رچوون ٣: ١٤).

به‌و شی‌وه‌یه، مه‌رق‌ۆس عیسا به‌ کوری خودا ده‌ناسی‌یت، که په‌روه‌ردگاره و شی‌وه‌ی مر‌ۆفی وه‌رگرتووه. په‌رجووه‌کانی (مه‌رق‌ۆس ٦) وه‌کو که‌سیکی ته‌واو شک‌ۆدار ئاماژه به‌ عیسا ده‌که‌ن که «کاری ب‌ی ئه‌ندازه‌ مه‌زن ده‌کات»، که «شه‌پ‌ۆله‌کانی» ده‌ریا ئارام ده‌کاته‌وه. وه‌ کاتیک که به‌رده‌وام ده‌بین له‌ خویندنه‌وه‌ی سپاره‌ی مه‌رق‌ۆس، ده‌بینین که هه‌مان ئه‌م عیسا‌یه ئه‌و که‌سه‌یه که له‌ ک‌ۆتاییدا که به‌وپه‌ری شک‌ۆمه‌ندییه‌وه له‌سه‌ر خاچیک‌ی ر‌ۆمانی ده‌رده‌که‌و‌یت (مه‌رق‌ۆس ١٥: ٣٩).

منم شوانه د‌لس‌ۆزه‌که (ی‌ۆحه‌نا ١٠)

له ئینجیلی ی‌ۆحه‌نادا ده‌بینین که عیسا د‌ژی فه‌ریسییه‌کان قسه‌ ده‌کات (ی‌ۆحه‌نا ٩: ٤٠). عیسا په‌رجوویکی ز‌ۆر نایابی له (ی‌ۆحه‌نا ٩) ئه‌نجام دا‌بوو که ئه‌ویش به‌خشینی بینایی بوو به‌ پیاویکی به‌ زگماک نابینا، وه‌ به‌رده‌وامه له‌سه‌ر روونکردنه‌وه‌ی ناسمانه‌که‌ی بۆ فه‌ریسییه‌کان که باوه‌ریان به‌ وشه‌کانی نه‌ده‌کرد.

به‌د‌ر‌ی‌ژایی به‌شی ١٠، عیسا چه‌ندین و‌ینه‌ی په‌یمانی ک‌ۆن به‌کارد‌ی‌ن‌یت بۆ ئه‌وه‌ی بیسه‌م‌ین‌یت که ئه‌و مه‌سیحه. عیسا به‌ پ‌یچه‌وانه‌ی دز و جه‌رده‌وه که پ‌یشت هاتوون، خ‌ۆی به‌ «شوانه د‌لس‌ۆزه‌که» ناوزه‌ ده‌کات:

«منم شوانه د‌لس‌ۆزه‌که. شوانی د‌لس‌ۆزیش ژ‌یانی خ‌ۆی له‌ پ‌یناوی مه‌ره‌کاندا داده‌ن‌یت. به‌کر‌ی‌گیراویش شوانی مه‌ره‌کان نییه و مه‌ره‌کانیش هی ئه‌و نین. کاتیک ده‌بین‌یت گورگ د‌یت، مه‌ره‌کان به‌ج‌یده‌ه‌یل‌یت و ر‌اده‌کات، گورگ‌یش مه‌ره‌کان ده‌بات و په‌رته‌وازه‌یان ده‌کات. کابرا هه‌لد‌یت، چونکه به‌ کر‌ی گیراوه و خه‌می مه‌ره‌کانی نییه. منم شوانه د‌لس‌ۆزه‌که. مه‌ری خ‌ۆم ده‌ناسم و ئه‌وانیش

من دەناسن، ھەرۆک چۆن باوک دەمناسیت، منیش باوک دەناسم. ژیانم بۆ مەرھەکان دادەنیم. ھەرۆھا مەری دیکەم ھەبە سەر بەم پشتیرەبە نین، دەبۆ ئەوانیش بەینم، ئەوانیش گوێیان لە دەنگم دەبیت، جا دەبەبە یەک مێگەل و یەک شوان» (یۆحەنا ۱۰: ۱۱-۱۶).

لە کۆتاییدا و لە (یۆحەنا ۱۰: ۱۹-۳۰) دا عیسا دووبارە قسە لەگەڵ جولەکەکان دەکات و دەگەرێتەووە بۆ ئەم وێنەی شوان/ مەرھە و پرایدەگەبەیت:

«مەرھەکانم گوێ لە دەنگم دەگرن، منیش دەیانناسم و ئەوانیش بەدوام دەکەون، ژیانە ھەتاھەتایان دەدەم و ھەرگیز لەناو ناچن، کەشیش لە دەستم نایانرێت. باوکم کە بە منی داوون لە ھەمووان گەورەترە، کەشیش ناتوانیت لە دەستی باوک بیانرێت. من و باوک یەکین» (یۆحەنا ۱۰: ۲۷-۳۰).

ئەو کۆتا وتەی عیسا بوو کە بوو ھۆی ھاندانی کۆتا کاردانەووە و وەلامی گوێگرەکانی: «ئەو جولەکانەبە ھەرھەستی عیسا یان دەکرد بەردیان ھەلگرت تاکو بەردبارانی بکەن» (۱۰: ۳۱).

وا دیارە کە خالی سەرھەکی عیسا لەم بەشەدا دوو لایەنی ھەبە: «منم شوانە باشەکە» (۱۰: ۱۱) و «من و باوک یەکین» (۱۰: ۳۰).

ھیزی دوو بانگەشەکەبە عیسا و کاردانەووە پکابەرەکانی پوون دەبیتەووە، کاتیک کە لە ھاوینە و لێنزی یەزدانناسی بەپێی کتیی پیرۆزەووە دەروانینە بابەتەکە. کەواتە لە (یۆحەنا ۱۰) دا چ پەبەندییەکی کانونی دەتوانین دروست بکەین؟

لە پێگەبە کارھێنانی سەرچاوە ھاوتەریبەکانی کتیی پیرۆزەووە بەخیرایی ئەوھەمان بۆ دەردەکەوێت کە عیسا چەندین وتەبە لە پێشبینیەکانی (حزقییل ۳۴) وەرگرتووە. پەرۆردگار لێرەدا سەرزەنشتی شوانی درۆزن و رابەرانی پوچی ئیسرائیل دەکات و بە حزقییل دەفەرمویت: «لەسەر شوانەکانی ئیسرائیل پێشبینی بکە» (۳۴: ۲). یەزدان خۆی «لە دژی شوانەکانە» (۳۴: ۱۰)، وەک چۆن عیسا دژی فەریسییەکانە.

دوو خالی دیکە لە (حزقییل ۳۴) ھەبە سەرھەلەدات. یەکەم، یەزدان خۆی دەبیتە شوانە دلسۆزەکەبە گەلەکەبە: «من مەری خۆم دەلەوەرینم ھەتا کاویژ

ده‌کهن، یه‌زدانی بالاده‌ست ده‌فرمویت» (۳۴: ۱۵). یه‌زدان خوئی شوانایه‌تی
گه‌له‌که‌ی خوئی ده‌کات و ده‌یانله‌وه‌رینیت (۳۴: ۱۴).

دووهم، ئەو پاشایه‌ش که له نه‌وه‌ی داوده‌وه‌ دیت، ده‌بیته‌ شوانیکی دلسۆز بو
گه‌له‌که‌ی: «یه‌ک شوانی بو داده‌نیم، که داودی به‌نده‌مه، ئەو ده‌یله‌وه‌رینیت و
ئەو ده‌بیت به‌ شوانی. من یه‌زدانم ده‌بم به‌ خودایان و داودی به‌نده‌شم له‌تیواندا
ده‌بیت به‌ سه‌رۆک، من یه‌زدانم، ئەوه‌م فرموو» (۳۴: ۲۳-۲۴). ئەو مه‌سیحه‌ی
که له‌ داهاتوودا دیت، ده‌بیته‌ شوانی گه‌له‌که‌ی و مه‌ره‌کانی ده‌له‌وه‌رینیت.

که‌واته‌ پیشبینییه‌که‌ی (حزقییل ۳۴)، ئەم پرسیاره‌ دینیته‌ کایه‌وه‌: ئایا ئەو شوانه
دلسۆزه‌ی گه‌لی خودا که له‌ داهاتوودا دیت، ده‌کریت خودی په‌روه‌ردگار بیت،
یان پاشایه‌ک ده‌بیت له‌ نه‌وه‌کانی پاشا داود؟ عیسا له‌ (یوحنا ۱۰) وه‌لامی ئەم
پرسیاره‌ پر له‌ راز و نه‌ینیه‌ ده‌داته‌وه‌. عیسا مه‌سیحی به‌ئیندراوه‌، پاشایه‌که‌ له
نه‌وه‌کانی پاشا داود که شوانه‌ دلسۆزه‌که‌ی گه‌له‌که‌یه‌تی. به‌لام عیسا له‌گه‌ل باوکی
ئاسمانیشدا یه‌که‌. ئەو خوئی خودایه‌. به‌ واتایه‌کی دیکه‌، یه‌زدان و پاشاکه‌ی نه‌وه‌ی
پاشا داود هه‌مان که‌سن. عیسا وشه‌ی هه‌هه‌تایی که‌ جه‌سته‌ی پۆشیوه‌ (یوحنا ۱:
۱۴)، که له‌ سه‌ره‌تادا له‌گه‌ل خودا بوو و خوئی خودا بوو (یوحنا ۱: ۱).

یه‌زدان له‌ (حزقییل ۳۴)، به‌لینیکی دیکه‌ش ده‌دات و ده‌فرمویت: «من فریای
میگه‌لی خۆم ده‌که‌وم» (۳۴: ۲۲). ئەم فریاکه‌وتن و پرگارییه‌ چۆن پرووده‌دات؟
دیشان عیسا له‌ (یوحنا ۱۰) وه‌لامی ئەم پرسیاره‌شمان ده‌داته‌وه‌: «منم شوانه
دلسۆزه‌که‌. شوانی دلسۆزیش ژيانی خوئی له‌ پیناوی مه‌ره‌کاندا داده‌نیت» (۱۰: ۱۱).

له‌ عیسادا، وشه‌که‌ جه‌سته‌ی پۆشی و مه‌سیحی به‌ئیندراو، ئومید و هیوای
(حزقییل ۳۴) هاته‌دی. له‌ عیسادا، گه‌لی خودا شوانه‌ باشه‌که‌ی خوئی دۆزییه‌وه‌
- وه‌ عیسا وه‌کو شوانیکی دلسۆز به‌دوای گه‌له‌که‌یدا ده‌گه‌ریت و نایان ده‌دات.
وه‌ له‌ هه‌مووی مه‌زنتر ئەوه‌یه‌ که‌ دواتر عیسا ژيانی خوئی له‌پیناوی پرگارکردنی
گه‌له‌که‌یدا له‌سه‌ر خاچ داده‌نیت. که‌واته‌ عیسا شوانه‌ دلسۆزه‌که‌یه‌ که‌ بو‌هه‌میشه
گرنگی به‌ گه‌له‌که‌ی ده‌دات (ئاشکراکردن ۷: ۱۷).

«له دهسه لاتى تارىكى رزگارى كردين» (كۆلۆسى ۱: ۱۲-۱۴)

دهرچوونى گەلى خودا له مىسر له پهيمانى كۆندا مهزنترين كارى رزگاركردى خودايى بوو، لوتكهى هيىزى دهر بازكردى يهزدان بوو. نووسه رانى پهيمانى كۆن زۆر جار ئاماژه به دهرچوون ده كەن وكو رپگايهك بو وه بيرهيئانه وهى گەلى خودا كه هيچ شتيك بو خودا مه حال نيبه.

وه دهرچوون و رزگاركردى گەلى خودا ده بيته ويته يهك بو ئه و كارهى كه يهزدان له داهاتوودا بو گه له كهى ئه نجام ده دات. ده توانيت ئه م بابه تانهى «دهرچوونى نوئى» له و سپارانه دا بخوئيتيه وه كه باسى پيشيني ده كەن، به تايبه تى ئيشايا (ئيشايا ۱۱: ۱۱، ۱۵ - ۱۶؛ ۱۴: ۱-۲؛ ۶۲: ۱۱-۱۲). ئه وان باسى پرۆسهى رزگارى زۆر گه وره تر ده كەن كه له داهاتوودا رووده دات، ده زويكى رووناك به دريژايى نه خش و نيگارى كتيبي پيرۆزدا چنراوه، له په يدا بوونه وه هه تا ئاشكرا كردن.

ئه مه ده مانگه يه نييت به (كۆلۆسى ۱: ۱۲-۱۴). به و جورهى كه ده بينين، پۆلسى نيردراو پيداگرى له سهر ئه م بابه تهى دهرچوون ده كات بو ئه وهى هانى خوئنه ره كانى بدات كه سوپاسى خوداي باوك بكەن به هوى ئه و كارهى كه له رپگهى عيساي مه سيحى كورپى خو شه ويستيه وه جي به جيى كرد. ئه م ئايه تانه به شى كوتايى نوئيز و نزا كراوه كهى پۆلس له خو ده گرن.

هه رچه نده پۆلس كلپساكهى كۆلۆسى دانه مه زراندا (كۆلۆسى ۲: ۱-۵)، به لام دلخوش بوو به و كارهى مژدهى مه سيح كه خودا له نيو ئه واندا ئه نجامى ده دا. بوئه وه كو هه ميشه نامه كهى به سوپاسكردى خودا ده ست پيكردا (۱: ۳-۸) و نوئيز و پارانه وه له پيناوى ته واوى كلپساكه (۱: ۹-۱۴). ده سته جي پۆلس دواى ئه و نوئيزه، دهر وا ته سهر روونكر دنه وه يه كي شكودارانه دهر بارهى مه زنيى كورپى خودا، ئه وهى كه له سهر ووى هه موو به ديهيئانوان (۱: ۱۵-۱۷) و به ديهيئانراوه نوئيه كانه وه يه (۱: ۱۸-۲۰).

ئه و نوئيزهى كه له جيگهى كۆلۆسيه كان ده يكات، سه ررپژه له زايله ي سپيارهى دهرچوون:

«له بهر ئەم ھۆیە ئیمەش لەو رۆژەى بیستمان بى وەستان لە پیناوى ئیوھ نوێژ دەكەین و داواكارین، تاكو پربن لە زانینی خواستی ئەو، بەوپەرى دانایی و تیگەیشتنی رۆحی، تاكو بە شیوھیهك بژین كه شیاوى مەسیحی خاوەن شكۆ بێت و بە تەواوى جیگای رەزامەندی ئەو بێت، لە ھەموو چاكە كارییەك بەرھەمداڕ بن و لە ناسینی خودا گەشە بكەن. با مەسیح بەگوێرەى توانای شكۆى خوێ بە ھەموو ھێژیک بەھێزتان بكات، بۆ ھەموو دانەخۆداگرتن و ئارامگرتنیک، بە خۆشییەوھ سوپاسى خودای باوك بكەن ئەوھى كه واى كرد ئیوھ شایستەى ھاوبەش بن لە میراتى گەلى پیرۆزى خوێ لە پاشایەتى رۆوناكیدا. خودای باوك لە دەسەلاتى تاریكى دەربازى كردین و ئیمەى بۆ شانشینى كۆرە خۆشەویستەكەى گواستەوھ، بەھۆى ئەویشەوھ كۆرەدراينەوھ، واتە لیخۆشبوونى گوناھمان وەرگرت» (كۆلۆسى ۱: ۹-۱۴).

با بەوردی پروانینە ئەو پەيوەندییە دەقیانەى كه ئەم چەندە ئایەتە بە سیپارەى دەرچوونەوھ ھەیانە.

لە ئایەتى دوازدەدا، پۆلس دەلیت كه خودا واى كرد «ئیوھ شایستەى ھاوبەش بن لە میراتى گەلى پیرۆزى خوێ لە پاشایەتى رۆوناكیدا». خودا گەلیكى بە شایستەى ئەوھ زانى كه ببنە خاوەن میراتى. سەرنجى جیناوى سەربەخۆى «ئیوھ» بەدەن، چونكه لە ئایەتى دواتردا دەلیت «ئیمە». وا دیارە لە ئایەتى دوازدەدا، بە گوێگرە ناجولەكەكانى لە كلیسای كۆلۆسى دەلیت كه خودا «ئیوھ» - تەنانەت «ئیوھ» بە شایستەى میراتەكەى زانیوھ! خودا بەھۆى مەسیحەوھ ناجولەكەكانى كۆرەوھ بە میراتگر و كەسانى پیرۆز لە شانیشینی رۆوناكیدا.

وشەى «میراتگر، میراتى» لە پەیمانى كۆندا بۆ ئاماژەكردن بە جولەكەكان بەكارھاتووھ كه لەژێر سایەى پەیمانى كۆندا بوون (سەرژمیری ۲۶: ۵۲-۵۶). بەلام لیڕەدا پۆلس ھەمان شت بۆ باوھردارە ناجولەكەكان بەكاردەھێنیت كه لەژێر سایەى پەیمانى نوێدان. خودا بە چ شیوھیهك ئەم شتەى بۆ گەلەكەى مسۆگەر كرد؟ پۆلس وەلامى ئەم پرسیارەى لەلایە: «خودای باوك لە دەسەلاتى تاریكى دەربازى كردین و ئیمەى بۆ شانشینى كۆرە خۆشەویستەكەى گواستەوھ، بەھۆى ئەویشەوھ كۆرەدراينەوھ، واتە لیخۆشبوونى گوناھمان وەرگرت» (كۆلۆسى ۱: ۱۳-۱۴).

به واتايه كى ديكه، به خشيني ميراتى كه ديارى خودايه بو گهلى په يمانى نووى به ده رچوونىكى نووى و مه زنتر مسوگه ر كراوه. خودا گه له كهى له ده سه لاتى تاريكى ده رباز كرد و گواستنيه وه بو شانسينه شكوداره كهى، كه شانسينى كوره خوشه ويسته كه يه تى.

ئهو زمانه ي كه له ئايه تى سيژده دا به كارها تووه هه مان ئهو زمانه يه كه له (ده رچوون ۶: ۶-۸) دا به كارها تووه:

«بو يه به نه وه ي ئيسرائيل بلئ: من يه زدانم، له ژير بارگرانى ميسريه كان ده رتاند هينم، له كويلايه تى ئه وان فرياتان ده كه وم و به ده ستىكى به هيز و دادپه روه رييه كى مه زن ده تانكرمه وه. هه روه ها ده تانكه م به گهلى خووم و ده بهمه خوداى ئيوه، ئيتر ئيوه ده زانن كه من يه زدانى په روه ردگار تان ئه وه ي له ژير بارگرانى ميسريه كان ده رتاند هينيت. ده شانبه م بو ئه و خاكه ي سويندم خوارد بيده مه ئيبراهيم و ئيسحاق و ياقوب، وه ك ميرات ده يده مه ئيوه، من يه زدانم.»

گهلى ئيسرائيل له ژير كووت و به ندى ده سه لاتى سته مكارى ميسردا بوون و كرابوونه كويله. به لام خودا به ده ستى به هيزى خووى، ئيسرائيلى له كويلايه تى رزگار كرد (ده رچوون ۱۴: ۳۰). وه ئيستاش پولس ده لپت كه خودا به هووى مه سيحه وه كارپكى له وه مه زنترى ئه نجام داوه. ئه و ئيستا گه له كهى له كووت و به ندىكى گه ورته ر و تاريكاييه كى زياتر رزگار كردووه (كردارى نيردراوان ۲۶: ۱۸). چوون و به چ رپگايه ك؟ له رپگه ي خاچى مه سيحه وه: «سه روكه كان و ده سه لاتدارانى چه ككرد و به ئاشكرا كردنيه پهنه، له خاچدا به سه رياندا زالبوو» (كوولوسى ۲: ۱۵). گهلى خودا به هووى مه سيحه وه كپرئانه وه (كوولوسى ۱: ۱۴). مه سيح له رپگه ي به ختكردى ژيانى خووى له سه ر خاچ، رزگار بوونى گه له كهى له كووت و به ندى مسوگه ر كرد (مه رقفوس ۱۰: ۴۵).

يه زدانناسى به پيى كتيى پيروز چ كارپگه رييه كى هه يه كاتيك كه (كوولوسى ۱: ۱۲-۱۴) ده خوئين؟ پولس ده يه ويوت كه باوه ردارانى كوولوسى و ئيمه ش سوپاسى خودا بكه ين بو ئه و رزگار ييه مه زنه ي پيى به خشيوين. به وه هو يه وه، زمانى سپاره ي ده رچوون به كاردنييت به مه به ستى باسكردنى ئه و ده رچوونه نوييه

که خودا له ریځه‌ی مردنی عیسا له‌سهر خاچ ئه‌نجامی دا. پوښ د‌یه‌و‌یت که خوینه‌ره‌کانی ئه‌م دوو کاره مه‌زنه به یه‌که‌وه به‌ستنه‌وه: د‌هر‌چوون و خاچ.

به‌لام د‌یه‌و‌یت له‌وه‌ش د‌لنیا بین که خاچی مه‌سیح ته‌نانه‌ت له د‌هر‌چوون مه‌زتر د‌ه‌بینین. به‌م هو‌یه‌وه د‌ه‌بیت زارمان پر بیت له سوپاس‌گوزاری و دل‌شمان پر بیت له ستایش. عیسا وه‌کو کوری خودا له خو‌ی د‌ه‌روانی، به شو‌ینپی ئیسرائیلدا د‌ه‌رویش‌ت که یه‌که‌م کوری خودایه له په‌یمانی کوندا. عیسا‌ش وه‌کو ئیسرائیل میسری به‌ج‌ه‌پ‌ش‌ت (مه‌تا ۲: ۱۳-۱۵). عیسا‌ش وه‌کو ئیسرائیل به‌تیو ئاودا تپه‌ری. هه‌روه‌ها عیسا‌ش وه‌کو ئیسرائیل له چو‌له‌وانیدا تاقی کرایه‌وه.

له ئینجیلی لو‌قادا، کاری رزگاری مه‌سیح به هه‌مان زمانی سپاره‌ی د‌هر‌چوون وه‌سف کراوه. چو‌ن؟ له (لو‌قا ۹: ۲۲)، عیسا به قوتابیه‌کانی د‌ه‌یت که د‌ه‌چیت بو‌ ئورشه‌لیم بو‌ ئه‌وه‌ی ئازار بچ‌یزیت و م‌ریت و به مه‌به‌ستی رزگارکردنی گه‌له‌که‌ی له ر‌و‌ژی سی‌ه‌مدا زیندوو د‌ه‌بته‌وه. لو‌قا له چ‌ند‌نایه‌تیک‌ی د‌واتردا ئاماژه به‌وه د‌ه‌کات که زوری نه‌ماوه عیسا جیهان به‌ج‌ه‌پ‌ش‌ت، به واتایه‌کی دیکه، عیسا به‌زووی له جیهان د‌ه‌رد‌ه‌چیت (لو‌قا ۹: ۳۱).

ئه‌م د‌هر‌چوونه‌ی که عیسا به‌زووی ئه‌نجامی د‌ه‌دات، له کاتی جه‌زنی په‌سخه‌دا له ئورشه‌لیم روود‌ه‌دات. عیسا وه‌کو به‌رخ‌یک‌ی بی‌ له‌که و ته‌واوی خودا خو‌ی پیش‌که‌ش د‌ه‌کات تا‌کو گونا‌هی جیهان لایبات (یو‌حه‌نا ۱: ۲۹)، هه‌روه‌ها هه‌موو ئاماژه و نم‌ونه‌یه‌کی د‌هر‌چوون و په‌سخه‌ی د‌ه‌ب‌ه‌ینا. خو‌ینی له‌پیناوی داپوشینی گونا‌هی گه‌له‌که‌یدا ر‌ژا و توور‌ه‌یی خودای له‌سهر سرپنه‌وه که شایانی بوون - له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش‌دا، ه‌یچ کام له ئیسقانه‌کانی نه‌ش‌ک‌ینرا (د‌هر‌چوون ۱۲: ۴۶؛ یو‌حه‌نا ۹: ۳۶). مه‌سیح وه‌کو به‌رخ‌ی په‌سخه‌مان، کرا به‌قوربانی بو‌ ئه‌وه‌ی د‌هر‌چوونیک‌ی مه‌زتر بو‌ گه‌له‌که‌ی فه‌راهه‌م بکات (یه‌که‌م کورن‌سو‌س ۵: ۷).

باوه‌رداران، ئایا ئیوه سوپاس‌گوزارن به‌هو‌ی ئه‌م رزگاریه‌ مه‌زنه‌وه، به‌هو‌ی ئه‌م د‌هر‌چوونه‌ نو‌ی و مه‌زنه‌وه که خودا له ریځه‌ی کور‌ه‌که‌یه‌وه له جی‌گه‌ی ئیمه ئه‌نجامی داوه؟ ئاکام و د‌ه‌ره‌نجامی سه‌ره‌کی که د‌ه‌توانین له‌م د‌ه‌قه‌وه د‌ه‌ستمان بکه‌و‌یت، ئه‌وه‌یه که له‌بیرمان بیت و سوپاس‌گوزار بین.

بۆچی پۆلس زمانی سپاره‌ی ده‌رچوون له‌ کۆنتیکستی نوێژیکى سوپاسگوزاریدا به‌کار دێنیت؟ ده‌کریت هۆکاره‌که‌ی ئه‌و کاردانه‌وه‌ و وه‌لامه‌ بێت که ئیسراییل له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و کارانه‌دا دایانه‌وه‌ که خودا بۆی ئه‌نجام دابوون. له‌ جیگه‌ی ئه‌وه‌ی که گه‌لی خودا سوپاسی خودا بکه‌ن، بۆله‌بۆلیان به‌سه‌ر خودادا کرد؛ کاری رزگاریی خودایان له‌بیر کرد. ئاماژه‌کردنی پۆلس به‌ ده‌رچوون له‌ کۆنتیکستی ئاگادارکردنه‌وه‌ی باوه‌ردارانی کۆلۆسیدا به‌کارهاتوو به‌ ئه‌وه‌ی سوپاسی خودا بکه‌ن به‌هۆی ئه‌و ده‌رچوونه‌ نوێیه‌ی به‌ یه‌که‌بوون له‌گه‌ڵ مه‌سیحدا تاقییان کرده‌وه‌.

گه‌لی ئیسراییل رزگار کران، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا بۆله‌بۆلیان کرد. ئیمه‌ش به‌ یه‌که‌بوون له‌گه‌ڵ مه‌سیح رزگارمان بووه‌. ئایا سوپاسگوزار ده‌بین، یان ئیمه‌ش پرته‌پرت و بۆله‌بۆل ده‌که‌ین؟

۹ نیشانه کان

بنیادنانی کلئیسای تەندروست

ئایا کلئیساکە بەکی تەندروستت هەبە؟

رێکخراوی ۹ نیشانەکان ئیشی ئەوەیە کە رابەرانی کلئیسای بە بێنێن و ئاشکراکردنی کتیبی پیرۆز و سەرچاوەی کردەیی تەیار و ئامادە بکات بۆ ئەوەی لە رێگەی کلئیسای تەندروستەوه شکۆی خودا نیشانی گەلان و نەتەوهکانی جیهان بدەن.

بە لەبەرچاوترنی ئەو ئامانجانە، دەمانەوێت یارمەتی کلئیساکان بدەین کە لە نۆ نیشانەیی تەندروستدا گەشە بکەن کە زۆربەیی کات پشتگوێ دەخرێن:

1. وتاردانی پروون و ئاشکرا
2. یەزدانناسی بە پێی کتیبی پیرۆز
3. تێگەشتن لە ئینجیل بە پێی کتیبی پیرۆز
4. تێگەشتن لە گۆرینی مرووفەکان بە پێی کتیبی پیرۆز
5. تێگەشتن لە مرگنیدان بە پێی کتیبی پیرۆز
6. ئەندامپێی کلئیسای
7. تەمبیکردنی کلئیسای بە پێی کتیبی پیرۆز
8. بەقوتایبکردن بە پێی کتیبی پیرۆز
9. رابەرایی کلئیسای بە پێی کتیبی پیرۆز

ئێمە وەکو رێکخراوی ۹ نیشانەکان بابەت و پەرتووکی و هەلسەنگاندنی پەرتووکی دەنووسین، هەرۆهە رۆژنامەییەکی ئینتەرنێتیش بەرپۆه دەبەین. کۆنفرانس ساز دەکەین و چاوپێکەوتن تۆمار دەکەین و سەرچاوەی دیکەش بەرھەم دێنن بە مەبەستی تەیارکردن و ئامادەکردنی کلئیساکان تاکو شکۆی خودا نیشان بدەن.

سەردانی مالمپەرەکه مان بکە کە بابەتەکانی بە زیاتر لە ۳۰ زمان بەردەست بۆ خویندەنۆه، وە ناوی خۆت تۆمار بکە تاکو رۆژنامەیی ئینتەرنێتی بێهەرامبەرت بە دەست بگات. ئەمانە خوارۆه مالمپەرەکه مانە بە زمانەکانی دیکە، کە بەردەوام زمانی دیکەیی پێ زیاد دەکەین:

ئینگلیزی: 9Marks.org

ئیسپانی: es9Marks.org

پۆرتوگالی: pt9Marks.org

چینی: cn9Marks.org

رووسی: ru9Marks.org

چۆن كلىسا خۆي له مزگىنىي هه له ده پاريزت؟

ههفتانه چه ندين كلىسا له جيهاندا كتيبي پيرۆز ده خویننهوه و نامانج و مه بهسته سه ره كيبه كه له ده ست ده دن، وه به وه هۆيه وه به رده وام مزگىنىي هه له راده گه به نن. يه كيك له گرن گرين پاريزه ره كانى ئەم مه ترسيه برتييه له تيگه يشتن له يه زداناسى به پيى كتيبي پيرۆز: خویننه وه ي كتيبي پيرۆز له ژير رۆشناي په يامه سه ره كيبه كه ي كه له عيساي مه سيحدا ده گاته لوو كه.

ئەم په رتوو كه له رېگه ي دانانى چوار چيوه به ك بۆ تيگه يشتن له چيروكى كتيبي پيرۆز و پاشان روونكر دنه وه ي بنه ما سه ره كيبه كان بۆ فيركردن و راگه ياندى ئەم په يامه، هه ول ده دات يارمه تى كلىسا كان بدات كه راستي مزگىنىي مه سيح بپاريزن.

«ئەگەر به دواي سه رچاوه يه كدا ده گه ريت كه به باشى يه زداناسى به پيى كتيبي پيرۆز روون بكاته وه و جي به جي بكات، ئەوا ئەمه په رتوو كي تۆيه.»

ميگيل نونيه ز، قه شه ي گه وه له كلىساي باپتيستي سانتۆ دۆمينگو

«سه رچاوه يه كي زۆر به سووده بۆ قه شه و مامۆستا و كه سانى ئاساي.»

تۆماس ئار. شريينه، مامۆستاي ليكدانه وه ي په يمانى نوپى جه يمز بيوكانن هاريسون و مامۆستاي يه زداناسى كتيبي پيرۆزه له كوليژي باپتيستي يه زداناسى

«لەم په رتوو كه دا، كه رۆرك و كلين كۆمه له مونه يه كي زۆر جوان به هيزي پيمان داوه كه ده بيته هۆي به رچاوه رووني مان، باسى ئەوه ده كه ن كه ئەگه ر بيتو بزانيت چۆن چيروكى كتيبي پيرۆز تيشك ده خاته سه ر عيساي مه سيح، هه موو باوه رداري ك ته يار و ئاماده ي خزمه تگردنى عيسا ده كات به له به رچاوه گرنتى ئامانجه كانى خودا. بيخوينه وه بۆ ئەوه ي به چاوى خۆت ببيني ت.»

كانراد به يوه ي، قه شه ي كلىساي باپتيستي كابواتاي، سه روكى زانكۆي مه سيحييانى ئەفريقي له لوساكا، زامبيا.

نيك رۆرك (ماسته ر له كوليژي باپتيستي يه زداناسى باشوور) قه شه ي كلىساي فرانكۆنياي باپتيسته له ئەليكساندريا له ويلايه تى فيرجينيا. پيشتر يه كيك بوو له قه شه كانى كلىساي كاپيتۆل هيلى باپتيست له واشنگتن دى سى.

رۆبەرت كلين به ريوه به رى به رنامه ي راهپنانه له رېكخراوى بۆردى ميسيونى نيوده ولته تى (IMB)، كه سه ربه كلىساي باپتيستي باشوره.

* ئەم په رتوو كه به شيكه له 9يشانه كان: زنجيره ي بنيادنانى كلىساي ته ندروست